C:\Users\Plazma\Desktop\301\Romany_Perry_Rhodan_17-Feldhoff_Robert-Zeme_nikoho.PDB

PDB Name: Romany_Perry_Rhodan_17-Feldhoff
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 24.10.2004
Modification Date: 24.10.2004
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Romány Perry Rhodan 17

ROBER FELDHOFF

ZEMĚ NIKOHO

Přeložil Hugo Bokvas

1.

Když ho se zavázanýma očima vyvedli ze space jetu, země se mu pod nohama trošku zahoupala. Vzduch voněl ostře, slaně.
"Tak pojďte!"
Někdo ho uchopil za paži. Rozhodně, nikoli však hrubě.
Slyšel, jak klapky zakryly impulzní pohon jetu, tak se zabraňuje náhodnému úniku. To všechno znal zpaměti. Už dávno mu to přešlo do krve, tak dávno, že se toho pravděpodobně nikdy nezbaví.
Jinak ho obklopovaly zvuky většinou neznámé a nepříliš hlasité, zato jich bylo hodně.
Moc lidí. Mezi nimi i nezvyklé tóniny, patrně Bluesani. Výkřik nějakého mořského ptáka.
To houpání se mu samozřejmě mohlo zdát. Byl příliš zesláblý, než aby si byl jist, že vnímá dobře. Ale ze slané vůně a z toho ptáka mohl usuzovat na to, že je na oceánu, ale ne příliš daleko pobřeží. Patrně na nějaké tajné plošině, uvažoval.
Vítr mu čechral vlasy.
"Pozor, schod."
Za zády se mu ozvalo burácení, připomínající řev nějakého pravěkého netvora. Ani to s ním nehnulo. To jen startovala lehká kosmická stíhačka, patrně Mercura. Přál si, aby ji pilotoval sám. Jeho léta u flotily však skončila. Na věky věků, i kdyby ta touha v něm byla sebenesnesitelnější.
Kampaň v Andromedě skončila.
Solární impérium se v roce 2420 ještě nevzpamatovalo z konfliktu s Mistry ostrovů. Galaktopolitická situace byla nestabilní, ale ve hvězdokupě Borghenhall byl od všeho daleko.
O Galaxii se rozhodovalo jinde. Na Zemi a na Arkonu, na Sphinxu a na Archetzu, v hlavním sídle Skokanů.
Borghenhall byla země nikoho, od Sluneční soustavy ji dělilo přes dvacet tisíc světelných let. Vojensky ji žádný galaktický blok neovládal. A to z jediného, prostého důvodu - nebyl zájem. Tato hvězdokupa neměla sebemenší strategický význam.
A'Mascerovi to bylo jedině vhod. Místo, na kterém prožije zbytek života, si vybral úmyslně. Jestliže chce vypnout, potřebuje mír.
"Už mi tu pásku můžete sundat," řekl.
"O tom rozhoduje plukovník."
"Jaký plukovník?"
Neznámý se zhluboka nadechl. "Držte hubu," okřikl ho.
Seborian A'Mascer šel opatrně. Za ním zaklaply těžké železné dveře. Otevřel se pozitronický řízený zámek.
Zvuky ustaly, jako když utne. Místo nich vnímal tupé, všudypřítomné bručení běžících reaktorů. Bylo intenzivní a znělo jakoby zdálky. Tak silné stroje potřebuje jedině přistávací plošina.
Ještě ale nevěděl, jak se to všechno rýmuje s houpáním a vůní soli.
Sešel po několika schodech a potom mu řekli: "Stát. Hned si pro vás přijdou."
Opět zaklaply dveře.
Seborian A'Mascer jen těžko odolával pokušení, že si strhne pásku. Dobrovolně přistoupil na podmínku, že to proběhne přesně takhle. A dané slovo ho zavazovalo.
Další dveře. Tentokrát těsně vedle něj.
Příjemný hluboký hlas řekl: "Seborian A'Mascer? Vy jste pilot z Thobenu 6? Veterán z Andromedy, co?"
"Jo. V Andromedě byly miliony Pozemšťanů. To nikoho dnes nezajímá. - A kdo jste vy?"

Nic.
"Že by ten plukovník?"
Úplně cítil jeho úžas.
"Přesně tak. Ale pojďte dál."
Za pravici ho uchopila hřejivá tlapa. Vedla ho do místnosti příjemně vonící černým čajem. Plukovník ho vtlačil do širokého křesla.
"Takže... Nebudu chodit okolo horké kaše, A'Mascere. Jste tady, protože potřebuji vaši pomoc. U mých pilotů je ještě volné místo. A vy jste ten, kým je chci obsadit."
Seborian A'Mascer si všímal jeho výslovnosti. Interkosmem se mluvilo ve většině Mléčné dráhy, ale podle různých přízvuků se dalo usuzovat, ze které části mluvčí je. Tento muž byl pravděpodobně rodilý Pozemšťan. Vzdělaný člověk. Patrně absolvent terranijské univerzity.
"Jací vaši piloti?" zeptal se.
"Z eskadry Venkov."
"O té jsem nikdy neslyšel."
"Ale brzo uslyšíte. Všichni o ní uslyší. Ale až přijde čas, až provedeme první úder."
"Mluvíte v hádankách."
"Vím, vím... Šálek čaje? Je dobrý, quynglorský."
"Prosím."
A'Mascer vnímal slabý průvan typický pro klimatizaci. Plukovník naléval do dvou šálků. Potom vzplanula zápalka. Patrně rozsvěcoval staromódní čajové světélko. Na plošině by čekal cokoli, ale takové anachronismy nikdy.
"Co vám říká slovo PACET?" zeptal se náhle plukovník.
Seborian A'Mascer sebou trhl. "Zločinecká organizace," zabručel. "Nejdřív v souvislosti se Skokany. Pak byli vytlačeni z nejdůležitějších center Mléčné dráhy. Sbor mutantů rozbil její nejdůležitější složky. V poslední době však byli zjištěni v okrajových oblastech Borghenhallu. Je to jakýsi multistelární podnik, ale moc se o něm neví."
"Přesně tak," souhlasil plukovník. "Veřejnost není moc informovaná. Tajné služby však vědí dost, aby nahnaly pekelný strach odpovědným místům v každé významné vládě. Svazu tří planet, Thobenu 6, Quyngloru, dokonce Whaanu a Pirostě... Dalo by se říct, že za zavřenými dveřmi propukla menší panika. PACET se vystěhoval z center Mléčné dráhy a zdá se, že se chce zabydlet zrovna u nás. Přešly k němu zdejší zločinecké organizace. Všechny. Na Pont Selimoru už de facto převzaly moc. Tamní narkobaroni se mu bezpodmínečně podřizují."
"Proč?" podivil se A'Mascer. "To PACET tak tlačí na pilu?"
"Nikoli. Slibují si od toho výhody. A můžu vám, A'Mascere, říct, že se to domníváni právem. A proto jsme založili eskadru Venkov. Máme jediný úkol - zastavit PACET, dokud ho ještě zastavit lze."
Seborian A'Mascer se zasmál. Opatrně si nesl šálek ke rtům a vychutnával quynglorské aroma.
"Chybí mléko," poznamenal.
Plukovník se zasmál. "Můžu vám sehnat minerálku."
"Ale ne, pane plukovníku. Řekněte mi, k čemu potřebujete bezvýznamného bývalého letce."
"Vy nejste žádný bezvýznamný letec. Bojoval jste s Mistry ostrovů. A jste ten nejlepší, kterého lze v Borghenhallu sehnat. Tady není Země. Je to periferie osídleného světa. Dobrých pilotů je zde jako šafránu."
"Jistě víte, že jsem odešel ze služby už dávno. Už nenosím uniformu."
"U nás ji vlastně ani mít nebudete. Nejsme čistě vojenská organizace. Armáda není dostatečně efektivní."
"Jsem téhož názoru."
"To vím. Nepodceňujte mě, prosím. Nevybírám si své lidi náhodně. Vím dokonce, jakou používáte zubní pastu. Vím všechno o Orchidě Caryolové."
"Co..."
Plukovník se zasmál. "Že by se mi skutečně podařilo vás překvapit?"
A'Mascer sevřel rty. Orchido, promiň. Neměl jsem sem letět.
"Takže si poslechněte, jak se to má s PACETEM. Pak se ještě můžete rozhodnout. Jste pro?"
"Souhlasím."
"Kořeny se dají vystopovat do roku 2122. Pozice Skokanů v galaktickém obchodu začínala tenkrát postupně slábnout. To je všechno známo a jsou to už dějiny. Ale mezi obchodníky byly i hlavičky, které dávaly přednost strategii ve více směrech. Předvídaly, že skokanskou moc v budoucnosti nezajistí už jen armáda a obchod. Nejmocnější patriarchové z Archetzu vytvořili finanční fondy, pomocí nichž se mělo nepřímo a skrytě bojovat s Pozemšťany a ostatními závistivci. Byla založena první ilegální organizace. Na více planetách, i na Arkonu a na Zemi. Zpočátku jednala v zájmu Skokanů. Zanedlouho se však vymkla kontrole. Pracovala už jen pro sebe, pro své zisky.
Tahle organizace navázala volné styky s podobnými skupinami. A na vícero světech vzrostla kriminalita. Brzy změnili organizační řád a přijali vojenský řád. To si už říkali PACET a měli pocit, že celá Mléčná dráha bude jejich. Jejich hlavním cílem byly krádeže té nejlépe střežené špičkové techniky. A jejich obětí se brzy stali i sami Skokani. Původ PACETU je dnes už nedůležitý.
Finančně jsou soběstační. Zabývají se vším, co nese peníze: obchodují s drogami, lidmi, bluesanskými otroky, vraždí, páchají zločiny toho nejhrubšího zrna. Nezdá se, že by znali nějaké skrupule. Dnes máme 3. ledna 2420. V posledních dvanácti letech se PACET projevoval jen zřídka. To však svědčí jedině o jeho kvalitách. Mají ty nejlepší zloděje, nejlepší techniky, nejdůslednější zabijáky. A víme, že pro ně pracují ti nejlepší stíhací piloti. Tito lidé nám působí nesmírné potíže. Kdybyste jen věděl, co všechno už ukradli... - Ale co, stejně byste mi nevěřil."
"V Borghenhallu podle mě moc špičkové techniky není."

"To máte pravdu. Ale uvidíte, že cíl organizace se nedávno pozměnil."
Seborian A'Mascer nehnul ani brvou. Nechtěl dát najevo, jak moc ho plukovníkova zpráva vzrušila a s jakou chutí by zase usedl do pilotní kabiny. Už to, že je tady, mluvilo za vše. Místo aby ležel v posteli s Orchideu... Ne, tomuhle plukovníkovi nemá smysl cokoli nalhávat.
"A co s tím má společného ta vaše eskadra?"
"Takže... Alkanská rozvědka Svazu tří planet a Pirostanské komando nezávisle na sobě zjistily jistá fakta. Podle nich plánuje PACET velký, rozhodující úder. Zločinecké organizace se chtějí vyšvihnout na akceschopnou politickou sílu, a to v Borghenhallu. - Myslíte si, že je to směšné? Bohužel vůbec ne. Země, Arkon, Akon a podobné velmoci jsou daleko. V Borghenhallu jsme už tradičně odkázáni sami na sebe, pokud nepočítáme nějakou tu občasnou neoficiální pomoc. K tomu úderu dojde."
"A jak?"
"To nevíme. Ale vlády děsí už ta možnost. A proto vznikla eskadra Venkov. Vybaví nás vším, co mají. Spolupracovníků máme málo, ale jsou to ti nejlepší. Podléháme pouze předsedům vlád. Ale jsme nadřízeni všem vojenským lodím přidružených národů."
"Kdo my?"
Plukovník si odkašlal. Zvolna vstal a začal neklidně popocházet po místnosti.
"V podstatě to znamená já. Ale i moji špičkoví piloti budou mít značné kompetence. Už jsem říkal, že piloti této eskadry vlastně nejsou vojenská jednotka. Jsme nad nimi. I toho nejposlednějšího mechanika jsme tisíckrát proklepali."
"Jedno mi vrtá hlavou," řekl Seborian A'Mascer. "A už dlouho. Proč piloti? Znamená to, že v téhle nové jednotce hrají nejdůležitější roli?"
"Správně. Naší nejdůležitější zbraní jsou nové stíhačky s těžkými impulzními děly. Prototyp pochází ze Země. S projektem tam pak už nepokračovali, a teď... Ale nechci vás nudit. Je to microstriker. Je jich jen dvacet. Pro každého pilota tedy jeden stroj."
A'Mascerovi se rozbušilo srdce. Měl strach, jestli vzrušením nezrudl. Protože i takový otrlý chlap jako on pořád ještě snil o vesmíru, protože mu bylo jasné, že nikdy neměl odcházet z pilotní kabiny. Ani kvůli tobě ne, Orchido. Jediná žena, která pro něj byla víc než románkem na jednu noc, ho postavila před volbu: buď vesmírné eso, nebo šťastný život po jejím boku na Thobenu 6. Ze by mohl mít oboje, to Orchidu Caryolovou ani nenapadlo.
"Takže jak se rozhodnete, A'Mascere? Dáte se k nám?"
"Musím si to rozmyslet."
"Na to není čas."
"Potřebuju den. Jeden den."
"Ne. Vím, že si chcete promluvit s přítelkyní. Ale den vám dát nemůžu. Jedině hyperkomové spojení."
Seborian A'Mascer drtil kletbu mezi rty. Nejtěžší rozhodnutí bývají ta soukromá.
"Kdy ten microstriker dostanu?" zeptal se.
"Možná vůbec ne," odvětil nepokrytě plukovník. "Nejdřív se musíte zapojit. Musíte se osvědčit. Jako všichni. Máme jich jen dvacet a na ně asi sto talentovaných pilotů ze všech třiceti planet."
"Kdy se to spustí?"
"Dneska. Ihned."
"Do háje. Jdu do toho."
Plukovník došel za něj. Pomalé kroky, dech v týle. Nadzvedl elastickou pásku a nakonec mu ji stáhl.
V kabině bylo oslňující světlo. Hleděl na polici plnou fólií, na starý, odřený čajový servis, na stínítko lokátoru v pozadí, na pozitroniku a těžké kožené křeslo. Byla to pracovna velice zaměstnaného muže. Na zdi visela nepříliš originální fotografie, momentka slavného Pozemšťana Perryho Rhodana, jak hovoří před Solárním parlamentem. A'Mascer nechápal, co tady ten snímek dělá.
"Vítejte u eskadry!"
Muž obešel křeslo a zastavil se před ním. A'Mascer ho znal. Jeho podoba prošla tenkrát všemi médii. Háček byl v tom, že toho muže už přes sedmnáct let považovali za nezvěstného.
"Laurents! Jste Caneron Laurents! Ten plukovník, co zběhl od Solární rozvědky!"
Šedovlasý muž se širokým obličejem se trochu pousmál. "Klobouk dolů před vaší pamětí, A'Mascere. Musím vás však opravit. To přeběhnutí k Akonskému komandu byla finta. Dala Solární rozvědce deset zajatců z nejvyšších vládních úřadů. Víme však, jak Akonské komando reaguje na dvojité agenty... Je jasné, že na mou hlavu je vypsána vysoká odměna. A proto bylo třeba, abych v budoucnosti jednal vskrytu. Borghenhall se mi zdál jako dobré útočiště. - Ale abych byl upřímný... Představoval jsem si tuhle klidnou hvězdokupu jako výměnek."
"Plně vás chápu."
"Vážně?"
"Ano. Jsem na tom dost podobně."
"Jste mladý."
"Především unavený. A rozpolcený. Mám strach, že jednoho dne budu sedět ve stíhačce a vážně si budu myslet, že je to důležitější než zbytek mého života."
"Ale máme odpovědnost," namítl Laurents. "Musíme se postavit požadavkům. Nikdo z nás to nevyhledával. Borghenhall nás prostě potřebuje, i když to zní pateticky."
Borghenhall nás potřebuje.
A'Mascer se hořce zasmál. Třicet osídlených světů vytvořilo volné společenství, svazek, jaký předtím v Mléčné dráze nikdo neznal.

Žilo tu třicet osm miliard obyvatel a hodně z nich už v třetí generaci. Borghenhall byl příkladem kooperace, v níž se spojovaly nepřátelské rasy, i když občas k nějaké té přeháňce také došlo.
Většina borghenhallských kolonistů pocházela ze Země a jejích planet. Seborian A'Mascer byl jedním z mnoha. Thoben 6 byl osídlen před více než dvěma sty lety, a to přímo ze Země.
Pro Svaz tří planet byla charakteristická směs národů na třech planetách soustavy. Pirostu, která se nacházela na druhém konci hvězdokupy, obývali potomci arkonských kolonistů. Na sousedním Whaanu pak žili bývalí Gatasané, ale i Latosané.
Za černou ovci se považoval Pont Selimor, svět psanců, kriminálníků a narkobaronů.
Borghenhall fungoval díky ekonomické nutnosti. Přílišná odloučenost od mateřských světů nutila ke spolupráci. Válka se zdála vyloučenou. Vojenské síly sice k dispozici byly, ale ne dost silné. Technický pokrok probíhal, nedal se však srovnávat se Zemí a jinými světy.
Vykrystalizovaly se tu poměry, které musely té či oné zločinecké organizaci, jako třeba PACETU, připadat jako hotový ráj.
A tak on, Seborian A'Mascer, byl najednou v tom. Stejně jako tenhle plukovník rozvědky.
Pozorně se na něj zadíval. Laurents působil skutečné staře. A'Mascer si najednou vzpomněl na klimatizaci. Vedle regálu s fóliemi spatřil hromádku pestrých krabiček. Byly to všelijaké léky.
Laurents se bolestně usmál. Toho pohledu si dobře všiml. "Památka na časy, kdy jsem dělal dvojitého agenta. Stát se to muselo. Jednoho dne na mě přišli a postřelili mě. Ale unikl jsem, jak vidíte. Následky pociťuji dodnes. Bohužel jsem na tom závislý," ukázal na léky, "a trávím život v klimatizovaných místnostech. Prostě se stalo. Co s tím nadělám..."
Na ramenou kombinézy měl bílé symboly na modrém podkladu. A'Mascer je nikdy neviděl. Připomínaly stylizovanou kosmickou stíhačku.
Plukovník Laurents se usmál. "Symbol eskadry. Dostanete totéž, ale s jinou hodností. A nyní pojďte za mnou. Času je málo."
Vraceli se po stejných schodech, po nichž ho prve svedli se zavázanýma očima. Občas použili antigravitační šachtu. Tu a tam se potkali s někým z posádky. Podle uniforem se jednalo o příslušníky armád různých borghenhallských planet.
Laurentse uctivě zdravili a bývalého pilota po jeho boku si zvědavě pohlíželi.
"Jak se jmenuje takhle přistávací plošina?"
"Přistávací plošina?" usmál se plukovník. "Nechtě se překvapit."
Konečně vyšli ven. Nad nimi se klenulo nebe Thobenu 6 a všude kolem se vlnila řasami posetá zeleň oceánu.
Byli na širém moři. A'Mascer pevninu neviděl, nezahlédl ani charakteristický opar nad pobřežními městy. V dálce se skřehotáním letělo hejno ptáků. Podle síly skřeků se jednalo o velké masožravce. Ptáci lovili ryby a přítomnost cizích bytostí v jejich revíru jim zjevně nevadila.
Podíval se na pravoúhlou, až impozantně velkou přistávací plochu z terkonitové oceli. Loď byla dlouhá aspoň 200 metrů a široká sto dvacet. Vešlo by se na ni několik šedesátimetrových Korvet. Na kraji plošiny jen pár metrů od nich se tyčila velitelská věž o průměru třiceti metrů a na ní se ježily antény.
Zvrátil hlavu. To burácení přicházelo shora.
Přistávala letka Mercur. Stroje byly dlouhé patnáct metrů. Jakmile utichly impulzní pohony, výtah snesl stíhačky do trupu lodě. Na takovém stroji také létal.
Dole se dali do práce mechanici.
A'Mascer pochopil, že je na mateřské letadlové lodi.
Kroky je vedly k přistávací ploše. Na palubě pracovali Pozemšťané, Arkonidané, Akonané a gataští Bluesané.
"Tohle je naše mateřská loď KHEER," vysvětloval pyšně plukovník. "První a jediná svého druhu, byla postavena za těch nejpřísnějších bezpečnostních opatření. Ve Sluneční soustavě bychom s ní byli asi směšní - ale tady představujeme sílu. Pro KHEER neexistuje žádná přistávací plocha, a tak ho musíme buď položit na vodu, anebo zůstává na oběžné dráze. Akční rádius přes třicet tisíc světelných let. Má samozřejmě moderní lineární pohon. Tak trošku nám píchla Solární rozvědka. Sluneční soustavě dost záleží na tom, aby se z Borghenhallu nestal rušivý faktor. A stále ještě mám vynikající styky s Allanem D. Mercantem."
"PACET o téhle lodi ví?"
"To vám neřeknu. Možná tuší, že něco marné. Ale určitě nevědí, oč jde."
Tu se rozezněl bojový poplach. Každé místečko lodě se probudilo k životu. Uprostřed toho zdánlivého chaosu působili ti dva jako sochy. Tu Laurents ožil. Bývalý plukovník rozvědky doslova explodoval. Rozběhl se ke věži. A'Mascer za ním. Antigravitační šachtou se dostali na velitelský můstek.
"A'Mascere, vy zůstanete tady. A nerušte!"
"Rozkaz, pane!"
Stoupl si do kouta a díval se. Tři panoramatická okna dávala dobrý výhled. Nebylo však vidět nic. Lokátory přinášely množství dat, s nimiž si najednou nevěděl rady. V systémech KHEERU se nevyznal.
Na můstek doběhlo zatím asi přes třicet osob. Místností znělo interkosmo v různých přízvucích. Komunikace fungovala výtečně, neboť každý věděl, co má dělat.
První pilot se jmenoval Aksai Pradesh, podle sametově hnědé pleti Akonan, byl to major a A'Mascerovi se zdálo, že velice schopný muž.
U plukovníka se sbíhaly nitky. Laurents přijímal hlášení, vydával rozkazy a někam vysílal lidi s nepochopitelnými úkoly.
Po chvíli přistoupil k Seborianovi. "Mám pro vás úkol, A'Mascere. Většina špičkových pilotů není momentálně na

palubě. Převezete ze základny Pech Dahlia první microstrikery. Mám k dispozici jen jedenáct lepších pilotů - pokud vás k nim smím počítat."
Trhl sebou. "Smíte, pane plukovníku. Oč jde?"
"Jsme poblíž pobřeží kontinentu Ferenizy. Sto dvacet kilometrů od nás se nachází menší výstrojní základna PACETU. Jedna z mála, jejichž pozici známe. Dostali jsme hlášku, že se tam něco děje. Celou základnu evakuují. Nevíme proč, ale chceme to vědět. Někdo se tam musí podívat. Bojového úkolu se zúčastníte jako pilot pod vedením poručíka Gyüma Hyrieta."

* * *

A'Mascer slyšel o nějakém Gyümu Hyrietovi poprvé. Podle jména to musel být Bluesan. A vzhledem k tomu, že nepoletí pro microstrikery, nepatří zřejmě k těm nejlepším.
Letka sestávala z šesti Mercur TK-2F - lehce vyzbrojená verze pro planetární akce - a pěti těžkých standardních stíhaček typu CC-70 CosmoSheep.
A'Mascerův volací znak byl Cosmo 2.
Hnali se necelých padesát metrů nad oceánem Thobenu 6. V dálce viděl pobřežní linii Ferenizy. Letěl s poloautomatickou pozitronickou podporou.
Šikmo za ním seděl střelec. A'Mascer doufal, že mu Laurents přidělil dobrého chlapa. Dát dohromady dva naprosto cizí letce bylo už tak riziko.
Po dlouhé době seděl v kabině opět jako pilot. Orchidu by to rozhodně nepotěšilo. V kosmických lodích viděla vždycky své sokyně.
A'Mascer se v CosmoSheepu cítil jako doma. Řízení mu nepůsobilo sebemenší potíže.
"Nejste zrovna mluvka, Htontasi," křikl na střelce.
"To ne."
"Věřící Báalol?"
"Jasně. Jsem syn antijského kněze, i když jsem musel opustit vlast."
A'Mascer litoval, že se vůbec ptal. Marmoud Htontas se vzrušeně zvedl z křesla. Musí to být fanatik. Anti byl takový ten týpek, který je ochotný kdykoli zemřít pro svou víru. Přesto však patřil k eskadře. Musí tedy mít nadprůměrné schopnosti a zároveň být ukázněný.
"Může dojít ke střetu, Htontasi. Jaké máte zkušenosti?"
Anti se k němu opovržlivě obrátil. Měl vrásčitý tmavý obličej a zapadlé černé oči.
"Zkušenosti? Vedle mě jste zelenáč. Nemějte strach."
Blížili se k pobřežní linii.
"Tady poručík Gyüm Hyriet," zaječelo z vysílačky. Bluesané takhle mluvili vždycky, se vzrušením to nemělo nic společného.
Něco na jeho tónu však v A'Mascerovi vzbudilo podezření. Ale nevěděl co.
"Letko, připravit! Dva a půl kilometru jihojihovýchod. Bývalá rafinérie. Úkol: zamezit jakémukoli odletu nebo odjezdu. Všechny osoby zajmout. Pozemní jednotky dorazí zhruba za patnáct minut."
Nejbližší město odtud neviděl, ale nebylo zřejmě daleko.
A'Mascer přimhouřil oči. Dálková optika CosmoSheepu mu přiblížila těžko rozeznatelné detaily.
Rafinérie byla obehnána ocelovým plotem. Sedm bečkovitých, dvacet metrů vysokých budov dříve sloužilo jako nádrže pro chemikálie. Mezi nimi byla těžko přehlédnutelná změť rour, nosníků a budov vlastní rafinérie.
Do moře vybíhal přistávací můstek. Na vlnách se pohupovala nákladní loď a vedle tři malé kluzáky.
Rafinérie vypadala letitě. A'Mascer usoudil, že ji postavili první osadníci na Thobenu 6.
Na pevninu vedla silnice a travou napůl zarostlá antigravitační dráha. To je divné. Odstavené antigravitační vodiče, ale lokomotiva s dvěma vagóny.
CosmoSheepy a Mercury se řítily těsně nad zařízením.
Do zdánlivě mrtvé rafinérie vjel náhle život. Ze stínu jedné nádrže vyrazily dva antigravitační nákladáky. Neměly šanci. Než se dostaly k otvoru v plotu, vrhly se na ně Mercura l až 4. Vystřelily několik varovných ran.
Ti dole signál pochopili. Vozidla zpomalila, těsně nad zemí otočila a vrátila se do rafinérie.
"Blbě vidím!" nadával A'Mascer.
"Dáme infra?" zeptal se Htontas.
"Ne. Tím se to nezlepší. Problém jsou ta potrubí a tanky."
Občas zahlédl humanoidní postavy. Možná lidi nebo potomci lidí.
Poskakovat s CosmoSheepem sem a tam nebylo snadné, protože byl relativně těžký. A impulzní pohon se na takovou hodinářskou práci nehodil.
V témže okamžiku propukl chaos. Odevšad spustila palba.
"Automatický blastery," komentoval to poklidně Htontas. "Poznám to podle záblesků z hlavní."
A'Mascer zapnul ochranný štít. Kolem nich projela zářivá ohnivá čára po jednoznačně balistické křivce.
"Kdyby jen to!" prohlásil Seborian A'Mascer. "Řekl bych, že mají i klasickou munici. Tohle vypadá na rakety země-vzduch."
Energetický štít stíhačky chránil účinně před palbou z termických nebo dezintegračních zbraní. Projektilům však odolával jen omezeně. A právě v tom byla šance útočníků.
"Odpoutat se!" nařídil interkomem Gyüm Hyriet. "Každý na vlastní pěst!"

A'Mascer stroj rozhoupal. Jedna střela země-vzduch se mihla necelý metr od štítu. Při kosmických bitvách byly takové střely k ničemu, protože jim chyběla rychlost. Nad planetou to však vypadalo jinak. Tady kosmické stíhačky nemohly těžit ze své větší rychlosti.
Krucinál! Kde to ti chlapi vzali?
Pak došlo ke katastrofě. Mercura l dostala plný zásah. Pilot se vřítil přímo do ohniska výbuchu. Na zlomek vteřiny se mu rozpínal štít. Ukázaly se ještě hořící zbytky a snášely se k zemi.
A'Mascer si přál, aby tak měli výzbroj Solární flotily. S Moskytem, jaké používali v Andromedě, by ztráty neměli. Jenže tohle byl Borghenhall a oni nebojují s Mistry ostrovů, ale se zločinci.
Za pár vteřin to dostala Mercura 4.
"Htontasi!" rozkázal. "Palte, jakmile někoho uvidíte. Pokud možno jen varovné výstřely, nechci oběti. Musíme na ně jenom přitlačit."
Anti na to nic neřekl. Od jednoho skladiště se zableskl výstřel. Když Htontas vypálil, použil těžké termické dělo. Skladiště zaniklo v oslňující explozi.
A'Mascer neměl čas přemýšlet nad tím, že si Anti vyložil rozkaz po svém.
Viděl asi šest prchajících osob. Hnaly se k přístavišti a všechny měly bojové obleky. Na zádech nesly pytle.
"Tady Hyriet!" ozvalo se. "A'Mascere, vidíte ty chlapy tam dole?"
"Vidím, poručíku."
"Jste na řadě. Osolte je!"
"Rozumím."
Otočil se a vyrazil.
"Htontasi! Jenom ty kluzáky a loď. Žádný mrtvý! To je rozkaz!"
Vodou se hnala hořící šňůra energie. Když dospěla ke kluzákům a lodi, trupy vybuchly v dešti kovu a plastiku.
"Dobrý, Htontasi. - Ne, na lidi ne! Zaženeme je nazpátek do rafinérie. Tam je budeme mít pěkně pohromadě."
Reagovali, přesně jak očekával. Zmateně se uchýlili do bezpečí.
"Už tady budou," ječel Gyüm Hyriet, jako by byl těsně před nervovým zhroucením. "Samé pozemní jednotky. Během pěti minut. Musíme to zmáknout. Padejte z dostřelu!"
Zbylé čtyři Mercury a pět CosmoSheepů utvořily kolem rafinérie kruh. PACETU zřejmě došly rakety. Na tu vzdálenost už je neměl čím ohrozit.
"To není možný, Htontasi...," zabručel A'Mascer. "Ti se jen tak nevzdaj."
Měl pravdu. Zločinci ještě zdaleka nevyčerpali svůj repertoár. Na chvilku se to v rafinérii zahemžilo a pak se rozjela lokomotiva.
Masivní stroj se zvedl metr nad zem. Zpod trupu vycházely ionizované plyny, jasně svědčící o těžkém, beznadějně zastaralém korpuskulárnírn pohonu. Nicméně mohl vyvinout značnou rychlost.
Z rafinérie kryli odjezd či odlet lokomotivy zuřivou palbou.
Soustředěný termický zásah narazil do štítu. Neměl takovou sílu, aby jej prorazil, ale udržoval stíhačku v odstupu a především narušoval viditelnost.
"Poručíku!" křikl do mikrofonu. "Tady A'Mascer. Lokomotiva odjíždí!"
Gyüm Hyriet mu neporadil. A'Mascer slyšel jen pronikavé ječivé zvuky na hranici ultrazvuku.
Marmoud Htontas zavrčel. "Poručík je blb. Bluesani jsou u mě nerváci a kriplové, jeden jako druhej. Udělejte něco vy!'
Svévolným jednáním si u Laurentse jistě oblibu nezíská. To A'Mascer věděl velice dobře. Jenže PACET nesmí dostat šanci k úniku.
"Poručíku Hyriete!" volal znovu. "Vyžaduji rozkaz!"
Bluesan mlčel, už nedokázal rozhodovat. Nezvládl ztrátu dvou Mercur.
Nastupují pozemní jednotky. Jenže jsou daleko. Ty nám nepomůžou.
"Tady A'Mascer," rozhodl se. "Cosmo l a Cosmo 3 za mnou! Zadržíme ji."
"A'Mascere!" zaječelo z éteru. "Nemáte velitelskou pravomoc!"
"Ignorujte ho!" štěkl A'Mascer.
Hyrietův stroj i zbývající Mercury zůstaly za nimi. Měly dost práce, aby udržely rafinérii v šachu.
Lokomotiva nabírala na rychlosti. Pohybovala se zářezem v terénu podél odstavených vodičů. Dráha nebyla zamýšlena pro vozidlo s korpuskulárním pohonem. Těm dole to však bylo jedno.
"K palbě připraven," hlásil Anti.
"Nestřílet, Htontasi. Nesmíme se dopustit jediné chyby."
Lehkými zbraněmi pancéřování lokomotivy neprorazí a těžké zbraně nešlo vzhledem k blízkosti povrchu použít.
"Co chcete dělat?" zeptal se Anti s provokativním klidem. Jako by v tom křesle relaxoval.
"Pozorovat a přemýšlet."
Lokomotivu nezastaví tím, že jí přehradí cestu. Ani stíhačkou se zapnutým štítem.
"Cosmo l A'Mascerovi. Tady seržant Ledroit. Dostal jsem nápad. Předeženeme je a rozstřílíme tu dráhu. Vykolejej."
"To je moc nebezpečný," namítl A'Mascer. "Kolem je skalnatej terén... Strměj. Vlak by se navíc ještě převrátil nebo kutálel. To by nepřežili. Potřebujem je ještě vyslechnout."
A'Mascer hleděl dolů. Bylo mu jasné, že to chce risk.
"Cosmo l a Cosmo 3. Simulujte nálet. Ti uvnitř se musí skrýt. Nikdo ať ani nevystrčí hlavu!"
"Rozumím!"
Obě stíhačky se odpoutaly, předehnaly lokomotivu, udělaly prudký obrat a čelně se s pálícími palubními zbraněmi hnaly na lokomotivu.

"A co my?" zeptal se Htontas.
A'Mascer se soustředil. Jo... Přímo nad ni... Vyrovnat CosmoSheep v atmosféře byla vysoká škola leteckého umění i se zapnutou pozitronikou.
"Je to prehistorickej model, Htontasi. Silnej, rychlej, ale má vysokou spotřebu a je těžkej. Pohon je uprostřed. Má šachtu pro údržbu, přímo shora. Vidíte?"
Anti se díval na střechu lokomotivy. Matně rozeznával jakýsi čtvercový obrys.
"Už rozumím."
"Tak co? Uděláte to?"
"Jo." Htontas si demonstrativně odepnul pás. "Antiové neumírají, přecházejí do ráje. Nemám co ztratit."
A'Mascer doufal, že se mu podaří stroj dostatečně stabilizovat. Šel níž, až se hnal šest metrů nad lokomotivou.
"Pospěšte si, Htontasi! Tamhle je tunel!"
Necelé dva kilometry od nich byl kopec. Dráha mizela v tunelu.
"Počkáme," navrhl Anti. "Dostaneme je i za ním."
"Ne. Někde za tím kopcem je město. Jestli do něj dojedou, budou oběti na civilních obyvatelích. To nebudeme riskovat. To je radši vyhodíme do vzduchu."
Anti si vytáhl termomet a ještě pár nástrojů.
"Jděte dolů, A'Mascere."
Cosmo l a Cosmo 3 dál ostřelovaly lokomotivu.
A'Mascer naposled sestoupil. Čtyři metry nad střechu.
Anti zachovával naprostý klid.
"Teď!"
Htontas otevřel pravý výstup. Do kabiny vrazil proud vzduchu, úder jako kladivem. A'Mascera to málem vyrazilo z křesla. Držel ho jenom pás.
Anti vyhodil plastový žebřík.
"Honem!" zařval A'Mascer. Přepnul na dolní kameru a viděl, jak se žebřík houpe nad lokomotivou.
Kopec se blížil.
"Máte minutu, Htontasi!"
"Boční vítr je moc silný."
"Dělejte! Nemůžem už čekat. Já to srovnám!"
Htontas se vyhoupl z kabiny. Slézal co nejrychleji. Hnali se třísetkilometrovou rychlostí. A'Mascer se soustředil na to, aby udržel stejný kurz jako vlak, aspoň na chviličku.
Htontas dolezl nad lokomotivu.
Tunel! Dělej, Htontasi! No tak!
Cosmo l a Cosmo 3 už obrátily. Pouze on držel ještě kurz.
Htontas skočil a přistál na střeše.
A'Mascer už ani nevěděl, jestli se Anti zachytil. Prudce zvedl stroj a prohnal se necelých deset metrů podél svahu.
"Cosmo l, Cosmo 3, sesadil jsem na lokomotivu střelce. Doufám, že se tam udrží přes celý tunel. Pak ho zase musím sebrat."
Stroje přeletěly hřeben. A'Mascer nevěděl, kde tunel vyúsťuje. Tu dálková optika ukázala budovy. Město! Jasně. Cílem může být jedině nádraží. A'Mascer teď už věděl, kde to nádraží je.
Na druhé straně hřebenu šel dolů.
To byla klika, Seboriane.
"Cosmo l, Cosmo 3! Mám ho."
Lokomotiva vyjela z tunelu. Na střeše si v pohodě klečel Marmoud Htontas, jako by se ho to vůbec netýkalo.
A'Mascer mu ty nervy záviděl.
Dva kilometry od města.
Nedalo se poznat, jestli se Htontasovi podařilo šachtu otevřít. A'Mascer jen viděl, že Anti najednou trhá a cloumá - a že těžký poklop odletěl jako kus kartonu.
"Cosmo l! Cosmo 3! Ostřelujte je!"
A znovu začal taneček kolem lokomotivy.
A'Mascer se přibližoval zezadu. Žebřík se zmítal. Htontas na něj nemohl dosáhnout. No dělej! Město se přibližovalo. Teď!
Jako by ho Htontas slyšel. A'Mascer sledoval jeho skok kamerou. Zachytil se žebříku a už se nepustil. Mrštně jako opice vyšplhal do kabiny.
Lokomotiva s urvaným poklopem uháněla k městu.
A'Mascer držel stroj deset metrů nad ní. Htontas vytáhl granát. Vytrhl pojistku, namířil a hodil.
"Kurva! Vedle!"
Vajíčko minulo cíl o centimetr. Když vybuchlo, byl vlak už daleko.
Druhý pokus. Třetí.
"Tak dělejte!" řval A'Mascer do vichru.
"Jenom strpení. Zkusím to ještě jednou."
Htontas se rozmáchl počtvrté a šoupl granát přímo do otvoru.
"Nahoru!" zařval.
A'Mascer přepnul energii na antigrav. Hnali se vzhůru jako na smršťující se gumě. Htontas zavřel výstup a zase se

připoutal do křesla.
Lokomotivou otřásl prudký výbuch. Na místě, kde býval poklop, zela pozoruhodně velká díra. Lokomotiva se hodila jedině tak do šrotu. Pohon byl zničen.
"Zpomaluje."
"Jo," vydechl si A'Mascer. "Vyšlo to."
Měl vlhké dlaně. V krku knedlík. Chyběly mu pravidelné lety. Bylo mu jasné, že s takovým výkonem jako dneska by Andromedu nepřežil.

* * *

Lokomotiva dosedla na zem. V zářezu ještě popojela, ale naštěstí se nepřevrátila. Po pěti stech metrech se konečně zastavila. Stála na volném prostranství, na zarostlém náspu a kolem se táhly vlhké lučiny.
CosmoSheepy vystoupaly výš, aby na ně nemohli ručními zbraněmi.
Marmoud Htontas zalomil palec dolů. "Tak se mi zdá, že je to vyřízený i v rafinérii."
Hnaly se k nim Mercury vedené poručíkem Gyümem Hyrietem. To znamená, že pozemní jednotky už dorazily k rafinérii a obklíčily ji.
"Cosmo 2, pilote A'Mascere," slyšel poručíkův jekot. "Přebírám opět velení. Celé letce. Přejdeme do kruhové pozice kolem vlaku. Pozemní jednotky nastupují. Budou tady do tří minut."
Stíhačky zamezily dvěma pokusům o únik z lokomotivy.
Marmoud Htontas se obrátil k A'Mascerovi a zašklebil se od ucha k uchu. "Jak to vidím, tak docela dobře spolupracujeme."
Seborian úsměv neopětoval. "Zapomínáte, že jsem jednal svévolně a porušil poručíkovu autoritu. Počkejme, co tomu řekne Laurents."
"Jsem u eskadry o pár dní dýl. Všichni jsme tu více méně na zkoušku. Hyriet nemá budoucnost. Ale vy jo. Jste schopnej a Laurents to ví. Plukovník není žádnej blbec."
Dorazily policejní kluzáky a obklíčily lokomotivu. Už nepadl jediný výstřel. Z oken vlaku létaly desítky ručních zbraní. Potom vyšla osádka s rukama zkříženýma za hlavou.
"Poručík Hyriet všem! Mise skončena. Návrat na KHEER."
A'Mascer vystoupal prudkým, zpupným manévrem. Opět seděl v pilotní kabině. Čas lenošení skončil.

2.

Na loď se dostali před setměním. Laurents si piloty k hlášení nesvolal. A'Mascer tušil proč: Byli tu zajatci. Vyslýchalo se, ověřovaly se výpovědi, rozvazovaly se jazyky sérem pravdy. Co má PACET v úmyslu? Co se to dělo v rafinérii?
A'Mascer vyšel na palubu. CosmoSheepy a čtyři zbývající Mercury se už ztratily v útrobách lodi.
Byl sám. Na KHEERU neznalo nikoho kromě Htontase. Od východu vál studený vítr a vzduch voněl solí.
Ticho však nevydrželo dlouho. Nad tichým mořem se náhle rozezněl pronikavý hluk.
Nejdřív nechápal, oč jde.
Potom se nad obzorem ukázal temný mrak. Přimhouřil oči, bylo to přes dvanáct létajících objektů. Ten hluk vydávaly impulzní pohony. Musely to být přátelské stroje, jinak by už dávno vyhlásili poplach.
Zůstal na palubě.
Otvíraly se desítky otvorů a posádka se valila ven.
Na obzoru nebyly žádné kulovité lodě ani space jety, ale pirostanské obří transportéry typu Sok B-2. Měly tvar primitivní ocelové skříně o hraně čtyřicet krát šedesát metrů. Osádku tvořilo pět mužů a transportér unesl 2000 tun nákladu přes půl planety. Používaly se především na koloniálních planetách, kde nešlo o žádnou eleganci, ale hlavně o výkon.
A'Mascer napočítal dvacet strojů.
Každý Sok B-2 nesl třicetimetrový kontejner, zajištěný tažnými paprsky a těžkými trasovými lany.
"Impozantní, co?"
Náhle vedle něj stál Htontas. A'Mascer nechápal, jak se ten Anti k němu tak nepozorovaně přiblížil.
"To jo!" zařval do hluku. "Co je to za kisny?"
Anti se ušklíbl. "Naše microstrikery. Konečně jsou tady."
A'Mascer se znovu podíval nahoru.
Rozebrané fúzní reaktory, veškeré zbraňové systémy, příslušenství k údržbě a opravám.
Transportéry postupně přistávaly na KHEERU. Pod místy přistání se otvíraly poklopy a kontejnery mizely v trupu, aniž spatřil jediný microstriker.
Když se chtěl obrátit k Htontasovi, byl Anti pryč - ztratil se stejně nepozorovaně, jako se objevil. Nebude to zřejmě žádný družný chlapík.
A'Mascer nespouštěl oči ze Sok B-2. Dvacet dinosaurů. Ani jsem netušil, že je jich na Thobenu 6 tolik.

* * *

Noc už strávil na lodi. Strčili ho do úzké kabiny pro dva v traktu pilotů a dali mu mýdlo, holení, erotické pomůcky a všechno ostatní.

Komfort na KHEERU zachovával ovšem jisté meze. Na palubách mateřských lodí bylo místo nedostatkovým zbožím. Volné kubické metry se přidělovaly létajícím strojům, nikoli lidem, kteří s nimi měli létat.
A'Mascer si připadal jako ve výcvikovém táboře. V posledních měsících spával špatně. Nikoli však toho večera. Neležel a nehleděl hodiny do stropu, nesoužily ho zlé sny. Stísněný prostor mu dával pocit bezpečí a pohody. KHEER se mírně pohupoval na vlnách oceánu a ukolébal ho do spánku. Seborianu A'Mascerovi se zdálo o kabině stíhačky, o průletech mezi asteroidy a nebezpečných manévrech poblíž sluncí.
Někdy uprostřed noci vešel do kabiny ještě někdo. V polospánku si myslel, že je to Orchida Caryolová, ale brzy si uvědomil, že je to prostě jen jeho spolubydlící.
Ráno se ozval budíček. Okamžitě byl vzhůru. V kabině nebylo ani umyvadlo. Spolubydlící, který by mu mohl poradit, jenom zabručel a převrátil se na druhý bok. Vypadal na Pozemšťana. A'Mascer usoudil, že má za sebou asi noční let a že bude lepší ho nebudit.
Po špičkách opustil kabinu. Po chodbě se hnala do umýváren polonahá posádka. Našel volnou sprchu a potom umyvadlo, aby se oholil. Sousední buňku obsadil svalnatý muž mladistvého vzhledu.
"A'Mascer?" zeptal se alkanským přízvukem. "Jsi Seborian A'Mascer?"
"Jo. S kým mám tu čest?"
Obr se zasmál. Měl obličej, který se zřejmě šklebil po celý den. Byla to však zřejmě jen maska, pod kterou se skrýval pátravý pohled, který platil nováčkovi na palubě.
"Jsem Kim Dunkersson. Poručík Dunkersson, aby to bylo přesně. Bydlím v sousední kabině nalevo. Říkej mi Kime."
"Těší mě. Takže nadřízený."
"To bych neřekl. Pokud vím, tak Laurents ještě pilotům nedal hodnosti."
Dunkersson si hlučně vyčistil zuby starodávným kartáčkem. V pauzách dokázal ještě s potěšením hvízdat. Tenhle obr byl zřejmě ranní ptáče jako vyšité.
A'Mascer si pospíšil. S Dunkerssonem pak přešel do jídelny. Většina přítomných měla černé overaly. Jen někteří byli v zelených uniformách posádky. Viděl však i všelijaké jiné uniformy. Důležitá byla pouze hodnost a zbytek záležel na každém jednotlivci.
Přisedli si ke stolu se samými poručíky.
"Poslouchejte všichni!" pronesl hlasitě Dunkersson. "Tohle je Seborian A'Mascer. Slyšeli jste to o tý rafinérii a o vlaku? Tak to je on."
Přátelsky ho pozdravili a on si byl jist, že s nimi bude dobře vycházet.
Dunkersson ukázal na perfektně oblečeného zdrženlivého mladíka vedle sebe.
"Určitě by ses rád seznámil s ostatními, co? - Takže jako prvního tady máme Krále Cetera. Je z Quyngoru, ale rodiče byli Pozemšťani. Celerovi v devětadvacíti propůjčili titul Čestný král Kamalu 7. Za jednu záchrannou akci, když s prakticky neovladatelným jetém zachránil deset žen a dětí z hořícího transportéru."
Seborian A'Mascer vykulil oči. Začínal si uvědomovat, s kým to sedí u stolu.
Vstal a usmál se. "Cetero Cevlington, předpokládám, že? Slyšel jsem o tom. Těší mě, že vás poznávám."
Quynglořan se poněkud arogantně usmál. "Říkej mi Cetero, prosím. My piloti si tykáme, dokud jsme na KHEERU, ano? V akci je to jiné. To jsem samozřejmě poručík Cevlington."
Celý stůl se jeho blazeovanému tónu zasmál. Král Cetero jen pohoršeně zvedl obočí.
"Dále tu máme Deana Noaha Farreeho, našeho stoupence..." Dunkersson ukázal na mužíka s tmavými kudrnatými vlasy a černýma očima. "V kosmu velice smělý chlapík."
"Co to povídáš? Jenom v kosmu, jo?" Farree se tvářil naštvaně. "Stejně tak jsem smělý v náruči krásných žen!"
"Zklidni hormon, Deane. Když odhlédneme od výšky, jsi samozřejmě celej chlap."
Než se Dean Noah Farree stačil skutečně naštvat, vyskočit a vrhnout se na Dunkerssona, položil mu jeho soused medvědí tlapu na rameno. Vyzařoval z něj takový klid, že veškerá agresivita byla rázem tatam. Podle bílých vlasů a červených očí se jednalo o Arkonidana.
"Topan Kirjandor, jméno mé." Stlačil Farreeho nazpátek na židli, vstal místo něj a potřásl si s A'Mascerem rukou. "Rád tě poznávám. Jsem jeden z Pirostanců mezi piloty. Náš přítel Kim je tak trochu trdlo. Tu a tam je ho třeba tlumit. A Dean Noah je zase až příliš často ochoten to tlumení zařídit."
Obr si vzdychl. Měl příšerný přízvuk, ale působil dojmem člověka, na kterého se dá spolehnout na tisíc procent.
A'Mascer si náhle všiml jeho červeného nosu. Na vysvětlení dlouho čekat nemusel. Kirjandor vytáhl předpotopní papírový kapesník, mocně se vysmrkal a zmačkaný papír zahodil.
"Hele, konečně nám nesou snídani!"
Každý stůl obsluhoval jiný robot stevard. Pouze u jejich se vznášelo cosi špinavého, na co všichni volali Šmudlo.
A'Mascera překvapilo, že si poručici vybrali zrovna takový vrak.
První byl na řadě Topan Kirjandor.
"Vurguzz jako vždy, pane poručíku?" zeptal se robot.
Obr si vzdychl. "Neposlouchej ho, Seboriane. Jsem sice Pirostanec, to je pravda, a všichni Pirostanci jsou považováni za piják. Jenže já vurguzz nepiju nikdy." Podezřívavě se podíval na kamarády. "Tuším, že Šmudlu přeprogramovali. Pořád mi vnucuje vurguzz. Sice se nedá přesně říct, jestli má pozitroniku v hlavě nebo v kalkulačce, ale to s tím vurguzzem si zapamatoval."
"Ze ty vurguzz nikdy, Topane?" vykřikl někdo. "A od čeho máš ten frňák?"
"Jakej frňák?" Pirostanec vstal, jako by se chtěl na křiklouna vrhnout. Potom se však zcela uklidnil, usmál se a prohlásil: "Za to může ferronská rýma. Je prakticky neléčitelná a protivná. Jediné, co ji zmírňuje, je zelený pirostanský čaj. Taková rýma může chlapa i zabít. Je to chronické a už se toho nezbavím. Bohužel."

Topan Kirjandor si nechal nalít zelený čaj. Demonstrativně popotáhl nosem a pustil se do snídaně.
Král Cetero na druhé straně stolu usrkával kávu. Zkritizoval teplotu, chuť i aroma, při pití se zhnuseně šklebil. Chlebu a pomazánce moc nedal. Bylo na něm patrné, že by mnohem radši quynglorskou snídani.
A'Mascer se v duchu usmál. Na pozemských lodích, které znal z Andromedy, se tradičně jedlo velice špatně. Ale na KHEERU nebylo co kritizovat.
Dean Noah Farree byl zřejmě stejného názoru. Staupanec se cpal jako nezavřený, konkurovat mu mohl jedině Kim Dunkersson. Ten vysloveně žral. Nikoli však to, co ostatní, ale jakýsi zvláštní příděl, který mu Šmudla podal upatlanými chapadly. Sestávalo to z nedefinovatelného vroucího nápoje a hmoty, která připomínala ovocný koláč.
"Mňam," pronesl s plnými ústy. "Taky mě to něco stojí, abych dostal něco dobrýho. Ale zato je to jako doma. Jako na Alkanu. Tam je kultura."
Cetero nakrčil nos, Dean Noah se zasmál - a A'Mascer si řekl, že se musí postarat o vlastní žaludek. Už dvacet hodin neměl sousto v ústech. Rozvážně žvýkal a dával si na čas.
Když spolkl poslední sousto, rozječel se lodí signál.
Všichni vyskočili. I Kirjandor. Obr popadl šálek, kterého se předtím ani nedotkl, a hodil do sebe vlažný čaj. Vykulil oči. Bílý obličej mu zbrunátněl. Po tváři mu stékala slza.
Ostatní zaryčeli smíchy, dokonce i zdrženlivý Cetero. A'Mascer se zeptal: "Vurguzz, Topane?" Pirostanec zděšeně přikývl. "Aspoň osmdesátiprocentní."

* * *

Za půl hodiny stál A'Mascer přede dveřmi kabiny. Otevřel mu plukovník Laurents. "Seborian... Pojďte dál. Pozval jsem si vás z určitých důvodů. Jste poslední."
V kabině už seděli Marmoud Htontas a ten včerejší blueský poručík. Krátké nožky se mu houpaly na příliš vysoké židli. Oba se mračili. Anti zřejmě proto, že to jinak nedovedl, a Bluesan pod dojmem včerejších událostí. Ale dost možná, že si A'Mascer jejich výrazy vysvětloval špatně.
"Pánové..." Laurents si sedl za stůl. Nabídl jim čaj. Když si nikdo nevzal, nalil jen sobě, dal si pár doušků a pokračoval: "Pozval jsem si vás, abychom si promluvili o včerejší akci. Rovnou vám řeknu, že s výsledkem jsem velmi spokojen. Padlo nám do rukou několik důstojníků PACETU. Nejdřív si ale promluvíme o akci. Prosím poručíka Hyrieta."
Bluesan si pohrával se zipem overalu. "Děkuji, pane plukovníku. Byl jsem jmenován velitelem akce. Zajištění rafinérie proběhlo v pořádku. Ale pak, když vyrazili agenti PACETU, se pilot Seborian A'Mascer vzepřel mému rozkazu. A na vlastní pěst pronásledoval lokomotivu."
"Je to tak, A'Mascere?"
"Ano, pane plukovníku."
"Takže tu máme porušení subordinace."
"Jen částečně. Při bojovém úkolu jsem nebyl poručíkovi Hyrietovi nijak podřízen, protože nemám hodnost pilota této eskadry. Jsem si však vědom toho, že už svou účastí jsem mu měl podléhat."
"Přesně tak!" prohlásil vítězoslavně Gyüm Hyriet.
Plukovník Laurents vstal, složil si ruce za záda a začal přecházet po místnosti.
"A co vy na to, Htontasi?"
Než stačil Anti promluvit, ozval se Gyüm Hyriet: "Ještě moment. Odkdy se bere u tak závažných věcí v potaz názor obyčejného palubního střelce?"
Laurents se otočil. "Zapomínáte se, poručíku," pronesl až nebezpečně mírně. "Piloti této eskadry nejsou běžní vojáci. Tupá poslušnost se nevyžaduje. Vážím si lidí, kteří vyvíjejí vlastní iniciativu. Takže, Htontasi?"
"Podle mého pilot A'Mascer jednal přiměřeně k situaci. Jeho plán byl smělý a svědčil o rychlém přehledu. Taktickou situaci vyhodnotil naprosto správně."
Gyüm Hyriet naštvaně vytáhl krk, až se mu talířovitá hlava rozkývala.
"Pane plukovníku. Já ostře protestuji. Střelec to nemůže posoudit!"
"Posaďte se, poručíku." Už zase ten klidný tón. Je nebezpečný. "Pro vaši informaci: Marmoud Htontas není nějaký obyčejný palubní střelec. Ve skutečnosti je to poručík Htontas. Byl k A'Mascerovi přidělen jen proto, aby ho otestoval."
Gyüm Hyriet překvapením zmlkl. Hadicovitý krk se mu přestal komíhat. Dostali ho. Nikdy se nesmíš ukolébat do klidu, jestliže se tvůj protivník jmenuje Caneron Laurents.
Plukovník se zjevně rozhodl. Napřímil se. Pak se znovu posadil, byl naprosto klidný a pohlédl na své piloty.
"Poručíku Gyüme Hyriete, rozhodl jsem se, že vás u eskadry nepotřebujeme. Hlaste se opět na své základně."
Bluesan vyskočil a třásl se vzteky.
"Pane plukovníku! Toho budete..."
"Budu čeho?"
Gyüm Hyriet polkl. "Nic, pane." Prudce se otočil a opustil místnost. Zvenčí se ještě ozval pronikavý vzteklý výkřik, potom byl už klid.
"Pánové..." Laurents se usmál. "Takže to bychom měli a můžeme se věnovat naléhavějším věcem. A'Mascere, tímto vás oficiálně přijímám do eskadry. Nastoupíte jako řadový pilot. Jako takový projdete další ověřovací fází."
"Ano, pane plukovníku."
"A teď si poslechněte, co se ukázalo u té rafinérie. Do rukou nám padlo šestatřicet lidí PACETU. Dobře že se nikomu z nich nic nestalo. Nebýt vás, byl by z toho masakr. Takové věci nevidí veřejnost ráda. Takhle jsme je ale mohli

vyslechnout. Většinou bylo nutné použít drogy. Někteří z nich měli i v zajetí větší strach z PACETU než z nás.
Mezi těmi třiceti šesti byl i muž jménem Oriviere Redate. To jméno vám nic neřekne. Vrchnímu velení je však známo, že Redate patří ke špičkovým pilotům. Ten muž má na svědomí více obětí, než si dokážete představit. Dáte mu do ruky zničující prostředek a změní vám město v trosky. Ostatně to už jednou udělal. S alkanským Chesemem. Přes 15 000 obyvatel. Nepřežil nikdo. PACET se domníval, že v Chesemu je speciální agent Alkanské rozvědky."
"A co bylo s tím agentem?"
Laurents zavrtěl hlavou. "Falešná stopa. Žádný agent tam nebyl. Ale o tom mluvit nechci. Když PACET posílá do akce Redateho, pak už o něco jde. Redate měl odvézt nebezpečné zboží. Kdyby lokomotiva dojela do města, už bychom nic nenadělali. Měli tam připravené transmitery k rychlému úniku."
"Jaké zboží máte na mysli, pane?"
"Sedm raket typu Radiant III. Poslední série, rok výroby 2412, s čipovými sadami Solární flotily. Celý Borghenhall jich nemá víc než tři sta. Nedokážu si vysvětlit, jak se jim ty rakety dostaly do rukou. Typické... Kde se dá ukrást nějaké technické tajemství, PACET je ukradne. Dříve měly bezpečnostní síly ještě technický náskok. Dnes už ne, spíš naopak."
"K čemu jsou ty Radianty III dobré?" zeptal se A'Mascer.
"Na taktické cíle. Odpalují se ze space jetu, v nouzi i z nákladních kluzáků. V současné době dosahují nejvyšší přesnosti zásahu cíle. Kdyby se PACET rozhodl, že vygumuje sídlo vlády Thobenu 6, Modrý dům Svazu nebo Whaanský palác - s tímhle typem to není problém. Střely se musí dostat jen do dostatečné blízkosti k cíli, aby obránci už nestačili aktivovat štíty."
"A proč to zatím neudělali, když je to tak snadné?" zeptal se Htontas.
"Je tu jen jediné vysvětlení. PACET je zničit nechce. Z pouhého zničení by neměli žádnou výhodu. Oni chtějí víc."
"A co by to mohlo být, pane?" zajímal se A'Mascer.
"To nemám tušení."
Laurents hlučně odložil svůj šálek. "Tato eskadra byla zřízena, aby tvořila mobilní a údernou protiváhu PACETU. Tajným službám je navíc známo, že PACET chce získat v Borghenhallu skutečnou politickou moc.
V této souvislosti ještě jedna informace. Oprášil jsem všechny naše styky se všemi borghenhallskými vládami. Provedla se nezávislá inventura všech zásob Radiantů. Počítaly se jen ty rakety, které se fakticky nacházely na svém místě. A zjistilo se, že nechybí jen těch sedm. Místo třiceti tří byly nastrčeny atrapy. Ty pravé beze stopy zmizely."
"To by mohlo znamenat, že se PACET zmocnil všech čtyřiceti."
"Správně, A'Mascere. Musíme tedy počítat s masivním útokem na jakýkoli cíl. Sedm jsme jich dostali nazpátek. Jenže ten zbytek stále bohatě stačí. Jimi by se dala rázem zlikvidovat všechna sídla vlád v Borghenhallu. Samozřejmě můžeme všechna tato místa chránit štíty. Jenže pak si najdou jiné cíle. Když se jim zachce, mohou Radianty vybavit i primitivními atomovými hlavicemi. Pak všechno zamoří. Jistě vám nemusím vykládat, co by to znamenalo."
"Předpokládám, pane, že jste Oriviera Redateho vyslechli co nejdůkladněji," řekl A'Mascer. "Co vypověděl? K čemu byly ty střely určeny?"
"Ani on to nevěděl. Místem určení byl rybářský přístav Sleit Keřům, což je taková místní turistická atrakce na jižním kontinentu Whaanu. Datem předání bylo 20. září, tedy za něco více než dva týdny. Redate se měl zatím s nákladem skrýt."
"Znamená to, pane plukovníku, že ho PACET do té doby nebude postrádat?"
"Doufejme."
"Že by nevěděli, že jsme ho dostali? Tomu se mi nechce věřit."
"Organizace jako PACET staví na tom, že jednotlivci jsou co nejméně informováni, takže toho nemohou příliš prozradit. Redate měl ty rakety jen odvézt. Možná budeme mít Štěstí."
"Podle mě by to bylo..."
Laurents ho energickým gestem umlčel.
"Prostě bylo rozhodnuto, A'Mascere. Už jsem dostal rozkaz, abychom zítra odletěli. Opouštíme Thoben 6 a letíme na Whaan. - Pánové, já vám děkuji. Už vás nepotřebuji. A'Mascere, zůstanete na palubě. Osobní věci si dejte poslat do Sleit Kerümu."
"Provedu, pane."
Seborian A'Mascer se odebral do ubikací pilotů. Sedl si ke stolku a napsal krátký dopis Orchidě Caryolové. Jediné ženě, k níž kdy cítil lásku... Už bylo jasné, že nikdy nebude tím, čím si ho přála mít. Přesto ji nechtěl ztratit. Byla to bezvýchodná situace. Myslel na to ještě na lůžku.
Jeho sen provázely bručivé, částečně zvonivé zvuky. Někde hluboko v mateřské lodi připravovali strikery pro první bojový úkol.

3.

Do Whaanu to bylo přes čtrnáct světelných let. Laurents však nařídil pomalý přesun normálním vesmírem.
Čekalo je dvacet dní cesty. Nikdo se však nenudil, o to se postaral výcvik. Piloti se ustavičně cvičili v kosmických manévrech. Často jich bylo v akci najednou i třicet.
Výcvik nebyl mezi piloty příliš oblíbený. A'Mascer to však znal už z Andromedy.
Tu a tam zachytili nouzové volání. Museli uvést do chodu havarovanou skokanskou obchodní loď, hyperbouře poškodila výzkumnou stanici, jednou provedli na jedné menší planetě tajnou policejní akci.
Pouze microstrikery nebyly připraveny. Laurents často veřejně prohlašoval, že úkol ve Sleit Kerümu se provede bez

speciální zbraně.
19. listopadu dorazili do Whaanu. Bluesané neviděli přítomnost newhaanské vojenské lodě rádi. A k tomu ještě ve Sleit Kerümu.
Devadesát procent Whaanu bylo osídleno Gatasany, zbytek patříval před sjednocením Latosanům. Tito Bluesané vedli v Eastside nekonečné války. Zatáhli by do něj bezmála i Whaan, i když se nacházel daleko od Eastside. Až si uvědomili všeobecnou filozofii Borghenhallu -porozumění. Sleit Keřům a jiné enklávy Latosanů byly integrovány do kultury planety. Bývalí Gatasané však dodnes cítili jistou nenávist. Sleit Kerüm byl mnohem bohatší a lépe technicky vybavený než zázemí. Z tohoto hlediska nebyla enkláva žádným šťastným cílem. Automaticky vznikalo podezření, co KHEER pohledává zrovna tam.
Pravomoci eskadry však potvrdil sám Whaanský palác.
Plukovník Laurents vydal příkaz, aby média přílet KHEERU naprosto ignorovala. Teprve až eskadra poprvé zasáhne.
Mateřská loď se snášela k planetě zahalená protilokačním štítem. Whaanskou lokaci samozřejmě ošálit nemohli.
Laurents však nepředpokládal, že by protivník prováděl na Whaanu systematickou ostrahu. Proč také? PACET Whaan přece nebránil.
Sleit Kerüm byl na okraji jižního kontinentu. KHEER se posadil na moře sto kilometrů od břehu a jako obří zaoceánská loď se přiblížil k cílové oblasti.
Laurents postupoval obezřetně. V žádném případě se nechtěl nechat ukolébat falešnou jistotou. Služby u lokátorů a detektorů byly ztrojnásobeny a každá projíždějící loď byla velice důkladně prověřovaná.
Ze severního kontinentu dorazila civilní zásobovací loď. Zaparkovala nad KHEEREM a vykládala materiál.
Seborian A'Mascer dostal zásilku od Orchidy - pár osobních věcí. Dopis nepřiložila. Bylo mu jasné, že ji už neuvidí. Chybíš mi. Ale tuto cenu zaplatit musím.
Na palubu se dostavil - a to bylo vlastně to nejdůležitější - expert whaanské tajné služby. Malý Bluesan Phi Garanüi měl za úkol je seznámit s přístavem.
Padesát pilotů se sešlo v mapovně. Přidal se k nim i Laurents, dále lokační odborníci a tři agenti tajných služeb.
"Sleit Kerüm...," spustil Phi Garanüi interkosmem s nesnesitelným whaanským přízvukem. Jeho hlas byl pískot na hranici ultrazvuku a gramatika na úrovni první lekce. "To dlouhá historie. Já vyprávím však jedině část, která pro váš úkol nutná, pánové. Sleit Keřům označujeme dnes hlavně oblast velkého Sleitkerümského ostrova. Všude nacházíme v celé oblasti města satelitní sídliště. I hubené čtvrtě..."
Na Phi Garanüiovi se nedalo poznat, zda ho pomyšlení na bídu a přelidnění trápí či ne. Bluesané zaujímali k těmto věcem lhostejný postoj. Byli vejcorodí a individuum pro ně znamenalo méně než u většiny humanoidních národů.
"Vlastní rybí přístav," pokračoval, "na jihu ostrova. Rybolov dříve rekreační sport bohatých. Milionáři s penězi. Později bydleli v plovoucích domech lidé bez peněz a přístřeší. Čluny tam stále. Dodnes hodně ze dřeva, zničené, červové. Tisíc člunů s deseti tisíci obyvateli. Pro návštěvníka přístav jako bludiště. Celá oblast spadá ve vlivu syndikátu Mrimoon - který rozšířil obchody až do Thoben 6 a Svazu tří planet. Mrimoon s vysokou pravděpodobností patří k PACETU."
Phi Garanüi se často zadrhával a hledal slova. Vcelku mu však bylo rozumět.
"Ehm... no... dlouho přístav turističná atrakce. Ale vysoké stavby Sleit Kerümu přiblížily se tolik, že zničilo to malebnou kulisu. Přístav, páchnoucí díra. Žádná tekutá voda, žádná... Jak se to řekne... dezintegrační hajzl. Voda tak špinavá, že už desítky let nikdo tam nekoupá."
Phi Garanüi tak hovořil celou hodinu. Na závěr si byl Seborian A'Mascer jistý, že se v přístavu vyzná lépe než většina místních.
Vlastní akce začala v noci. Laurents nasadil patnáct speciálních stíhaček, tři letky po pěti strojích. Jednalo se o malé, ale velice svižné stroje typu RaqZar-22, koncipované nikoli pro boj ve volném kosmu, ale k boji nad povrchem.
RaqZar-22 dosahoval osmdesátiprocentní rychlosti světla. Vyzbrojen byl nepříliš účinnými palubními děly, která však byla optimalizována pro boj v atmosféře.
Přesně ve 2: 10 místního času se letka, k níž příslušel i A'Mascer, rozmístila na západě přístavu, mezi obytnými bloky a administrativními budovami.
Stanoviště pro RaqZary byla předem připravena. Laurents odvedl perfektní práci. Za pomoci whaanské armády vznikly úkryty, které zvenčí nevypadaly podezřele. Reaktory byly staženy, Lokace a vysílačky se napájely z atomových baterií. Proti náhodnému objevení byly tedy RaqZary kryté.
Kolem přístavu se rozmístily rychlé antigravitační lodě připomínající tvarem necky.
Seborian A'Mascer patřil do letky Kima Dunkerssona. Dean Noah Farree a Marmoud Htontas veleli dalším letkám.
"Tady poručík Dunkersson," ozval se tichý hlas. "Počkáme na rozbřesk. Žádnou soukromou iniciativu prosím. Kdykoli lze počítat s nepřátelským zaměřením."
A'Mascer hleděl na světla města. Třebaže Sleit Kerüm patřil Bluesanům, za tmy ten obraz připomínal kteroukoli pozemskou metropoli.
Nikdo z pilotů neopustil stroj. Laurents nařídil permanentní bojovou pohotovost. Hodiny a hodiny seděli na místě.
"To by mě zajímalo, jak dlouho to ještě potrvá," ozvalo se zepředu.
"V nejhorším případě dokud nám nedojde šťáva," odpověděl A'Mascer.
V tomto stroji seděl A'Mascer na pilotním křesle vzadu, zatímco palubní střelec byl před ním.
Tentokrát se jednalo o jakéhosi Patrika Keanogha, údajně Pozemšťana irského původu. A'Mascer si však myslel, že mu v žilách koluje krev mnoha kolonií. Zdálo se, že je to správný chlap. A'Mascer jen doufal, že spolu budou létat co nejčastěji, aby se sžili. Taková souhra už dokázala zachránit hodně životů.
Oba se pohroužili do mlčení.

Střídali se ve spaní. Varovné přístroje běžely nepřetržitě. Nic nenasvědčovalo tomu, že by někdo okolí skenoval hyperdetektory. Před nimi se v absolutním klidu rozkládal přístav ve tmě noci, jež na Whaanu trvala dvacet hodin.
Nad ránem se přístroje konečně ozvaly. A'Mascer se probral a hned byl plně při smyslech.
Vycházející slunce utápělo Sleit Kerüm do přízračného svitu. Na obloze se kupila bizarní zelená mračna. Zdálo se, že se schyluje k bouřce.
"To musej bejt oni."
Do přístavu vplouvala třicetimetrová loď vyrobená kompletně z bílé umělé hmoty. Trup byl dostatečně veliký na to, aby pojal několik Radiantů.
"Bingo! O co, že je to ono?"
"Nesázejte se příliš brzy, Pate."
Přístroje se ozvaly znovu. Letky KHEERU však byly dost dobře ukryty, než aby je mohli takto najít.
"Je to jediný člun za poslední hodiny, Keanoghu?"
"Ano. Cítím, že je prostě máme."
"To nemůže být tak jednoduchý. Budou problémy."
Loď vplouvala pomalu, nezdálo se, že by měla nějaký určitý cíl. Přibližně teď, uvažoval A'Mascer, by se měl ohlásit Oriviere Redate - kdyby tu byl. Jenže oni pilota stáhli z oběhu.
Trup měl hluboký ponor. Náklad na palubě zakrývaly zelené plachty. Vypadalo to na nákladní loď, jaké se ve whaanských pobřežních vodách tu a tam stále ještě používaly. Je to ale anachronismus! Píše se rok 2420 a Bluesané plují po moři na lodích. Blueští kolonisté byli ze svých domovských světů vybaveni vždy jen tím nejnutnějším. Hlavní výhoda talířovitých hlav tkvěla v jejich tempu rozmnožování, nikoli v technickém standardu.
Whaan měla nyní už dobrou technickou úroveň také proto, že se konečně připojila k borghenhallskému společenství. Ale než se provizoria pionýrských časů všude nahradí, potrvá to ještě sto let. Na Thobenu 6 to bylo v podstatě podobné, i ve Svazu tří planet.
Okolí zasypalo krupobití skenovacích paprsků.
"Dunkersson RaqZaru 2 až 5!" ozvalo se z vysílačky. "Start. Podáme si je, než se ztratí mezi obytnými čluny!"
A'Mascer vysunul reaktorový blok, který měl za křeslem. Na vteřinku měl pocit, že cítí horko v zádech. Antigrav zbavil stroj tíže. RaqZar opustil kryt.
Poodletěl pár metrů od střechy budovy, potom prudce vyrazil vzhůru a hnal se s ostatními stroji k přístavu.
Upřeně hleděl na obrazovku dálkové optiky. Počítač směroval kameru na loď. I kdyby letěl v jakémkoli kurzu, vždy nepřítele uvidí.
Na lodi zavládl Čilý ruch. Na okamžik se to tam zahemžilo nejasnými postavičkami. A už letěly zelené plachty stranou. Ono zboží pod nimi byla těžká, pevně namontovaná děla.
"To jsou vysokoenergetické jehláče!" zvolal Keanogh. "Krucinál, tohle by měly mít jenom bitevní lodě!"
A'Mascer se snažil zachovat klid. Dobře věděli, že jdou do akce proti PACETU a nesmělo je šálit zdánlivě nevinné vzezření.
Každá vteřina přinášela další překvapení. Na lokátoru se náhle ukázalo deset létajících objektů. Byly to RaqZary 6 až 15, Farree a Htontas se svými letkami. A'Mascer byl přesvědčený, že i oni už zaznamenali nebezpečí.
Zapnul ochranný štít.
"Pate! Zbraňové systémy?"
"Připraveny!"
A vypuklo peklo. Z lodi vyšlehly zelené blesky. Komprimovaný jehlicový záblesk zasáhl štít stíhačky. Dvakrát třikrát je to otočilo.
Když se opět vzpamatoval, RaqZar přišel o štít, ale buňka zůstala netknutá.
"Všecko v pořádku, Pate?"
"Všecko v pořádku!" zařval střelec. "K boji připraven! Štít opět v provozu! Mám je poslat ke dnu?"
"Ne, Pate. Je to naše nejdůležitější stopa. Tak lehký to není."
Střelec zaklel.
A'Mascer vypnul pozitronického pilota, který stíhačku na krátkou chvíli převzal a udržoval ji ve vzduchu. Ruční řízení mu přišlo jako rozumnější - jehláčům trochu ztíží zaměření.
RaqZar 12 z Farreeho letky se náhle změnil v ohnivou kouli. Dva piloti přišli o život.
Jenže to ještě nebylo všechno.
"Dálková lokace!" hlásil Keanogh.
Od západu a východu se blížily cizí stíhačky. Byly to nejmodernější verze Lo-2-3 a bylo jich aspoň dvacet. Mezi letci se jim pro jejich zploštělý tvar říkalo brouci. Byly pirostanského původu a těžce vyzbrojeny.
Zatracená práce!
Cizí eskadra se na ně vrhla. Pálila termická děla a obě strany je odrážely štíty. Většina projektilů dopadla do vody, pár se jich však zatoulalo i mezi budovy.
Umírají nevinní! Nemysli na to, Seboriane!
A'Mascer se vyhnul dvěma broukům a Keanogh pálil ze všech hlavní. Vybuchl další RaqZar. Současně explodovaly dva Lo-2-3.
Brouci nebyli tak svižní jako RaqZary, zato měli silnější štíty, silnější zbraně a posádku, sestávající z pilota, kopilota a střelce.
Ovšem tři muži nemuseli být lepší než dva. A zvláště ne, když měli za soupeře piloty eskadry Venkov.
První fáze netrvala dlouho. Brzy se ukázalo, že piloti KHEERU jsou lepší. Měli lepší reflexy a víc bojových zkušeností.

"Pate! Nepřítel na čtyřiceti. Podáme si je."
Vyhnal stroj vzhůru, překřížil dráhu dvou párů proti sobě bojujících stíhaček, a vrhl se shora na brouka.
Keanogh vypálil jedinou salvu. Vteřinu nato se už Lo-2-3 bezvládně řítil k zemi. Hořel jako zápalka a nárazem o hladinu se roztříštil.
"Tady Dunkersson! A'Mascerovi na RaqZaru 4. Zvláštní úkol. Odpoutejte se! Přebíráme brouky, vaší záležitostí je teď loď. Nečekejte na pomoc KHEERU!" Ve vzduchu byl konec s tykáním.
"Tady A'Mascer, RaqZar 4. Rozumím, poručíku. Mám volnou ruku?"
"Volnější už nemůže být!" Dunkersson se rozesmál a ve vysílačce to znělo děsně. "Jen si pospěšte!"
A'Mascer najednou viděl jeho stíhačku. Pustili se do ní tři brouci. Zezadu, zleva a zprava současně. Dunkersson šel do vývrtky. Než poručík stačil dostat první zásah, už tam byly dva stroje z jeho letky.
A'Mascer to vzal kolmo vzhůru. Zarputilého pronásledovatele se zbavil otočkou o sto osmdesát stupňů. Keanogh využil šanci a vypálil.
"Perfektní trefa, Pate!"
Sledovali průběh bitvy z výšky.
"Vidíte, co vidím já, Pate?"
"Jasně. Loď se chce zdekovat. Patrně si toho Dunkersson všiml."
"Vypadá to tak, jako by brouci měli posloužit jen k tomu, aby umožnili lodi volný ústup."
"Jenže my jim v tom zabráníme, co?"
"Každopádně to zkusíme."
A'Mascer nenápadně klouzal k přístavu. Nezdálo se, že by to nepřítel zaregistroval.
Kdyby se loď dostala k členitému pásu pobřeží, mohla by se snadno ztratit, zmizet v nějaké zátoce, vjet do bezpečného úkrytu a kdovíco ještě.
Sleit Keřům patřil do rajónu whaanského syndikátu Mrimoon. V přístavu se držela ještě vláda. Ale jak je tomu mimo? Kde je pobřežní hlídka?
A'Mascer si lámal hlavu. Jak je zastavit? Jediné řešení, které ho napadalo, by vedlo k naprosté ztrátě všech stop a důkazů. Oni však nutně potřebují informace od posádky a musí zjistit, co vlastně loď veze. Jinak se PACETU na kobylku nedostanou.
K lodi se přiblížit nešlo. Jehláče byly příliš nebezpečné.
Loď by se jistě dala zdolat mikroraketami, RaqZar měl 76 kusů s poloautomatickým pozitronickým naváděním. Keanogh by to zvládl se zavázanýma očima.
Zničit loď by dokázal kdekdo. A právě to se nesmělo stát. Zvláště ne teď, když probíhala před zraky whaanské vlády letecká bitva. A'Mascer si dokázal živě představit, kolik kamer bitvu snímá a že každičká chyba bude vítaným argumentem proti eskadře.
"Poslyšte, Pate... Taková nákladní loď je přece celá z umělé hmoty, ne? Nemá kýl z kovu ani nepotopitelné plováky. Patrně nemá ani antigrav."
"Může být."
A'Mascer přimhouřil oči. "Pak je asi přece jen nejvhodnější mikroraketa..."
"Jak prosím? Stačí jeden zásah a tam dole nebude vcelku ani párátko!"
A'Mascer se tiše zasmál. "My ji ani neodjistíme. Kolik ty rakety vlastně váží?"
"Tak čtyři metráky. Proč?"
"Protože si teď zahrajeme na bombardér. Prostě je na ně jenom shodíme."
"Můžete mi to vysvětlit?" zeptal se Keanogh, jako by hovořil s duševně chorým.
"Dejme tomu, že jedna raketa loď zasáhne. Prorazí trup. A loď s padesáticentimetrovou dírou se potopí."
"Pak můžeme rakety rovnou odpálit, ale zajištěné. Budeme mít aspoň větší jistotu zásahu."
"To ne, Pate. To by ji rozervaly. Chci jen čistou dírku, dírečku, kterou už nikdo neucpe. Nic víc a nic míň."
Střelec se k němu otočil a tvářil se zachmuřeně. Ale čím dál nad tím přemýšlel, tím více se mu rozjasňovala tvář.
"Tak jo." Omluvně se zašklebil. "Pilot jste vy. Nechci, aby to vypadalo, že odmítám vyplnit rozkaz."
"To doufám, že ne."
Seborian A'Mascer naletěl přesně nad nákladní loď. Vzhledem k tomu, že byli ve výšce dvě stě metrů, zaměření jim činilo potíže. Stíhačka neměla technické možnosti bombardéru.
"Spusť!"
Keanogh uvolnil první kontakt. Štíhlá raketa, které by nikdo nehádal čtyři sta kilogramů, se řítila vývrtkou dolů, pak stabilizovala let - a dopadla těsně vedle lodi. 3000 solarů se zabořilo deset metrů do bahna.
"Vedle," komentoval to suše A'Mascer.
Keanogh zaklel.
Letecká bitva ještě zdaleka neskončila. Eskadra přišla o čtyři stroje, protivník o dvojnásobek. Byl však stále v přesile.
Další.
A zase vedle.
Na nákladní lodi si už pochopitelně všimli, co se děje, protože na ně zamířili dělo. Vypálili, ale A'Mascer se držel stále na místě.
Další. Vedle! Čtvrtou. Pátou, šestou...
Při osmém pokusu měl dobrý pocit. "Vyjde to, Pate. Jednou to vyjít musí."
Spusť!
Tentokrát mikroraketa zasáhla. A'Mascer a Keanogh zařvali jako jeden muž. Na přídi zel kráter. Palba z děla ustala.

Posádka se hrnula k záchranným člunům, protože loď se nejdřív zvolna a pak stále rychleji nakláněla na bok. Netrvalo dlouho a potopila se. Jak to šlo najednou rychle! podivoval se A'Mascer. Někdy jsou ty nejprostší prostředky nejúčinnější.
U břehu záchranné čluny čekaly uniformované bezpečnostní síly. Několik varovných výstřelů přesvědčilo lidi PACETU, že bude rozumnější se vzdát. Nakonec se ukázala pobřežní hlídka. S křížkem po funuse.
Vzdušný souboj se nyní rychle chýlil ke konci. Už nebylo oč bojovat. Za necelých pět minut bylo po všem. Všechny nepřátelské stroje buď uletěly, nebo byly sestřeleny.
Vzdušný prostor nad Sleit Kerümem ovládala eskadra.
"Tady poručík Dunkersson. RaqZare čtyři, slyšíte mě? To byla dobrá práce, A'Mascere!"
"Děkuji, poručíku."
"Dunkersson všem. Návrat na základnu. Opakuji. Návrat na KHEER."
Nad přístavem zavládl klid. Seborian A'Mascer ještě obletěl přístav. K masakru naštěstí nedošlo. S úlevou zjišťoval, že žádný z obytných člunů neutrpěl větší škodu. Teď je na řadě havarijní technika. Laurents možná vyšle i stíhačku, pokud má na palubě takovou, která je vybavena pro provoz pod hladinou.
Jeho poslední myšlenka platila náhlému příletu Lo-2-3. Jako by o tom věděli předem. Jako by to nějak vyslídili... A jestliže tomu tak je, pak mají na KHEERU špiona.

* * *

Vyhodnocení informací od zajatců a průzkum potopené lodi zaberou asi týden. Otázkou bylo, zda si mohou dovolit takové zdržení.
A'Mascer si připadal jako vyždímaný.
Laurents povolil vycházky na pevninu. Většina pilotů si najala pokoje v levných ubytovnách turistické zóny Sleit Kerümu. Seborian A'Mascer ne. Před několika lety už na Whaanu byl, na své první cestě s Orchidou Caryolovou. Znal ten nejlepší hotel ve Sleit Kerümu, možná na celém Whaanu. Hotel U Zelené potvory. Vzal si taxi.
Mumraj modrosrstých Bluesanů s talířovitými hlavami ho už nezajímal. Taxík jel podél špinavé říční kloaky, která ústila do moře, zajel s ním na ostrov, který ležel uprostřed města. Hotel už zdaleka vyčníval nad nízkými blueskými domy. Byla to šedesátimetrová nálevkovitá stavba v arkonském slohu.
A'Mascer si vzal jedno z nejdražších apartmá.
K smrti unaven sebou praštil na postel. Spal tvrdě až do rána. Objednal si bohatou snídani, kterou mu donesl užvaněný Bluesan, a potom vyrazil na procházku.
Za ten čas se toho zas moc nezměnilo. Gataské sídliště, které obklopovalo bývalou latoskou enklávu, plně splynulo s modernějšími čtvrtěmi přístavu. Navštívil volný trh. Toulal se mezi talířovitými hlavami. Byl mnohem vyšší než Bluesané, většinou i statnější. Ale něco jako xenofobie tady neexistovalo. Obyvatelé byli na turisty zvyklí, zvláště pak na humanoidy z Borghenhallu.
Po celou tu dobu si lámal hlavu. A co když je na KHEERU skutečně špion? Kdo měl přístup k tak citlivým informacím?
Do hotelu se vrátil pozdě večer.
Něco nehraje. Instinkt.
Obrovský stropní ventilátor, vlastně starožitná dekorace, ale funkční, se pomalu otáčel.
Přehoz na posteli byl pomačkaný.
Zvláštní. Tohle personál obvykle nedělá.
Bluesanům se dalo vytknout ledacos, ale v žádném případě nekorektní chování k hotelovým hostům. A'Mascer si byl jistý, že personál ten přehoz vypnul a urovnal. Pomuchlal ho někdo jiný.
Cítil lehký nasládlý zápach.
Vytáhl termomet a odjistil ho. Někdo je v koupelně. Neopatrnost. Ať už jsi kdokoli, udělal jsi chybu. Začal si nahlas hvízdat. Ona osoba v koupelně už jistě slyšela, že přišel.
S napřaženou zbraní se kradl ke dveřím. Dveře byly pootevřené. Prudce ukročil a vpadl do nich.
"Ruce vzhůru!" A ztuhl.
"Co tady děláš, Seboriane? No né!"
Ten hlas měl lehký alkanský přízvuk, směs arogance a erotiky. Stála před ním Orchida Caryolová. Světlé vlasy si svázala do uzlu a uvázala do ručníku. Rozbušilo se mu srdce.
Právě vyšla ze sprchy.
"To vás na té lodi, na které právě sloužíš, učí takové způsoby?"
Zhluboka se nadechl.
"Asi jsem ze sebe udělal vola, Orchido. Kde se tady, ksakru, bereš?"
Zelené oči. Oči kočičí. Úzké rty a ten nejsvůdnější úsměv na této straně Borghenhallu.
"Zavedl mě sem portýr. Pochopitelně za horentní úplatek. Byla to hračka. A protože po třídenním letu levnou turistickou lodí není jeden zrovna svěží, řekla jsem si, že si posloužím sprchou. - Vzpomínáš si ještě na naši poslední cestu? To jsme byli ve stejném hotelu. - Když jsi mi napsal, kam ti mám poslat věci, hned mi to bylo jasné. Prostě jsem věděla, že to bude Zelená potvora."
Pořád to byla ta nejkrásnější ženská vesmíru. Při pohledu na ni se mu trochu tajil dech. Ostatně jako vždy. Zvlášť když si vzala červený hedvábný župan...
"Seboriane, nejsem zjevení. Ale nejsem tady ani proto, abych tě sváděla. I když by to nebyl zas tak špatný nápad." Usmála se a jemu byly těsné kalhoty. "Ne, chci si s tebou promluvit o budoucnosti. Přesně vzato, o naší budoucnosti."

A'Mascer se neupřímně usmál. Zajistil zbraň, zastrčil ji do pouzdra a se sakem ji zavěsil na hák vedle dveří.
"Nejsem si moc jistý," řekl, "že je ještě nějaká budoucnost. Copak jsem ti to nepsal? Jsem pilot, Orchido. Jedině když sedím v kabině, mám pocit, že žiju. Stíhačka, to je můj živel. A teď... A teď se k tomu přidalo ještě něco. Potřebujou mě."
Orchida k němu přistoupila. Dotkla se ho hroty ňader. Jasně se jí rýsovaly pod županem.
"Já tě ale potřebuju taky, Seboriane."
"Snad... Nevím, Orchido. Chceš ten šmrnc dobrodružství, který ti pořád ještě dávám. Ale jednou se z úspěšných pilotů stanou líní supové. A je po šmrncu. A pak se ztratíš i ty. Ať to beru z kterékoli strany, vždycky tě ztratím. A ztratit tě, Orchido, to bolí."
"Tak se ke mně vrať."
"To nejde."
"Proč ne?"
"To ti nemůžu vysvětlit. Je to tak tajné, že by to pro tebe bylo nebezpečné."
"A ty musíš zachránit vesmír, co?"

* * *

Byly to nádherné dny (a především noci) plné milování. Orchida byla divoká a nespoutaná jako oheň. A Seborian ji přijímal a oddával se jí celou myslí. Když ho povolali zpátky na KHEER, byl rozhodnutý. Orchidinu přesvědčovacímu umění se odolávalo těžko. Volala ho však povinnost, kterou na sebe vzal vstupem do eskadry.
Z přístavu ho ještě s třemi piloty vyzvedl jet. Byli poslední.
Do mapovny vešel právě včas.
"Když už se i pilot A'Mascer uvolil dostavit," začal Laurents, "zahajuji poradu. Pánové, akce v přístavu byla vyhodnocena. Zajali jsme sedmnáct osob, většinou Bluesany, ale bylo mezi nimi i několik kolonistů z Pirosty. Nikdo nevěděl nic bližšího. Většina z nich ani netušila, že si je najal PACET. Ověřili jsme si to drogou pravdy. Měli v rybářském přístavu převzít určitý náklad. Nikdo nevěděl, oč se bude jednat. Věděli jen to, že ten náklad mají odvézt přesně o devadesát tři kilometry dál a přeložit ho na nákladní kluzák."
Laurents je přejel pohledem.
"Někteří z vás se ptají, kde se tak najednou vzaly LO-2-3. A ptají se právem. - Klidně by bylo možné, že si PACET zajišťoval předání v přístavu. Rovněž by však bylo možné, že o naší akci věděli. - Mluvím o agentovi na KHEERU, pánové. V tom případě chtěl PACET využít této příležitosti k tomu, aby bez přílišného rizika odstřelil pár našich es."
Na chvíli zavládlo šokované mlčení. A'Mascer se divil, že ho to nenapadlo.
"Moment prosím," namítl poručík Cevlington. "Ne tak honem, pane plukovníku. PACET se mohl dozvědět, kdo nám na Thobenu 6 padl do rukou. A mohli si spočítat, jaké informace jsme z Redateho dostali."
"Co tím chcete naznačit, poručíku?" zbystřil Laurents pozornost.
Cevlington pokrčil rameny. "Jestliže PACET ví to, co vědí piloti, pak jsou naše kroky vypočitatelné. Vědí piloti o předání? Takže jim můžeme přichystat past. Z tohoto hlediska by pak byl útok v přístavu nanejvýš logický."
"Máte samozřejmě pravdu, poručíku," řekl po chvíli plukovník. "Nevylučuji, že tomu tak nebylo. Musíme však mít na zřeteli všechny eventuality. A jedna z nich je tato: Na palubě KHEERU máme špiona. Nějak se mu podařilo nahlásit naši operaci v přístavu. PACET už nemohl nákladní loď zastavit, a tak vyslal brouky."
"A co ta nákladní loď?" zeptal se netrpělivě poručík Htontas tím nejhroznějším přízvukem.
Laurents se zatvářil jako sfinga.
"Loď byla naprosto prázdná," přiznal. "Nebyl na ní žádný náklad. Jinými slovy... Prostě jste bojovali o prázdnou loď, pánové. Ale to se dalo čekat. Náklad měli teprve převzít. Na jedno jsme ale přece jen přišli. V potopené lodi se našlo sedm kontejnerů a každý z nich byl učen pro jeden Radiant III."
"A na co jste přišli?" zeptal se někdo.
"Podle mikroskopických škrábanců a poškození je možný závěr, že tyto kontejnery byly použity k přepravě radiantů už nejméně jednou."
"Nechápu, co je na tom za stopu," poznamenal Dean Noah Farree. "To jsem věděli už prve, že PACET má spoustu střel typu Radiant III."
"Pravda. Ale PACET se dopustil jedné chyby. Ty kontejnery mají pečetě. A ty pečetě tam dal jeden malý astroport ve whaanském pohoří Tuoch."
"Odkdy tam mají astroport?" zeptal se Pirostanec Topan Kirjandor. Hlasitě si vyčistil nos do papírového kapesníku a dál se zájmem čekal na Laurentsovo vysvětlení. "Já si vždycky myslel, že vím o všech astroportech v Borghenhallu."
"Řeknu to přesněji. Je to jakási diverzní přistávací plocha. Před pár lety si mysleli, že by to mohlo být důležité pro osídlení tamní oblasti. Ve Whaanském paláci pak změnili populační politiku a všechno bylo jinak. - Vraťme se však k těm kontejnerům. Pečetě nebyly starší než týden. Takže s nejvyšší pravděpodobnosti ty kontejnery nepocházejí z Whaanu, ale byly na planetu dovezeny. Teprve pak je přeložili na nákladní loď, kterou jsme potopili. Cestu kontejnerů už pochopitelně nevysledujeme. Ani nevíme, co se v nich převáželo. Ale na astroport Tuoch-Střed si pořádně posvítíme, to mi můžete věřit."
Laurents se rozkašlal a nenápadně si vzal prášek.
"Pokud mohu něco poznamenat, pane...," začal Kim Dunkersson se žvýkačkou v ústech. "Váš plán má zásadní háček, pane."
"A sice, poručíku?"
"Ta plocha je v horách, pane. S KHEEREM se tam nenápadně nedostaneme. Eventuální špehové PACETU by se to

dozvěděli příliš brzy. Nebylo by rozumnější pověřit tím místní policii?"
Plukovník Laurents se spokojeně usmál. A'Mascer by se na Dunkerssonově místě měl nyní velice na pozoru. "Co myslíte, poručíku? Vážné počítáte se silami PACETU v té oblasti? Anebo považujete jejich přítomnost za nesmysl?"
"Jsem si dokonce jistý, že narazíme na agenty PACETU, pane. Podle mě je to jedinečná příležitost!"
"Pak vezměte laskavě na vědomí, že nejsem ochoten posílat whaanské policisty na smrt. Jestliže se tam něco zvrtne, tak nebudou jenom mrtví Bluesani. Můžeme přijít o nenahraditelné důkazy!"
Dunkersson polkl. Napil se svého pěnivého nápoje, jehož bublinky slyšitelně praskaly, pak řekl: "Promiňte, pane plukovníku, to jsem si neuvědomil."
"Na KHEERU je momentálně dvacet devět poručíků eskadry plus jejich střelci. Tito muži se ještě dnes přesunou na palubu velkého space jetu. Cílem je vojenská základna Xim-Ier v předhůří. Whaanská vláda tam má eskadru bojových kluzáků. Přesněji řečeno víme o třiceti strojích, které měly být vyřazeny. Občas se tam provádějí cvičné lety, takže náhlá aktivita eskadry nebude nikomu nápadná. Podle dostupných informací se jedná o exportní modely lehkého bojového a průzkumného kluzáku Rorix. Předpokládám, pánové, že jste s Rorixy všichni obeznámeni.
Přeletíte hory a prozkoumáte Tuoch-Střed. Očekávám výsledky. Velením akce pověřuji poručíka Cetera Cevlingtona. Nějaké dotazy?"
Současně se hlásili Dunkersson a Cevlington.
"Nejdříve Dunkersson."
"Děkuji, pane plukovníku. Navrhuji, aby se proviant vzal z KHEERU. Pro morálku jednotky bude nesmírně důležité, když bude zásobována vhodnou stravou. Jen si to, pane plukovníku, představte, že by polovička pilotů po prvním jídle lehla... PACET vyhraje kvůli průjmů nebo nevolnosti."
Laurents se slaďounce usmál.
"Oceňuji vaši péči, poručíku Dunkerssone. I to, že se zabýváte problémem. To je dnes už podruhé. Vskutku pozoruhodný výkon. Já však vydám rozkaz, aby se nevezly ani vaše alkanské karbanátky, ani ta hnědá limonáda, od který nedokážete dát prsty pryč. Tolik k vašemu návrhu."
Dunkersson zbledl. Sevřel pohár tak silně, až mu zbělaly klouby. "Ééé... Ovšem, pane plukovníku. Žádné zvláštní zásobování. Pochopil jsem."
Laurents pokývl hlavou a obrátil se k Cevlingtonovi. "A co mohu udělat pro vás, poručíku?"
Král Cetero si decentně odkašlal. "I já bych měl prosbu, pane plukovníku. Nešlo by náhodou odložit odlet na dobu po 18. hodině místního času? Však víte... Quynglorský čaj se podává přesně o páté."
Laurents reagoval až překvapivě lhostejně. Jako by se i pousmál, třebaže jeho výraz se podobal spíš skrytému cenění zubů.
"Poručíku Cevlingtone... Požadavky podobného druhu by mě mohly přivést na myšlenku, že bych velení předal někomu jinému. Rozumíme si?"
Quynglořan rovněž zbledl. "Naprosto, pane plukovníku."
"V tom případě vás prosím, abyste se do čtyřiceti pěti minut shromáždili na palubě a byli připraveni k odletu."
A'Mascer vedle sebe zaslechl jakýsi savý zvuk. Usoudil, že by to mohlo být nadechnutí. Následovalo prudké kýchnutí.
Topan Kirjandor se rozpačitě usmál. "Ta zatracená rýma. Pardon, ale co musí ven, to musí ven... Co si o tom všem myslíš?"
"Já bych počkal. Musíme vidět nejdřív ty Rorixy. To, co povídal Laurents, mě moc nenadchlo."
Kirjandor si povzdechl. "Je to tak. Musíme doufat, že to nebude tak zlý. Ale jednu výhodu to přece jen má. Přestanou mi podstrkovat vurguzz místo čaje. S tím je teď konec. I kdyby to bylo jen na pár dnů."
"Tím si, Topane, nebuď zas tak jistej," sýčkoval A'Mascer. "Dunkersson se tak divně culil a Farree taky. A mluvili o něčem pro opileckej nos."
V té chvíli přerušil všeobecné šuškání hlasitý a silně nevrlý hlas. "Rozchod, pánové!" zavelel Laurents. "Anebo je těch pětačtyřicet minut pro vás zbytečně moc?"
Piloti vstali a vypochodovali.
Plukovník chytil A'Mascera za loket a zadržel ho.
Počkal až všichni odešli a řekl: "Seboriane A'Mascere, pilote z Thobenu 6... Chci, abyste věděl, že jsem s vámi spokojen. Doufám, že jste poslouchal pozorně všechno, co se tady říkalo."
A'Mascer se na něj nerozhodně podíval.
"Ovšem, pane," odpověděl po chvíli.
"Pak jste si jistě všiml, že jsem mluvil o dvaceti devíti poručících, ale o třiceti Rorixech."
"Ano, to jsem si všiml."
"Dobrá. Protože ta třicítka jste vy. Blahopřeji vám k povýšení, poručíku A'Mascere. Než odletíte, stavte se ve výstrojním skladu a vyzvedněte si hodnostní označení."
"Děkuji, pane."
Tak neformální povýšení ještě nezažil.

4.

Počátkem října odstartoval ze Sleit Kerümu padesátimetrový space jet. Přeletěl půl jižního kontinentu, obletěl vojenské pásmo a podél Perlové řeky mířil na sever. Přistál 1750 kilometrů od Sleit Kerümu.
Xim-Ier ležel více než 3000 metrů nad mořem.
Do obličejů je udeřil suchý chlad, něco naprosto jiného než dusné klima ve Sleit Kerümu. Podle A'Mascera muselo být

takových pět pod nulou. Měli jen lehké skafandry.
Na obzoru se zvedalo množství vyšších a ještě vyšších vrcholků. Nebeské stvoření, nejslavnější whaanská hora vysoká skoro šest tisíc metrů, strměla daleko na východě. Ale i zde bylo hodně čtyřtisícovek a pětitisícovek. Xim-Ier se skládal pouze z přistávací plochy, několika baráků z vlnitého plechu a pár solidně odlitých budov.
Na kraji plochy stály jety a chvatně se vykládaly. Pod tryskami impulzních pohonů se tetelil vzduch.
O kus dál, na druhém konci objevil A'Mascer Rorixy. Bylo jich skutečně třicet. Jejich tvar se dal nejlépe popsat jako vpředu aerodynamicky vytvarovaná čočka s kupolovitou nástavbou z průhledného pancéřového plastu.
Byl tam však ještě jeden kluzák, jehož původ nedokázal odhadnout.
Cevlington si všiml, kam se dívá. "S ním asi přiletěl instruktor. Někdo, kdo se zde vyzná z hlediska techniky letu."
Quynglorský velitel vzal A'Mascera najednou za rameno a ukázal na jednu budovu. "Řekl bych, že je to náš uvítací výbor."
Ze dveří na ně mával jakýsi muž. Otvíral ústa, ale nebylo ho slyšet.
Piloti se probojovávali vichrem do budovy.
"Jsem Phillis," prohlásil onen muž. "Prostě jenom Phillis, jo? Bývalý záchranný letec whaanské vlády. Žil jsem tu pár let a jsem tady, abych vám vysvětlil pár detailů. Plukovník Laurents mě obeznámil se situací do té míry, kolik potřebuju."
Byl to široký, nevysoký muž s šedými vlasy a vrásčitým obličejem. Podle barvy pleti byl zřejmě alkanského původu. A jméno bylo asi falešné.
Phillis je zavedl do budovy. Piloti si udělali pohodlí u podkovovitého stolu, k němuž by se vešlo padesát osob. Bývalá jídelna blueských vojáků. Prázdné místnosti, prázdné chodby.
Phillis se soustředěně zahleděl na hodinky. "Máme 12:55 místního času. Cílová oblast je odtud devadesát osm kilometrů, kousek od Ennapy. Pokud to někomu nic neříká... Na Whaanu je takových čtrnáct pětitisícovek. A Ennapy je jednou z nich. A Rorixy, s nimiž volky či nevolky budete létat, mají dolet šest set dvacet kilometrů. Což bohatě stačí. Ale nepodceňujte trasy, jsou tady v horách nutné. Nikdy nesmíte létat po trasách linek." Rozvinul na vratkém stojanu obrovskou mapu. Na ní bylo okolí Ennapy. Hledaný astroport byl jen skvrnkou.
"Pánové, to je váš cíl. Ani já vám neřeknu, co vás tam čeká. Řeknu vám pouze, jak se tam dostanete, když vám to počasí dovolí. Momentálně je astroport Tuoch-Střed obsazen třemi nebo čtyřmi policisty. Soudím, že s tím nemají nic společného. Může se ale taky stát, že tam narazíte na silné osazenstvo PACETU.
Co konkrétně máte najít, to plukovník přesně nevěděl. Ale vzhledem k tomu, že požadoval třicet strojů, počítá zřejmě s čímkoli."
Radši příliš, myslel si A'Mascer, než být potom překvapen. Nehrajeme si na písku.
"Má někdo z vás zkušenosti s lety v horách?" zeptal se Phillis.
Zvedly se skoro všechny ruce.
"Bezva," řekl Alkanec. "Tady to není volný vesmír a vaše stroje nepatří k nejlepším. Budete se určitě muset uchýlit ke zkušenostem. Období dešťů tady sice momentálně není, takže jste toho nejhoršího ušetřeni. Ale počítejte se všemožnými druhy bouří. Počasí se může změnit během půlhodiny. Povětrnostní podmínky, co znáte z Thobenu nebo ze Země, Arkonu a tak dál, tady neplatí. Sněhová bouře vás kdykoli může přinutit nouzově přistát. I s Rorixy, i když se vám to nechce věřit. Tyhle stroje nejsou zrovna nejmodernější. Často ani s kluzákem nenajdete plochu k přistání. A pak může být po vás, protože zdejší bouře jsou silnější než vaše antigravy. - Máme ale velice dobře pracující meteorologickou službu. Jenže jeden nikdy neví, že jo...
Rozhodně vám nedoporučuju letět už dneska. Vždycky je lepší se pár dní aklimatizovat. V těchhle horách byste na mě skutečně měli dát."
Cevlington prudce vstal.
"To nepřichází v úvahu, Phillisi. Moji lidi mají skafandry, a pokud vím, tak Rorixy jsou vzduchotěsný. Akce začne zítra ráno."
Phillis se zamyslel. Bylo na něm vidět, že se ho to dotklo. "No dobře," řekl pak, "jak si přejete. Takže dobře poslouchejte, pánové..."

* * *

Rozdělili se do pěti letek. Volací znaky pro rádiový provoz byly J l až J 30. A'Mascer byl J 12 a patřil do Kirjandorovy letky. Což byla podle něj dobrá volba. Radši se podřizoval zkušenějšímu veliteli než vznětlivému Dunkerssonovi.
Rorixy byly beznadějně zastaralé a palubní deska byla navržena pro menší blueské ruce. Chyběly jim těžké ochranné štíty a měly chabou pozitronickou podporu. A'Mascer se divil, že vůbec létají.
Tato verze bojového a průzkumného kluzáku byla přebudována pro lety ve vysokých horách. Rorix dosahoval třísetkilometrové rychlosti. Tedy nic zvláštního, uvažoval A'Mascer.
Odstartovali ze Xim-Ieru, postupovali podél neobydlených svahů. Nikdy neletěli více než dvousetkilometrovou rychlostí. Čím více se přibližovali k masivům, tím větší bylo nebezpečí, že je zachytí vzestupné nebo sestupné vzdušné proudy.
Průměrní piloti by zkoušku v pohoří Tuoch nezvládli.
"Cevlington všem letkám. K masivu Ennapy vpřed na patnáct stupňů. Rozvinout se podle plánu. Vezmeme je do kleští."
Byl jasný den. Meteorologové hlásili frontu nízkého tlaku, jejíž účinek ještě nedokázali odhadnout.
Seborian si před pětitisícovkou Ennapy připadal maličký jako hmyz. Ovšem hmyz, který se vzpírá osudu. Jako vosa, která chce potřít PACET všemi myslitelnými prostředky.

Přistávací plocha byla ve výši 3243 metrů. Sloužila jako mezipřistávací stanice pro stroje s těžkým nákladem, které přelétávaly hory. Tuoch-Střed neměl jiný úkol, než mít v zásobě dostatečné množství pohonných látek, dále proviant a léky pro případ nouze. Nutná zařízení jako vysokoenergetické ploty, hyperrádiové věže a systémová lokace buď chyběly, nebo byly demontovány.
Kirjandor vedl svou letku v kurzu patnáct stupňů. Blížili se k masivu přesně z opačné strany. Příslušným způsobem se rozdělili i ostatní velitelé letek.
Než obletěli vrchol Ennapy, trvalo jim to půl hodiny. A'Mascer sledoval oblohu se stále větším neklidem. Ohlášená fronta nízkého tlaku už nemohla být daleko.
"A'Mascere! Vidíte to počasí?"
"Jasně, Pate."
"Nechcete si promluvit s Kirjandorem?"
"Ne."
"Proč ne?"
"Kirjandor a Cevlington vidí totéž co my. Všichni máme stejná data. Kdyby se akce rušila, Cevlington nám to řekne. Jinak je rádiový klid."
Keanogh drtil kletbu mezi zuby. "Nejsem srab, ale tohle bude průser."
A'Mascer ho už neposlouchal. Cíl měli na dosah. Zdolával poslední překážku.
Na Tuoch-Střed se snášeli současně z pěti různých směrů. Před nimi byla prázdná přistávací plocha. Na první pohled žádný náznak života.
A'Mascer se snášel bez nějakého určitého cíle. Ztěžoval tak práci případným střelcům ze zálohy.
Do masivu vypálená plošina měřila sto krát sto metrů. Na astroport to bylo velice málo. Mohly zde vlastně přistávat jen menší lodě. Jedinou budovou byl jakýsi sklad z masivního kamene a jedna poněkud větší obytná, skladovací a správní budova. Kdyby se osádka skrývala v domech, museli by spatřit aspoň jeden kluzák. Jiná možnost, jak astroport opustit, neexistovala. Ledaže by tady měli transmiter, napadlo A'Mascera. Ale i ten nejjednodušší transmiter stojí víc solarů než všechny zdejší budovy dohromady.
Jednomu se nechce věřit, že ty bedny pocházejí odtud. Na téhle věci něco smrdí.
Rorixy zaujaly postavení nad přistávací plochou. Keanogh a ostatní střelci byli připraveni zasypat každičký centimetr palbou z termoblasterů.
Až na to, že dole bylo jako po vymření.
"Cevlington pro J 7 až J 18," ozvalo se v interkomu. "Kirjandor a Farree, vaše letky přistanou a prohledají Tuoch-Střed. Ostatní vás jistí ze vzduchu. Na zemi přejímá velení poručík Kirjandor."
A'Mascer a ostatní se zvolna a opatrně snášeli a přistáli. Rorixy nechali běžet naprázdno. Stále ještě žádné známky života, nikdo nereagoval. Jako by Tuoch-Střed byl opuštěný už celá léta.
A'Mascer otevřel boční dvířka kabiny. Dovnitř vnikl mrazivý horský vzduch. Nechal běžet motor.
"Keanoghu? Připraven?"
"Připraven!"
"Takže jdeme!"
Ze všech Rorixů nejdřív vyskákali střelci a za nimi piloti. Všichni v lehkých skafandrech. Toto pořadí mělo význam. Palubní střelci byli cvičeni pro pozemní operace. A'Mascer měl ještě ze Solární flotily výcvik v boji zblízka, ostatně jako všichni veteráni z Andromedy.
Zatracená věc. Něco tady smrdí.
Neměli se kde ukrýt.
Kirjandor dal znamení a rozběhli se k hlavní budově.
Uvnitř nikdo. A'Mascera to ani nepřekvapilo.
Totéž je čekalo ve skladu. Pouze zásoby a kanystry. Nic nenasvědčovalo přítomnosti PACETU. Nikde žádné zakázané zboží. A'Mascer si už teď byl jistý, že tady nenajdou jedinou stopu. Nedokázal si to vysvětlit, ale celá akce byla už od základu jaksi chybná.
"Hej, chlapi!"
Dveře se rozletěly. Na prahu stál bledý Patrik Keanogh.
"Pojďte ven. Ve skalách jsme něco našli."
Dovnitř vnikl prudký závan větru. A'Mascer se i ve skafandru zachvěl. Bouře tady bude cobydup.
Ve skalách našli tři děsivě zřízená nahá těla. Snadno si zrekonstruovali, k čemu tady došlo. Muže donutili se vysvléknout, pak je hnali mrazem a nakonec je popravili termomety.
"To byl někdo, koho zabíjení opravdu těší," konstatoval Kirjandor s kamenným výrazem. "Nejdřív je ale mučili. Ať už to udělal kdokoli, sebral jim kluzák a zmizel. Ale kdy se to tak stalo?"
"Před několika dny dali na bedny pečetě," připomněl mu A'Mascer. "Takže v té době museli být ještě naživu."
"Je to logické... Jisté to však není. V tom mrazu podléhají těla pomaleji zkáze. To by nám řekla jedině pitva. Necháme je tady a zavoláme z KHEERU mediroboty."
A'Mascer slyšel dunění z oblohy. Jeho hlasitost ho poděsila. V první chvíli si ještě myslel, že je to bouře, pak si uvědomil, že se nejedná o přírodní jev, ale o dunění malých impulzních pohonů. Pozoroval oblohu, ale nic neviděl. Jeden Rorix - zdálo se, že je to sám Cevlington - zahájil palbu.
Proč? Přimhouřil oči. Když se podíval na oblohu podruhé, jako by odnikud se ukázal letící obrys. Vzplál energetický plášť, který byl prve neviditelný. Byl to bojový kluzák, který se původně skrýval v deflektorovém štítu. Vzduch byl najednou plný života. Vrhali se na ně ze všech stran...

Všude vypuklo peklo. A'Mascer měl pocit, že se přenesl do noční můry plné vybuchujících raket, do inferna lehkých termických a dezintegračních děl.
"Do strojů!" zařval Cevlington ve vysílačce.
Topan Kirjandor se dal do pohybu jako tank. Zasmrkaný papírový kapesník mu vyrval z ruky vítr.
Za ním se hnal A'Mascer. Nepamatoval, že by někdy ve skafandru běžel tak rychle.
"Keanoghu!" křičel. "Pate! Sakra, kde jste?"
"Tady!" ozval se střelec.
Vedle A'Mascera se někdo skácel k zemi, termosalva ho spálila. Ne, Keanogh to nebyl. Vítr rozvál zbytky těla opačným směrem.
Skočil do Rorixů šipkou.
Keanogh vpadl dovnitř těsně za ním. Kulhal, ale nezdálo se, že by byl raněn. Automaticky je obepjaly pásy. J 12 prudce odstartoval.
"Tady Cevlington," znělo neskutečně klidně, i když A'Mascer viděl, že velitel svádí boj s dvěma kluzáky. "Je to příliš velká přesila. Rozkaz všem. Každý se na vlastní pěst musí probojovat do Xim-Ieru!"
Sami lidé z PACETU. Kruci, dostali nás do pěkný pasti!
A'Mascer se odpoutal. Klouzal stranou, pak letěl pozpátku až těsně ke skalám a tím setřásl bojový stroj, který se za ním vyřítil.
"Pate! Pal!"
Keanogh odpálil raketu. Jedinou, kterou měli. Proletěla nepřátelským štítem, který měl chránit před energetickou palbou. Výbuch smetl stroj z oblohy.
Přesila PACETU byla přímo deprimující. V nedokonalých strojích neměli piloti šanci. A'Mascer zamířil pryč od Tuoch-Středu. Řítil se podél svahu s vypnutým antigravem.
"Vy jste se snad zbláznil!" řval na něj Keanogh.
Byl to nesmírně riskantní manévr, protože proudy vzduchu se daly těžko odhadnout. Na vteřinu jako by byl svět rozdělen na dvě části, vlevo skalní stěna, vpravo zužující se propast. A'Mascer srovnal kluzák až na poslední chvíli.
Bitva zůstala za nimi. Několik strojů je následovalo, piloti zkoušeli stejný trik. Jeden však měl smůlu a rozsekal se o skalní stěnu. Kabina se roztříštila na kousky.
Těsně za A'Mascerem se hnal další kluzák.
"To je Kirjandor!" křikl Keanogh. "Vypadá to, že má poškozený trup. Ale řekl bych, že to zvládne."
A'Mascer na to nereagoval. Kirjandor si musí pomoci sám. Ještě z toho nejsou venku. S Kirjandorem a s dvěma dalšími mířili k blížící se bouři. Pronásledovala je smečka nepřátelských kluzáků.
Rorix, ve kterém letěl A'Mascer, nedokázal za normálních okolností letět více než tři sta šedesát kilometrů za hodinu. A'Mascer z něj vymačkal tři sta sedmdesát, ale pořád letěli pomaleji než nepřítel.
První měl smůlu zrovna Kirjandor. A'Mascer a Keanogh bezmocně sledovali, jak Pirostance zatlačili do bočního údolí. Obklíčilo ho šest pronásledovatelů. Keanogh po nich několikrát vystřelil, ale nemělo to smysl.
Je to marné. Sbohem, Kirjandore. Už žádné hloupé fóry s vurguzzem. Ten tvůj usmrkaný nos mi bude chybět. Jak může takový pirostanský medvěd trpět takovou rýmou? A teď před těmi amatéry, kteří mají jenom lepší stroje... Takový nesmysl!
Svíralo se mu hrdlo. Napadlo ho, jestli se Kirjandor neobětoval úmyslně. A co když ty pronásledovatele odlákal schválně? Aby A'Mascer a ti dva stačili uniknout?
Cítil vlhko na tvářích.
V té chvíli vletěli do fronty.
Popadlo je to, házelo to s nimi a kolem se míhaly blesky. Rorix prováděl šílené manévry, pro které nebyl zkonstruován. Jedinou spolehlivější orientační pomůckou byl primitivní lokátor. Rozmazané skalní stěny se míhaly hrozivě blízko. Život jim visel na vlásku.
Nepřátelské kluzáky se už dávno ztratily. Možná se zřítily, zadoufal A'Mascer, možná mají stejné problémy jako my. Jejich celkový dolet byl šest set dvacet kilometrů. Z toho už uletěli něco přes polovinu. A'Mascer vůbec nevěděl, kde jsou. Keanogh vypnul všechny zbraňové systémy, aby šetřil energii. Rorix se dostával nahoru stometrovými skoky, jenže pak se opět propadal.
Takový let dával A'Mascerovi zabrat. I když byl zkušený pilot. Žaludek měl jako na vodě. Do hajzlu! Jestli se pobliju... Nedokázal později říct, jak se mohl ovládnout. Dávil se, ale nezvracel.
Po půlhodině to náhle skončilo. Bouře přestala tak rychle, jak přišla. Přežili jako zázrakem. S modřinami a rozbitými koleny.
Z třiceti strojů se už jich vrátilo devatenáct. Mezi nimi Dunkersson, Htontas a Farree.
Cevlington doletěl současně s A'Mascerem. Jeho Rorix měl množství průstřelů, byl v žalostném stavu. To, že se Král Cetero dostal nazpátek, svědčilo o jeho výjimečných schopnostech.
"Padáme ven, Pate. V pořádku?"
"Jasně. To byl ale let, A'Mascere. Něco takového člověk zažije jen jednou v životě."
"Protože při tom většinou zařve. Měli jsme z pekla štěstí."
Střelci a piloti se shromáždili venku. Tolik bledých obličejů mezi stíhacími letci A'Mascer v životě neviděl. Bylo to mnohem horší než v Andromedě.
"A co je s Kirjandorem?" zeptal se Cevlington."
"Dostali ho," odpověděl nevýrazně A'Mascer. "Topan letěl chvíli za mnou. Pak přiletěli oni. Neměl šanci."
"Blbý."

Na věčně se ovládajícího Cevlingtona to byl snad nejostřejší výraz. Ostatní si ulevili méně stylově.
Postavili se proti mrazivému větru, zastínili si oči a upřeně hleděli na jižní oblohu. Nic. Nad horami prázdno. Chvíli sledovali kroužící dravé ptáky. Jejich naděje byla prakticky nulová. A tu, kdy v to už nikdo nedoufal, se do ticha nad Tuochem ozval zvuk motoru. Byl to Rorix.
Cevlington prudce polkl. "Snad to není..."
Byl to J 7. Vypukl nepopsatelný jásot. Topanu Kirjandorovi, tomu pirostanskému ďáblovi, se nějak podařilo prorazit, i když si nikdo nedokázal představit jak.

* * *

"Pánové, operace Tuoch-Střed byla naprosté fiasko." Caneron Laurents přecházel po mapovně sem a tam. Všichni, kteří se bojové akce nějak zúčastnili, seděli mlčky kolem stolu. "Nyní jsem si naprosto jistý," řekl plukovník, "že máme na KHEERU špiona. Teď už je to jistota. Porážku v přístavu si PACET přesně naplánoval. Bedny na palubě byly jen návnada. PACET chtěl dostat naše lidi tam, kde jsou zranitelní. V léčce a v boji proti přesile, v tom nejhorším terénu a bez podpory z kosmu. Tuoch byl ideálním místem."
Muži zašuměli, ale Laurents je přísným pohledem umlčel.
"Promiňte, pane," ozval se Topan Kirjandor, "ale k čemu pak ještě ty stíhací letky ve Sleit Kerümu? Byly to přece Lo-2-3. A skoro všechny jsme sestřelili!"
"Obětovali jen pěšce," odpověděl naštvaně Laurents. "Nechtěli nám to udělat příliš snadný. Jinak bychom tušili nějakou čertovinu. Ne, my si museli tu stopu na Tuoch těžce vybojovat, a proto jsme byli ochotni po ní jít. Deset mých nejlepších pilotů a deset střelců je na pravdě boží. To je krutá bilance. - Pánové, začínáme zase od nuly. Spolehněme se na tajné služby. Pokud nám nedodají žádnou novou stopu, jsme nahraní."
Kim Dunkersson prudce vstal.
"To přece není možný!" vykřikl mladý Alkanec. "Něco dělat musíme!"
"Klid, Dunkerssone, jen klid... Jste na můj vkus poněkud nervózní... Takže se zase posaďte. Ano, můžeme něco dělat a uděláme to. Za dva dny budou microstrikery připravené. Pak změníme metodu. Rovnou jmenuji piloty a pět velitelů letek." Vytáhl z kombinézy seznam. Muži zatajili dech.
Seborian A'Mascer upřímně doufal, že jeden microstriker dostane. Chtěl s ním létat. Jinak mě sem nemuseli tahat, pomyslel si. Zůstal bych u Orchidy Caryolové a byl bych... Blbost! Přišel by tak jako tak. Měl chuť smát se sám sobě, ale situace k smíchu nebyla.
Laurents měl i navzdory obětem pořád z koho vybírat.
Padlo prvních deset jmen:
"... Meferos, Gumphrey, Pazuta, Ledroit, Z'gabe, Giurgy. Blahopřeju."
A'Mascer se zachmuřil. On mezi nimi nebyl. Nikdo z jmenovaných pilotů nebyl lepší než on, ani Giurgy, natož Z'gabe, Meferos nebo Pazuta.
"A teď velitelé letek. Letka jedna - Kim Dunkersson. Letka dvě - Dean Noah Farree. Tři - Topan Kirjandor, blahopřeji. Čtyři - Cetero Cevlington, jak jinak. A letka pět..." Plukovníkův pohled se toulal místností, na nikom déle nespočinul - a potom se upřel na Seboriana. "A'Mascer, těší mě. Jmenuji vás velitelem páté letky. Všichni velitelé letek se tímto povyšují na kapitány. A jste podřízeni přímo mně. Pánové, rozchod."
A'Mascerovi tlouklo srdce až v krku. Měl strach, že zrudl. Nedokázal se zklidnit.
Kapitán A' Mascer. To už je něco!
Uvědomil si, že Marmoud Htontas mezi novými kapitány není. Jakkoli mu Antiho bylo líto, Laurentsovo rozhodnutí považoval za správné. Kapitán se nesmí řídit náboženskými motivy a jimi se Htontas jako Anti řídil.
Někdo ho praštil do ramene. Keanogh.
"Zůstanu vaším střelcem, kapitáne? To mi nemůžete odmítnout, ne?"
"To určitě ne. Lítáme spolu."
A'Mascer si připadal jako v transu. Měl pocit vítězství, triumfu, který si chtěl vychutnat o samotě. Pouze jedna hořká kapka mu kalila štěstí okamžiku - že mají na palubě špiona a že nikdo neví, kdo to je.

5.

Mateřská loď KHEER odstartovala ještě téhož dne na oběžnou dráhu. Lineární etapou pak opustili soustavu Whaanu. Ve volném kosmu si udělali přestávku, a to krátce za hvězdokupou Borghenhall, jeden světelný rok od nejbližšího slunce. Laurents neměl zájem, aby své taktické záměry předkládal celému světu.
V noci se loď několikrát rozechvěla infrazvukem a jekotem. Na KHEERU se montovalo.
Novopečení kapitáni dostali něco, co bylo na KHEERU nedostatkovým zbožím - samostatnou kabinu. Tak klidně A'Mascer už dlouho nespal. Časně ráno se vzbudil. Všech, kdo ještě neviděli strikery, se zmocnilo nedočkavé vzrušení. A Laurents pochodoval po můstku a neustále se usmíval.
K polednímu palubního času se rozezněl signál. Laurents dal přistávací plochu překrýt nárazovým polem. Takto vzniklý energetický zvon naplnili vzduchem. Plukovník a jeho piloti se sešli na palubě. Pootevřenými dveřmi a střílnami nakukoval zbytek posádky od nejposlednějších mechaniků až po palební důstojníky. Na můstku byl jen ten nejnutnější stav, pro ten velice nepravděpodobný případ, že by je někdo ve volném kosmu napadl.
Z trupu lodi vytáhl mobilní antigravitační jeřáb postupně dvacet strojů. Byly to ty nejelegantnější kosmické stíhačky, jaké kdy A'Mascer viděl, nápadně malé a zdánlivě křehké.

Podobaly se pozemským Moskytům, které poznal při tažení v Andromedě. Pohonná sekce však byla podstatně užší. Miniaturizované lineární konvertory zabudovány neměly, ovšemže ne, dodal A'Mascer v duchu, něco takového zažil pouze na palubě CRESTU II. Zato byly dlouhé necelých dvacet metrů.
Štíhlý trup se vpředu sbíhal do hrotu a ústil v palebné zařízení. V první chvíli si myslel, že má před sebou transformační dělo. Mýlil se však, hloupá myšlenka. Rhodan a Mercant by do Borghenhallu nikdy nedali tu nesmrtelnější ze všech zbraní.
Pochopil, že má před sebou velkorážní termické dělo. Navíc tu byla deltovitá křídla pro let v atmosféře opatřená dezintegrátory, hyperlokační antény a spousta serepetiček, o nichž nevěděl, k čemu jsou.
Mechanici a inženýři prováděli ještě poslední úpravy.
"Zrychlení 580 km/s2," prohlásil pyšně Laurents, jako by strikery postavil sám.. "Tlumiče přetížení a měniče energie. Tohle se už může měřit se stroji Solární flotily. Tihle ďáblíci létají i při hyperbouři stabilně. Pozitroničtí autopiloti se dají použít nejen v kosmu, ale i na planetách. V nouzi to znamená, že stačí zavřít oči a počkat, co s tím autopilot udělá. Zaměřovači přístroje jsou technická revoluce. Naše borghenhallské strikery mají těžký defenzivní štít a stejně tak těžkou ofenzivní výzbroj. Problémy jsou pouze s letovými vlastnostmi. Jsou tak trochu... No, kritické. A proto potřebujeme ty nejlepší piloty. Tento typ se ostatně jmenuje Microstriker BH-2420"
Podobných vysvětlení měl Laurents na skladě nepřeberné množství. A'Mascer si dovedl živě představit, že by dokázal do microstrikeru rovnou nastoupit a odletět.
Cítil k plukovníkovi stále větší úctu. Dobře věděl, jak je těžké seznámit se s něčím takovým bez praktických zkušeností.
Pilot seděl ve strikeru na vyvýšeném místě vzadu a střelec vpředu.
Striker měl neobyčejně útlý trup. Mělo to jisté výhody, ale i nevýhodu stísněných podmínek. Se dvěma pohony, posádkou, zabezpečovací a palebnou technikou byla stíhačka prakticky plná. Záchranné a přepravní úkoly se s microstrikerem plnit nedaly, ledaže by letěl jen pilot bez střelce.
Technici zaintegrovali do stroje zařízení, které zde mělo premiéru. V trupu se skrývaly čtyři miniaturizované kokony z variplastu. V případě nouze se katapultovaly, nafoukly a daly se použít jako neprodyšná záchranná sedadla.
Microstriker s vysunutými kokony už nedosahoval plné rychlosti. Prudké manévry byly možné jen podmíněně. Ale tyto kokony dávaly každému microstrikeru dodatečnou možnost a to už bylo něco.
"Kolik jeden takový ptáček vlastně stojí, pane plukovníku?"
Laurents se v dobrém rozmaru zasmál. "Před sedmdesát milionů solarů, kapitáne A'Mascere. Proto taky jen dvacet kusů. Víc jich už nikdy nedostaneme. Ale tím, že se bez výjimky nacházejí na palubě KHEERU, se zase nikdy nedostanou do rukou PACETU."
"Můžeme si do nich nastoupit?"
"Jakmile se kapitán Dunkersson napapá karbanátků... A co to vidím? Kapitán Kirjandor! Doufám, že nepijete ve službě vurguzz."
Pirostanci málem vypadl kelímek s vodou.
"Pane!" ozval se dotčeně. "Já nikdy nepiju..."
"... vurguzz a ve službě už vůbec ne," dokončil vesele Laurents. "Promiňte prosím. Někdy si i já dovolím zažertovat. A ještě něco, Kirjandore. Vysušte si už konečně ten Zatracenej nos! Pouze doufám, že tahle ferronská rýma není nakažlivá. Epidemii mezi piloty si nemůžu dovolit."

* * *

Kvalita microstrikerů se prokázala už při cvičných letech. Laurents je honil do vzdušných a kosmických manévrů, až ho A'Mascer proklínal. Křižovali v gravitačních polích místních hvězd. Prolétávali pásmy asteroidů. Automatizovali si každičký hmat. Dvě třetiny námahy jim připadaly jako šikana. Tytéž schopnosti by si osvojili v Solární flotile podstatně rychleji. Tam se navíc používalo ještě hypnoškolení. V sektoru Borghenhall se cvičilo postaru - krví, potem a slzami.
Přestávka se vlekla. Přes dva týdny. A'Mascer v duchu plukovníka proklínal. Zatracený kat!
A když v noci začínal myslet spíš na Orchidu Caryolovou než na microstriker, přišel konečně signál. Bylo načase. Déle by to už nevydržel.
Laurents vydal příkaz, aby se KHEER vrátil do Borghenhallu. Výcvik skončil. Mohli přejít do akce - aspoň teoreticky, protože dosud nezískali jedinou stopu PACETU, která by jim k něčemu byla.
Špiona na palubě rovněž nevypátrali. Specialisté na tom začali pracovat jistě už dávno. Laurents jako bývalý plukovník rozvědky se ve svém řemesle vyznal. A'Mascer však o ničem nevěděl. Ale řekl si, že bude mít oči na stopkách.
Laurents byl den ze dne nervóznější. Trčet nečinně na palubě mateřské lodi, to nedokáže každý. My aspoň létáme. Ale on? Dřepí na lodi a jenom čeká. Tu a tam se přece jen něco dělo. A'Mascer spolu s Cevlingtonem a Dunkerssonem zabránili pirátství dvacet světelných let od Whaanu. Htontas a Kirjandor zase přišli na jeden transport drog, který letěl z Pont Selimoru do Svazu tří planet. To bylo tak všechno.
Ale ani tato fáze netrvala věčně. Počátkem listopadu konečně dostali rozkaz k akci.
A'Mascer se v noci probudil jako většina ostatních, protože naběhly impulzní pohony. Celá loď se rozduněla.
Ještě než se rozezněl budíček, už byl v overalu. Během deseti minut se piloti shromáždili v mapovně. Laurents se tvářil vážně.
"Je to tady, pánové. Tajné služby zachytily stopu, po které se můžeme pustit. Domníváme se, že PACET zastavil obchody v celém Borghenhallu. Lépe řečeno část svých obchodů. Už se nekrade špičková technika. Neprobíhají operace, které si vyžadují skutečně schopné lidi. Náš protivník se podle všeho dostal do akutní finanční nouze, a to už před několika týdny."

"Proč PACET takhle jedná, pane?" zeptal se Dunkersson. "To nedává smysl, pane plukovníku."
"Ale dává. Vidíme v tom něco jako nabírání dechu. PACET podle tajných služeb připravuje rozhodující úder proti politické struktuře Borghenhallu. Ti nejlepší nejsou v žádném případě na dovolené. Naopak, PACET je na něco potřebuje."
"Mluvil jste ale o finanční nouzi, pane...," dovolil si připomenout A'Mascer.
"Správně." Laurents si uhladil šedé vlasy. "Finanční krizi PACETU momentálně řeší podřízené organizace. Účastní se toho všechny staré firmy - i narkobaroni z Pont Selimoru. Tam začneme. KHEER je právě na cestě do soustavy Selimoru."
"Jestli si mohu dovolit otázku, pane," ozval se Cevlington, "jak vypadají konkrétně možnosti našeho nasazení? Válka se selimorskými narkobarony trvá už desítky let. A nikomu se je nepodařilo ani trochu nalomit."
Laurents se zachmuřil a s každým krokem, které činil po mapovně, se chmuřil ještě víc.
"Máte pravdu, Cevlingtone. Ale to není náš úkol. Políčíme si pouze na jednoho z nejmocnějších bossů. Na Guana Masina, to je dealer toho nejhrubšího zrna. Jeden z těch, kdo si občas rádi zašpiní ruce... Pro legraci, jak říká, a aby se udržel ve formě. Mašino nám ukáže cestu k PACETU. Ceny selimorského svinstva neustále stoupají. Alkanská rozvědka zjistila, že Mašino nyní musí odvádět PACETU horentní sumy, tuto informaci potvrdilo ostatně i Pirostanské komando. Nikdo však přesně neví, komu ty peníze jdou a jakou cestou. A to musíte zjistit vy. Účtaři potřebují několik týdnů, než rozkryjí finanční převody. My to uděláme starým dobrým způsobem - násilím."
"Kolik času nám zbývá?" zeptal se Dunkersson. "Předpokládáme, že PACET udeří co nejdřív. Já osobně jsem přesvědčený o tom, že akce na Pont Selimoru je naše jediná šance. Pak už by mohlo být příliš pozdě."

* * *

KHEER vystoupil z lineárního prostoru a za hrozného energetického hluku, který nemohl nikomu ujít, přešel na stacionární dráhu.
Laurents oznámil, že loď má poškozené motory a že se usilovně pracuje na opravě.
A'Mascer, Dunkersson, Cevlington a další se pečlivě připravovali na bojový úkol.
Pont Selimor byla klimaticky stabilní planeta, již z větší části pokrývala džungle pravěkého typu. V mírných pásmech žili potomci Pozemšťanů a Arkonidanů a bratrsky je spojovalo úsilí zaměřené proti přijetí jakéhokoli zákonodárství.
Selimorská vláda byla jen obyčejná fraška. Jejím jediným úkolem bylo udržet borghenhallské mocnosti v patřičné vzdálenosti. Thoben 6, Svaz tří planet, Quynglor, ty všechny byly postiženy selimorským svinstvem, aniž se mu mohly bránit. Jedině snad vojensky, ale útok byl ve velice mírumilovném Borghenhallu nemyslitelný.
Každý to věděl a každý se tím řídil. Nikoho by nenapadlo, že KHEER chystá vojenský úder, což bylo přesně to, co se mělo stát - v malém, nenápadném záběru.
Guan Masino - jeho předkové byli Pozemšťané - sídlil na nejsevernějším konci největšího kontinentu. Jeho malé království mělo dobře rozvinutou infrastrukturu. K tomu patřilo pár set zaměstnanců, řada nákladních kluzáků a na čtyřicet tajných laboratoří v džungli.
Alkanská rozvědka a Pirostanské komando odvedly bezvadnou práci. Pouze neměly právo otevřeně na Mašina zaútočit. Pont Selimor byl autonomní svět.
K tomu se družil fakt, že syndikát si svou kůži uměl bránit. Nebylo snadné srazit na kolena tak pružného protivníka. Laboratoře se daly bleskově zbourat a znovu postavit, a to na libovolném místě v pralese.
Pouze sídlo zůstávalo na svém místě.
Mašinová rezidence se nacházela 150 kilometrů od pobřeží, severně od hlavního města kontinentu.
Studovali terén pomocí leteckých snímků, které pořídila sonda KHEERU. Dále měli k dispozici data získaná tajnými službami, navíc kompletní rastrový profil, který ukazoval všechny zdroje energie.
Byla to pevnost ježící se zbraněmi. Tu práci s obranou si však nedali kvůli možným útočníkům z kosmu, ale kvůli konkurenci.
Drogový král severu měl menší armádu tělesných strážců, dokonce termoděla a velice kvalitní lokátory. Nikoho by nepřekvapilo, kdyby měl i projektory ochranných štítů.
Pevnost byla ze všech stran chráněna nestejně vysokými strmými skálami, které byly jen zčásti zalesněné. Jako nejvýznamnější se jevil úzký kaňon, na jehož svahu se tyčil Masinův hrad. Část budovy přečnívala nad kaňon. Dole se valila řeka s nepravidelnými a záludnými proudy. Před hradem a za ním vřely peřeje.
Laurents zpočátku uvažoval o tom, že na hrad zaútočí ze země. Místo microstrikerů by nasadil pozemní jednotky v bojových oblecích. Potom však usoudil, že riziko by bylo příliš vysoké. Jednotky by zaručeně měly obrovské ztráty a Laurents nepatřil mezi velitele, který žene své lidi na smrt.
"Pánové, zaútočíme microstrikery. Taktika je nasnadě. Přiblížíme se k hradu z jihu. Tam jsou největší výškové rozdíly. Dobré lokátory se takhle samozřejmě nedají ošálit. Nicméně doufáme, že strážci se budou spoléhat spíše na oči než na přístroje."
"Jak vyřadíme termoděla, pane?" zeptal se Dunkersson.
"Konvenčním způsobem. Vaše palubní syntroniky budou nakrmeny všemi potřebnými daty. Pokuste se děla odstřelit, než vás dostanou. Spoléháme se na to, že obsluha nebude v noci tak pozorná."
Seborian A'Mascer udiveně zvedl obočí.
"V noci?"
Laurents se zaculil. "Přesně tak. Já vám to neřekl? Akci spustíme ve čtyři ráno. Psychologicky je to ten nejvhodnější okamžik. Stráže budou už napůl spát. Uvědomte si, pánové, že tohle je zatracený zapadákov. Tady se nikdy nic neděje.

A ti, co budou vzhůru, vyběhnou ven a jen podpoří zmatek.
Hlavní práci odvedou samozřejmě microstrikery. Po nich nastoupí šest CosmoSheepů s pozemními specialisty. Tito muži půjdou dolů a seberou všechno, co zbude.
Vyhněte se jakýmkoli zbytečným obětem. Nesmíme dupat jako sloni v porcelánu, jinak nás zastaví nějaká vyšetřovací komise dřív, než PACET dostaneme. - Všechno jasné, pánové?"
Laurents se rozhlédl. Dotazy nebyly.
"Dobrá. Takže si probereme detaily."

* * *

A'Mascer spustil přilbu vizuálního systému. Palubní reaktor a impulzní pohon se probudily do burácivého života.
Keanogh odpočítával, nutné to nebylo, ale bojoval tak s nervozitou.
Dvacet microstrikerů BH-2420 odstartovalo ve 3:10 planetárního času. Nechaly se zachytit gravitačním polem planety a stáhnout dolů. Aby dosáhly potřebné pádové rychlosti, pomáhaly jim chemické nouzové trysky. Impulzní pohon běžel naprázdno, protože jeho činnost se dala velice snadno zaměřit.
Byl to zvláštní pocit sledovat ve volném pádu, jak se planeta Pont Selimor přibližuje. Úplně blízko, že se to dalo ještě rozeznat ve svitu hvězd, se pohybovala formace tří strojů jeho letky. Microstrikery padaly až do výše třiceti kilometrů nad povrch. V týž okamžik rozžal KHEER energetický maják. A'Mascer ho registroval jako prudký výkyv na lokačním displeji. Laurents simuloval další poškození strojů, které překrývalo emise strikerů.
Současně z KHEERU odstartovaly CosmoSheepy CC-70. A'Mascer to jen věděl, navzdory zapnutým lokátorům nic nepozoroval. A když to nezpozoroval on, tak doufal, že tím spíš to nezaznamenají ti dole.
Přistávací komando bylo na cestě přesně podle plánu. Než tito muži dorazí na místo akce, musí se microstrikery zhostit svého úkolu.
Vletěli do mraků. A'Mascer brzdil pád antigravem a impulzním pohonem. Jeho piloti byli vedle něj a on s úlevou viděl, že se nikdo nezpozdil.
Více než pětisetkilometrovou rychlostí přeletěli pás džungle. Díky husté vrstvě mračen vládla skoro naprostá tma. Vizuální systém proměnil krajinu v infračervený odraz skutečnosti. A'Mascer se rozletěl ve výši třiceti metrů nad stromy. Rádiový provoz se omezoval na minimum, aby se snížilo riziko odhalení.
"Pozor, kapitáne," zašeptal Keanogh, "ty špičky stromů!"
"Jen klid, Pate. Ani se jich nedotknu."
"Jsme příliš nízko!"
"Mám to pod kontrolou," ukončil hovor A'Mascer. Neměl čas se pouštět do diskuse. Navíc Dunkersson, Kirjandor, Farree a Cevlington letěli ve stejné výšce.
Stroje doletěly k pevnosti přesně ve 4:00. A'Mascer zabrzdil. Microstriker zůstal viset ve vzduchu. Pozici udržoval antigravem a impulzní pohon běžel naprázdno.
Pod sebou měli světla Mašinová hradu. Část přečnívala nad kaňon, v němž se hnal prudký tok. A teď bleskem. Než to někomu pořádně dojde.
"K boji připraven?"
"Připraven."
"Pal, Pate!"
Keanogh spustil dezintegrační paprskomet. Z deltovitých křídel vyšlehly bledé, ve tmě skoro nepostřehnutelné energetické paprsky.
Efekt byl však omračující. Hradní reflektory vybuchly jako vodou naplněné nafukovací balónky. Keanogh a ostatní střelci vyřadili veškeré osvětlení.
A'Mascer si představoval, že je tam dole, v tiché noci, v žilách mu koluje dávka pontselimorského svinstva... a najednou kolem něj šlehají záblesky a ozývají se výbuchy.
Jako další přišla na řadu termoděla. A'Mascer navedl strikery do palebného postavení. Keanogh vypálil z přídě stíhačky. Paprsek silný jako paže se rázem postaral o menší inferno.
Potom druhý cíl. Zásah. Třetí, čtvrtý...
Pouze jedno dělo jim stačilo odpovědět. Dunkersson si dovolil jeden chybný zásah. Obranná palba však byla neúčinná, zdálky je minula. Dunkersson svou chybu napravil a postaral se o klid, dříve než se něco stalo.
A'Mascer se snesl přímo nad pevnost. Nikdo jim nebránil. Dole vypukl naprostý chaos. Občasné záblesky vycházely jen z ručních zbraní, které nemohly microstrikerům nijak ublížit.
Střelci odpalovali granáty se slzotvorným plynem. Cevlington zasáhl hlavní reaktor, dřív než někoho vůbec napadlo spustit ochranné štíty. Došlo k mohutnému výbuchu a A'Mascer pouze doufal, že nestál příliš životů. Krátce nato vyřadila Kirjandorova letka nouzový agregát.
Na lokátorech se ukázaly nízko letící objekty, blížící se od severu. Byly to CosmoSheepy. Dorazily na vteřinu přesně. A'Mascerova letka šla níž, aby kryla jejich přistání.
Vyskákali z nich chlapi v ochranných oděvech. Aktivovali štíty proti termickým zbraním, kterých dole muselo být ještě víc než dost.
První část bojového úkolu byla splněna. Kavalerii už nikdo nekladl vážnější odpor.
A'Mascer obletěl hrad. Když se dostal přesně na protilehlou stranu, přímo nad kaňon, objevil něco, s čím nikdo nepočítal.
Z převislé části hradu spustili jakýsi objekt. Vizuální systém mu dal přesný obraz: jednalo se zjevně o gumový člun.

Chvíli jen nechápavě civěl. Tady nahoře bojují děla a špičkové stíhačky, a tihle výrobci drog unikají v gumovém člunu. To snad není pravda. Člun spouštěli otvorem ve spodní části.
Visel na čtyřech lanech a byly v něm tři osoby. Jeden muž, žena a ten třetí...
"To je dítě!" řekl zděšeně Keanogh. "Zatraceně, kapitáne! Tak šestiletý! Reaktor! Máme ještě..." Keanogh se na vteřinu odmlčel a A'Mascer měl pocit, že vzlykl. Potom Keanogh pokračoval: "To je ale hanba. Přece s tím děckem nechtějí plout kaňonem?"
"Bohužel to tak vypadá, Pate," odpověděl A'Mascer a jen stěží potlačoval hněv. "My tomu nesmyslu zabráníme. Varovný výstřel!"
Keanogh spustil malý termomet. Úmyslně mířil vedle.
A'Mascer si byl jistý, že zpráva dostihla správného adresáta, ale neviditelní pomocníci reagovali jinak, než očekávali. Místo aby lano zase vytáhli, jednoduše člun pustili. Spadl ze sedmi metrů. Keanogh vykřikl.
A'Mascer vyrazil dopředu. Proud člun strhl, na vteřinu to byla jen vířící černá skvrna v proudu, kterou nesměl ztratit z očí.
"Kapitáne!"
"Máme je, Pate!"
Stroj kopíroval tok. A'Mascer si přepnul vizuál na detail. Hleděl na dno kaňonu a viděl, že posádka pád zvládla. Všichni tři žili. Zoufale se drželi lan. Dítě nakrátko vyletělo ze člunu, bylo však naštěstí upoutáno a dostali je nazpátek.
To A'Mascera naštvalo ještě víc.
"Kdo to tam sakra je?" nadával Keanogh.
"Kdo asi? O co, že je to Mašino?"
"Už se blíží k prvním peřejím!"
Chtěli jednoduše odplout do bezpečí a v panice zapomněli na peřeje... A'Mascer vyslal hlášení ostatním kapitánům.
"Co chcete dělat?" vykřikl Keanogh.
"Vytáhnout je," odvětil A'Mascer.
Šel ještě níž. Peřeje se blížily, proud se stékal s druhou řekou. Obě se pak jako jeden tok hnaly k moři. Mašino se zřejmě domníval, že se mu někde podaří přistát. Když se kaňon rozšířil na patnáct metrů, A'Mascer šel ještě níž. Trup stíhačky byl pod úrovní terénu.
Ti tři ve člunu na něj mávali. V té tmě dost dobře nerozeznávali, koho to mají nad sebou, pouze slyšeli zvuk motoru.
"Kapitáne..."
"Ticho!"
A'Mascer sledoval kaňon s přesností chirurga. Pokud se mu nepodaří přesně napodobit zatáčky, jsou oba mrtví. Stačí si jen škrtnout - a exitus. Ani si to neuvědomí, jestli k tomu dojde.
"Pate!" zavelel. "Odpálit variplastové kokony!"
"Vari co?"
Pak to Keanoghovi došlo.
U trupu strikeru se zazmítaly kokony. Keanogh ještě zapnul přistávací reflektory, aby ti ve člunu dobře viděli.
Stíhačka šla ještě níž.
Tři sta metrů. Dvě stě... A... teď!
Seborian A'Mascer zadržel microstriker na okamžik nad člunem. Neviděl, co se tam dole děje. Vodní tříšť se hnala zleva doprava.
"Vytáhnout!"
Kabinou se ozýval Keanoghův řev. A'Mascer spatřil, jak se kaňon před peřejemi prudce zužuje. Tím neproletí.
Nabral výšku.
Když člun spatřili znovu, jak se převržený žene peřejemi, pasažéři byli už pryč.
"Pate, podívejte se dolů."
Keanogh se odpoutal. Zapnul přistávací světla a zkontroloval kokony. "V pořádku, kapitáne," řekl s úlevou. "Jsou tam všichni tři. Ženská to dítě drží." Posměšně se zachechtal. "Ale její starej zřejmě omdlel."

6.

Pont Selimor nebyl Arkon nebo Země, ale divoká planeta. Než úřady vůbec začaly tušit, že se něco děje, bylo po všem. KHEER přímo zázrakem provedl opravy a za pár minut už pokračoval v letu. Laurents ignoroval veškerá rádiová volání a přešel do lineárního prostoru.
Na palubě měli několik zajatců a experti začínali vyhodnocovat Pozitronické paměti z pevnosti.
Z A'Mascerových pasažérů se opravdu vyklubali Mašino, jeho žena a synek. Ženy neměly u narkobaronů na Pont Selimoru nijak zvláštní cenu. Kdyby žena záchrannou akci nepřežila, možná by to Masinovi trochu vadilo, ale v žádném případě by ho to nezlomilo. Se synem tomu však bylo jinak, to byl pokračovatel rodu. Za jeho záchranu byl ten mizera skutečně vděčný.
Tak vděčný, že ještě v šoku řekl Laurentsovým lidem všechno, co věděl. Pral pro pontselimorský syndikát peníze. Jeho úkolem bylo připravit pro PACET neuvěřitelnou částku šest set milionů solarů. Peníze měl už za týden poukázat na jistou adresu v alkanském hlavním městě Low Rivě.
Laurents rádiem informoval Pirostanské komando a Alkanskou rozvědku. Celý týden času! Ať si tajné služby samy rozhodnou, co se dá s Mašinovými informacemi podniknout.
Nemělo smysl létat do Svazu tří planet bez konkrétního plánu. Laurents nebyl ten typ, který se slepě žene do čehokoli.

Nelíbilo se mu, že je odkázán na státní agenty, ale nic jiného se dělat nedalo.
První pilot major Aksai Pradesh namířil k Thobenu 6 a den nato už byli na oběžné dráze nad planetou.
A'Mascer se snažil nemyslet na Orchidu Caryolovou. Byli od sebe pouhých sto tisíc kilometrů. Ale i kdyby ho chtěla vidět, neměl by možnost se s ní setkat. Velitel vydal zákaz jakéhokoli kontaktu a ten zákaz platil i pro kapitány.
Jeho piloti si zatím získali už jakousi proslulost. Záležitost ve Sleit Kerümu se neutajila a zásah na Pont Selimoru zanedlouho projde všemi sdělovacími prostředky. Laurentsovi to nevonělo. O nějakém nenápadném zasahování už nemohla být ani řeč.
Seboriana A'Mascera trápil ještě jeden problém. Pomyšlení, že na KHEERU je špion, mu zkrátka nedávalo pokoje. Denně ho napadala nová a nová podezření. Nakonec začal na vlastní pěst prohledávat kabiny.
Když narazil na první podezřelý moment, a to na zaúčtování nezvykle vysoké částky, rovnou zašel za Laurentsem. Jenže Laurents reagoval naprosto jinak, než očekával.
"To, co mi tady předkládáte jako indicii, je zaprvé dávno známo a zadruhé je to naprostý nesmysl. Nechci, aby jeden z mých nejlepších kapitánů šmejdil v kabinách kamarádů. Žádám vás, abyste toho okamžitě nechal. Vyjádřil jsem se dostatečně jasně?"
"Já jenom... prostě... Ano."
A'Mascer svěsil hlavu. Pochopil, že se nechal unést a že jeho chování je v podstatě neomluvitelné.
"Loď je pod ustavičnou rádiovou kontrolou, kapitáne. V normální oblasti i v hyperu. Veškerá pošta se kontroluje jak po obsahové stránce, tak z hlediska možných šifer, infokódů nebo mikročipů.
Veškeré adresy, jakékoli vnější kontakty se prověřují, zda se nejedná o spojení s PACETEM. A co si myslíte, že se dělo, když jsme zjistili, že kapitán Farree píše jednomu těžkému kriminálníkovi na Lepsou... Byl to jeho nevlastní bratr, jak se pak ukázalo, který se před několika měsíci dostal na šikmou plochu. Farree to ještě nevěděl. Včera jsme mu to řekli."
"Rozumím, pane. Vážně rozumím."
Řekl si, že takovou práci propříště přenechá tajným službám. Přesto však dával pozor. To mu nikdo zakázat nemohl.

* * *

Šestý den opustili Thoben 6. KHEER přeletěl do Svazu tří planet, vzdáleného od Thobenu 6 dvanáct světelných let.
Z vojenského hlediska byl Borghenhall slabý. A'Mascer myslel na Solární flotilu s ultrabitevními loděmi, flotilou křižníku, transformačními děly. V galaktickém srovnání byl Borghenhall naprosto oprávněně bílou skvrnou na hvězdné mapě.
Více než polovina existujících vojenských sil se však soustředila ve Svazu tří planet. Alkan a jeho dvě sesterské planety byly ekonomicky nejsilnější a nejrozvinutější. Počet obyvatel činil zhruba tři miliardy, což bylo hodně.
KHEER dostal zvláštní povolení k přistání a snesl se u pobřeží hlavního města Low Rivy.
A'Mascer tu už jednou byl. Znal hlučné průmyslové čtvrti, nekonečné obytné oblasti, legendární centrum s firemními budovami ze skla a ocele. Centrum borghenhallských financí sídlilo v centru Low Rivy a s ním i alkanská administrativa. Zvláště významný byl Modrý dům, sídlo vlády Svazu tří planet.
"Chci vidět okraj města," vyžádal si zčistajasna Laurents. "Zvětšete mi ten spodní pruh!"
Přepnuli na dálkovou optiku. A'Mascer hleděl na obrazovku, na níž se ukázaly stovky osob. Byla to pestrá směsice etnických Pozemšťanů, Skokanů a Arů, typická struktura obyvatelstva Svazu tří planet. Na jiných místech Mléčné dráhy by byli nepřáteli, ale v Borghenhallu nejenže žili společně, ale vyvinuli si i značně silný lokální patriotismus.
"Dav čumilů," hněval se Laurents. "Ti všichni jsou tam kvůli KHEERU. Eskadra je už příliš známá."
Čím více Alkanců se shlukovalo, tím více se plukovník mračil. V civilistech viděl potenciální oběti, které mu jen ztěžují práci.
A'Mascer, Dunkersson, Farree, Cevlington a Kirjandor se shromáždili kolem něj.
"Oficiálně jsme tady, abychom z vlády Svazu tří planet vytáhli finanční podporu," vysvětloval Laurents. "Naši propagandisti hned od začátku spustí příslušnou komedii. - Pravda vypadá přirozeně naprosto jinak. Nás cíl je v centru Low Rivy. Jen připomínám, pánové, Mašino pral peníze a podle jeho informací vede stopa k alkanským vysokým financím.
V popředí našeho zájmu je věžák Zarkin, je to stará kancelářská budova vysoká šedesát metrů. Zarkin je na okraji centra, poblíž Novoarchetzké avenue. Oficiálně se používá jako normální kanceláře. Není to však pravda. Na základě našich poznatků Alkanská rozvědka zjistila následující: Zarkin je plně obsazen PACETEM, a to odshora až dolů."
"Jako bychom píchli do vosího hnízda," poznamenal tiše Dunkersson.
Za tu poznámku se na něj Laurents podíval úkosem, ale nezdálo se, že by to novopečenému kapitánovi vadilo.
"Správně, kapitáne, vosí hnízdo. Podle našich odhadů probíhá padesát procent finančních operací PACETU právě přes Zarkin. Jedná se zhruba o 1, 3 miliardy solarů. Alkanská rozvědka poslední dobou konstatovala zesílení transakcí. Zřejmě byla zrušena řada účtů a vklady se převedly na nezjistitelná místa. Zřejmě do galaktických bank mimo Borghenhall."
"To znamená, že PACET připravuje něco zcela konkrétního?" zeptal se Farree.
"Přesně tak. Ale to víme už delší dobu. Pouze nevíme kde, kdy a co."
"Jak to ale zjistíme?" zeptal se Dunkersson. Blízkostí své vlasti byl najednou sebevědomější. "Chci tím říct, že je načase, ne? Dejme jim už na rypák! A pak se těch, co zbudou, zeptáme na názor."
Rozhlédl se a zřejmě očekával nadšený souhlas. Velitel se na něj naštvaně podíval a Dunkersson ztichl.
"Budeme postupovat následovně," rozhodl Laurents. "Letky strikerů v 0:00 místního času zaujmou vyčkávací postavení tisíc metrů nad Low Rivou. V 0:10 rozvědka zaútočí na Zarkin. Kdyby byly nějaké potíže, zasáhneme. Ale

pouze v tomto případě, ke kterému doufám nedojde. Rozuměli všichni?"
"Ano, pane!"
"I vy, kapitáne Kime Dunkerssone?"
"Jasně, veliteli."

* * *

Přesně o půlnoci křižovalo nad Low Rivou dvacet stínů. Piloti měli vizuály a střelci bedlivě sledovali všechny lokátory a detektory.
A'Mascer zaujal postavení nad jedním mrakodrapem mezi Novoarchetzkou avenue a King's Circle. Ostatní se rozmístili tak, že vytvořili sevřený prstenec kolem Zarkinu.
Přesně v 0:10 rozvědka zaútočila.
Ve stíhačkách nic neslyšeli a nic neviděli, protože vše se odehrávalo v hlubinách ulice. Dostávali však zprávy vysílačkou. A ty nezněly zrovna optimisticky.
"... narážíme na odpor..."
"Pozor u hlavního vchodu. Otáčecí dveře zaminovány! Stop u šachet! Pozitroničtí pátrači hlásí plastické výbušniny!"
"Proč tady nemáme víc bojových robotů..."
"... pryč od hlavního vchodu, opakuju..."
Piloti si skládali obraz. Výsledek byl zdrcující. PACET je zkrátka čekal. Zarkin dostal hlášku. Neměli zřejmě dost času na evakuaci budovy, ale na přípravu účinné obrany ano.
To znamenalo, že špion na KHEERU opět pomohl.
Alkanská rozvědka se dostala ve věži do přestřelky s neznámými osobami. Obránci nabývali vrchu.
Tohle ale může trvat hodiny. Třeba dny. Záleží jenom na tom, jaké mají zásoby.
A'Mascer se snažil situaci střízlivě analyzovat. Ptal se, jakou výhodu má PACET z boje. Nakonec stejně prohrají, to jim musí být jasné. Až půjde do tuhého, snese se z oběžné dráhy bojový křižník a jedinou salvou změní Zarkin v Sutiny.
To by pro všechny v budově znamenalo smrt. Určitě by neměli naději uniknout, rozhodně ne běžnou cestou.
Na okamžik se obával, že v Zarkinu mají třeba transmiter. Ale jeho impulzy by KHEER jistě zaměřil a Laurents by je varoval.
Potřásl hlavou.
Pro PACET mělo smysl hrát na čas jedině v tom případě, že na konci je nějaká odměna. Ať už je ve věži kdokoli, jistě si myslí, že pořád mohou něco uhrát.
A to hlavní se děje určitě někde jinde.
A co když rozhodující operace PACETU má už brzy začít? Vše tomu ostatně nasvědčovalo. Ti ve věži prostě musí vydržet tak dlouho, dokud nevyjde ta druhá věc.
Anebo potřebují určitý čas, aby v Zarkinu zničili všechny stopy vedoucí k PACETU. A tohoto cíle mohou dosáhnout každou chvíli.
A'Mascer neměl čas, aby o tom dlouho přemýšlel. Událost stíhala událost a z KHEERU přišla zpráva:
"Tady Laurents," zaduněl velitelův hlas. "Základna má potíže. Opakuji: Základna má vážné potíže. PACET umístil na přístavní hráze termoděla a rakety a namířil je na KHEER. Naše projektory štítů jsou poškozeny. Jsme vystaveni těžké palbě. Palbu nemůžeme opětovat, protože máme v palebné linii neznámý počet civilistů. Máme škody na můstku a přistávací palubě. Letky strikerů jedna až pět, nevracejte se na základnu. Opakuju, na základnu se zatím nevracejte. Vyřešíme si to CosmoSheepy a Mercury. Konec."

* * *

"Tady A'Mascer, letka pět," volal na frekvenci, o které doufal, že ji nelze odposlouchávat. "Všem microstrikerům. Přebírám dočasně velení za KHEER. Má někdo námitky?"
Nikdo se neozval. Považoval to za souhlas.
"Čím dříve to zde skončíme, tím dříve můžeme pomoct Laurentsovi! - Zarkin má dvacet pater po třech metrech. Alkanští kolonisté nebývají vyšší než dva metry deset. Zbývá nám tudíž devadesát centimetrů v každém patře, které můžeme ostřelovat, aniž přímo ohrozíme životy uvnitř."
Ve vysílačce to zapraskalo.
"Tady Cevlington. A'Mascere, vy chcete ostřelovat Zarkin?"
"Ano. Termomety s jehlicovým paprskem. Kompletně provrtáme okna v horní čtvrtině. A to každé patro, každou místnost, ať je to kancelář nebo chodba. Alkanská rozvědka tam z bezpečné vzdálenosti nastříká slzák. To vše by mělo být skončeno do deseti minut. PACET bude rád, když bude smět vyjít z budovy. Musíme jen doufat, že nemají bojové obleky. A ještě něco - za každou cenu je třeba zabránit obětem."
"Rozumím."
A'Mascer přidělil každé letce část patra. Střelci zamířili na zdánlivě nekonečnou řadu oken. V 0:23 byly všechny stroje připraveny k palbě.
"Připraven, Keanoghu?"
"Ano, pane."
"Tak pal!"
Konec světa započal ve věži v 0:25. Microstrikery obklíčily Zarkin a v nekonečném krupobití likvidovaly jedno okno za

druhým. Problém byl pouze v tom, že museli střílet přesně vodorovně, aby přece jen nikoho nezasáhli.
Ten, kdo ukončil kolo kolem věže, postoupil o patro výš a zahájil celý proces nanovo.
Po celou tu dobu rozvědka střílela granáty se slzotvorným plynem.
V 0:35 nebylo jediné okno celé.
"Koukejte, pane!" vykřikl Keanogh. "Vyšlo to!"
Ti ze Zarkinu se valili ven bočními východy. Někteří to zkoušeli i hlavním vchodem, ale zapomněli na minové pole. Vchod vyletěl do vzduchu. Alkanské jednotky vtrhly do budovy. Většina mužů měla ochranný oděv, někteří byli vybaveni pouze ochrannou maskou.
"Kapitán A'Mascer všem," křikl do vysílačky. "Operace Zarkin ukončena. Okamžitý návrat na KHEER."
Nedokázal si představit, že by PACET mohl pozemními zbraněmi vážně ohrozit loď jako KHEER. Ledaže by se nepříteli podařilo soustředit palbu do jediného místa a tím přetížit ochranný štít.
Microstrikery potřebovaly ke KHEERU pět minut. A'Mascer letěl se zapnutým štítem těsně nad hladinou. Jeho opatrnost však byla už bezpředmětná. Bitva mezitím zřejmě skončila.
Z přistávací plochy stoupal hustý dým. Na mnoha místech byla loď poškozena. Věžovitá nástavba s můstkem připomínala kovovou ruinu.
Laurents...
Velitel se zdržoval někde tady. A'Mascer se zoufale snažil navázat spojení, ale nikdo mu neodpovídal. CosmoSheepy a Mercury se právě vracely. Z rádiového provozu vyplývalo, že zlikvidovaly nepřátelská postavení. Dostaly za úkol, aby zajistily okolí. To, co bylo prve jen děsivým tušením, které si nikdo nedokázal ve skutečnosti představit, se stalo strašlivou jistotou.
Major Pradesh vysílačkou ohlásil: "Všem jednotkám. Mám špatné zprávy. Pánové, velitel právě podlehl zraněním. Caneron Laurents je mrtev."

7.

Život na palubě KHEERU se změnil v nekonečný marasmus. A'Mascer si uvědomil, že Laurentsovou smrtí přestalo tlouct srdce eskadry. I když velitel už sám létat nemohl, i když už seděl jen jako pavouk v kontrolních místnostech... Každý to řešil po svém. Kirjandor zřejmě hledal zapomnění ve vurguzzu nebo v zeleném čaji, což se dalo těžko posoudit. Farree a Htontas celé hodiny nepromluvili ani slova. Cevlington se to snažil zdolat s quynglorským klidem. Aksai Pradesh převzal prozatímní velení. Ale nebylo to už takové jako dřív. Nikdo to otevřeně neřekl, ani Pradesh, který se potají vždy považoval za lepšího než Laurents.
Dva dny po neštěstí nastoupilo na loď šest neznámých mužů a žen. Chovali se velice tajemně a půl hodiny pak hovořili s Pradeshem za zavřenými dveřmi.
Potom major přivolal kapitány Dunkerssona, Farreeho, Kirjandora, Cevlingtona a A'Mascera.
Jedna žena, která patřila k oné tajemné šestici, je požádala, aby se posadili, sama však zůstala stát. A'Mascer si najednou uvědomil, že ji zná, byla to poradkyně alkanské vlády pro bezpečnost, velice schopná osoba.
"Jsem Leah Korambergová," představila se. "Nevím, zda mě někdo z vás zná, ale v této záležitosti je to celkem jedno. Pro vás je důležité jen to, že zastupuji ty složky, které se přímo podílejí na vyzbrojení eskadry. Dovolte mi nejdřív, abych vás ujistila, že všichni nesmírně litujeme toho, co se stalo plukovníku Laurentsovi. Život však jde dál. PACET musí být poražen. Proto hodláme jmenovat prozatímní velení pro další pokračování operace."
Leah Korambergová na každého upřela pichlavý pohled.
"Nebudu vás zbytečně napínat. Plukovník Laurents měl pokyn, aby pro tento případ zanechal své doporučení. Dobrý velitel se nikdy nepovažuje za nenahraditelného. A Laurents byl bezpochyby dobrý velitel. Jeho místo s okamžitou platností zaujme..."
Ještě jednou se na všechny podívala. Nejdřív se pohledem zastavila na Pradeshovi, potom na Cevlingtonovi.
A nakonec se přímo přilepila na A'Mascera. Nebylo mu to příjemné.
"Vy jste jistě ten kapitán Seborian A'Mascer, že? Laurents se o vás zmiňoval. Pilot, který už chtěl všeho nechat... A'Mascere, tímto vás povyšuji na podplukovníka. Až do odvolání vám podléhají všechny stroje a osoby mateřské lodi KHEERU. Podrobnosti najdete v sejfu bývalého velitele. Najdete ho v jeho pracovně za fotografií Perryho Rhodana. Dovolili jsme si ten sejf přestavit na vaše data."
Potom se obrátila na ostatní. "Očekávám, že všichni budete ze všech sil podplukovníka A'Mascera podporovat. Nemá to jednoduché. Bude mít za úkol vžít se krátce před rozhodující bitvou s PACETEM do naprosto nového úkolu. Pánové, přejeme vám příjemný a plodný den."
Pět mužů vstalo a následovalo ji ke dveřím.
Aksai Pradesh je toporně doprovodil na palubu. Dunkersson, Cevlington a ostatní prošli mlčky kolem A'Mascera a poklepali mu na rameno.
Pouze Kirjandor řekl: "O lepším bych nevěděl, podplukovníku." Popotáhl a opustil místnost jako poslední.

* * *

A'Mascer si vzpomínal, jak tu seděl poprvé, u quynglorského čaje a se zavázanýma očima. A jak se pak divil Rhodanově fotografii, která se mu do velitelovy kabiny jaksi nehodila.
Osobní předměty už kamsi zmizely.
Pouze fotografie tam visela. A'Mascer ji odklonil a skutečně za ní objevil sejf. Dotkl se kontaktu. Pozitronická pojistka

si ověřila jeho duhovku a sejf se automaticky otevřel.
Trvalo mu pár hodin, než se seznámil s jeho obsahem. Byly tam veškeré technické detaily KHEERU, dále informace o základně eskadry, finanční situace, osobní akta pilotů a podobně.
Přál si, aby mohl strávit nějaký čas s posádkou KHEERU. Ale nesplnilo se mu to. Ze Zarkinu přicházela jedna zpráva za druhou, Alkanská rozvědka dokonala svou práci. Jednou ranou ochromila veškeré finance PACETU.
Jenže to nebylo ještě všechno. Jedna výpověď je dovedla ke skryté pozitronice.
A'Mascer si pozval mluvčího Alkanské rozvědky, Skokana Hakleta.
"Naši experti se do té pozitroniky nabourali," prohlásil Haklet. "A podle nich je to kapitální úlovek."
"Jak to, Haklete? Informace o raketách Radiant III?"
"O tom bohužel nic nevím. Ne, o těch střelách tam nebylo nic."
"Tak mi řekněte, oč šlo."
"Chybí mi souvislosti, pane podplukovníku jsem jenom posel. Jistě sám posoudíte lépe, co znamenají tato slova: Nížina P. D. 12. 02., 19:00." Haklet si odkašlal. "Tak co, pane podplukovníku? Najednou jste ztuhl."
"Má to svůj důvod," odpověděl A'Mascer po chvíli. "Dvanáctého února je dneska, co?" Vysunul z desky stolu pozitronický terminál. Ukázal se holografický Borghenhall s postavením nejdůležitějších planet. Každý svět byl potažen barevnou texturou, která vyznačovala průběh časových pásem.
"Můžete mi říct, co hledáte?" zeptal se Haklet.
"Ano. Srovnávám místní čas Thobenu 6 se Svazem tří planet." V duchu počítal. "Dvanáct světelných let...," zabručel. "To by snad šlo."
Před nějakým časem, to ještě Laurents žil, procházel s velitelem možné cíle úderu PACETU. Mezi jinými k nim patřila i nížina Pech Dahlia na thobenském světadílu Ferenize.
Nyní pochopil, jak PACET přišel na myšlenku, že jedním jediným úderem se organizovaný zločin dostane na úroveň stelární mocnosti.
A'Mascer okamžitě stiskl tlačítko bojového poplachu. Po celé lodi se rozječely sirény.

* * *

KHEER se rozechvěl, pak se k tomu přidal burácivý zvuk, který pronikal vším. Loď se zvedla od hladiny oceánu. Jednu stíhací letku, která ještě jistila Zarkin, zachytili do dálkového pozitronického řízení a navedli nazpátek. Manévr proběhl na centimetr přesně. A také musel. Protože nehoda při startu by zničila celou Low Rivu.
A'Mascer vše sledoval na displeji ze svého stanoviště. Počkal, až se loď dostane na oběžnou dráhu. Teprve potom vzhlédl.
Bylo to poprvé, co měl řídit poradu v mapovně. Před ním seděli piloti microstrikerů.
Od této chvíle se musel udržovat určitý odstup. A'Mascer si umínil, že nikomu z kapitánů už nebude tykat, a to ani mimo službu.
"Zdravím vás," řekl. "Času je málo, pánové. Já vás seznámím se situací a major Pradesh zatím připraví první lineární etapu. Před několika minutami jsme se dozvěděli, kde a kdy plánuje PACET svůj rozhodující úder. Na cestu tam nám zbývá přesně pět hodin a deset minut."
"Rozumím tomu kulový, pane podplukovníku," přerušil ho Dunkersson. "Pech Dahlia? Co to má znamenat?"
Před mladým kapitánem se vršila úctyhodná hromada alkanských karbanátků. Vedle měl pohár, a A'Mascer by se klidně vsadil, že je v něm ta hnědá limonáda.
"Měl jsem návštěvu z Alkanské rozvědky. Konečně se dostali do počítačů Zarkinu. To nejdůležitější je místo a datum akce. Místo je nížina Pech na Thobenu 6, asi 50 kilometrů od Amaegy na Ferenize. Termín je v 19:00 ferenizského času - a to dnes."
"A proč si myslíte, že se jedná o rozhodující boj PACETU?"
"Nížina Pech je od roku 2418 pro veřejnost uzavřena. Jistě si pamatujete, že se tam dočasně skladovaly i zbraňové systémy našich microstrikerů. Z Laurentsových podkladů jsem se dále dozvěděl, že jsou tam instalována i nejmodernější zařízení thobenské flotily. Ta slouží výlučně ke zkoušení nového zbraňového systému. Jedná se o rakety Radiant IV."
"Čtyřky přece neexistují," ozvalo se pochybovačně zleva.
"To se bohužel mýlíte, kapitáne Dunkerssone," odpověděl A'Mascer. "Je to pokračování typu Radiant III. Radiant III se hodí pro ničení pozemních cílů. Radiant IV je mnohem silnější. Řeknu vám to přesně. Šedesát gigatun. Rakety mají dokonce lineární pohon. V podstatě se jedná o kosmická torpéda."
"Proti jakým cílům mají být nasazeny?" zeptal se Topan Kirjandor. "Zatím větší výhodu oproti trojkám nevidím."
A'Mascer si všiml, že Kirjandor vzal tuto informaci na vědomí až nápadně lhostejně. Jeho klid byl přímo bohorovný.
"Radiant IV je určen proti lodím. Dá se jím sestřelit i bitevní křižník. Lodě Solární flotily ne, ty mají výkonné štíty. Ale všechno, co je v sektoru Borghenhall."
Dunkersson se zeptal: "Takže ty čtyřky jsou umístěny v nížině Pech Dahlia? Kolik jich je?"
"To nevím."
"Ale bojíte se, aby nepadly do rukou PACETU?"
"Ano. Kdyby se PACET zmocnil všech Radiantů IV, pak je možný frontální útok. Představuji si to asi takto: Radianty III nejdřív zničí několik sídel vlád současně. Patrně Thoben 6, Pirostu, Whaanský palác a samozřejmě alkanský Modrý dům. To vyvolá chaos. PACET se pak zmocní jednoho hlavního města..."
"Něco takového mohl PACET udělat už dávno!" namítl Cevlington.

"Správně. Jenže jim nejde o zničení města, ale o jeho dobytí a udržení. V této chvíli přicházejí na řadu Radianty IV. Těmi se dá zajistit před útokem každá oběžná dráha. Jestliže kosmické lodě nebudou moci zasáhnout, může si PACET dělat, co se mu zlíbí. Předpokládám, že zavede kriminální diktaturu. Dále předpokládám, že to postihne buď Thoben 6, nebo Pirostu."
"A proč ne Alkan?" zeptal se opět Dunkersson.
"Svaz tří planet je příliš silný. Proto. Ale všechny ostatní světy v úvahu připadají. Celá ta hra kolem špičkové techniky v posledních letech sloužila určitě tomuto cíli. PACET má bojové stíhačky, kvalitní pozitroniku, Radianty III - a k tomu nutný personál. Nepřekvapilo by mě, kdyby se v nějaké sluneční koroně ukrývaly i bojové lodě."
"Jestliže se jim teď dostanou do rukou čtyřky," sýčkoval Dunkersson, "můžou si klást podmínky."
"My tomu ale zabráníme," prohlásil A'Mascer.
Na chvíli zavládlo mlčení.
"A proč Thoben 6 neinformujeme?" nadhodil Topan Kirjandor. "Bylo by to mnohem jednodušší."
"Ze dvou důvodů, kapitáne. Pech Dahlia se jistě hemží agenty. Když se ohlásíme, útok se posune o hodinu dřív - a KHEER dorazí pozdě. A ten druhý důvod - našim hyperrádiových kódům nedůvěřuji. Nejsou dostatečně zajištěné proti odposlechu. Ne, tohle vyřídíme my. Přesněji řečeno microstrikery."
"Přece do toho nechcete jít jen s dvaceti stroji?" divil se Cevlington. "Pane! To přece nemyslíte vážně!"
"PACET samozřejmě vyšle svou elitu. CosmoSheepy a Mercury by byly jen zbytečné oběti. Laurents své lidi neposílal na jistou smrt, ani já to dělat nebudu. To jistě uznáte, Cevlingtone."
"Já... ovšem, pane."
"Bezva. PACET má jen jednu šanci, a to když provede útok s nenápadnou silou komanda. Počítám tak s třiceti až se čtyřiceti stroji. Možná i pár pozemních jednotek, ale to je spíš nepravděpodobné. Určitě se rozhodnou pro stíhačky. Udeří a pak rychle a nenápadně zmizí."
Došla interkomová zpráva.
A'Mascer se odmlčel, soustředěně naslouchal a poděkoval.
"Pánové, microstrikery jsou připraveny ke startu. Připravte se prosím i vy. A ještě něco. Jistě si všichni vzpomínáte, že velitel Laurents měl podezření, že je mezi námi špion. Pokud tomu tak skutečně je, pak tato osoba už nemá možnost své lidi varovat. Tentokrát jsme na tahu my."

* * *

"... deset, devět, osm...," odpočítával pozitronický hlas. A'Mascer předal velení Aksaii Pradeshovi, sám seděl s Patrikem Keanoghem v kabině své stíhačky.
Obrazovka náhle zbělala. Bylo to nejjasnější světlo, jaké filtry umožňovaly. KHEER se totiž v bezprostřední blízkosti jednoho slunce vrátil do normálního vesmíru. A'Mascer nevěděl, jak to vypadá na můstku. Věděl pouze to, že se na Aksaie Pradeshe a na posádku může spolehnout.
Zvuk, který připomínal pilu a drtil nervy, jako by rozdělil mateřskou loď na dvě poloviny. Bylo ho slyšet až do microstrikeru. Potom zavládl klid.
"Co to bylo?" zeptal se Keanogh celý nesvůj.
"Zřejmě máme nějaké potíže," odvětil lakonicky A'Mascer.
Striker se roztřásl. Na okamžik zhasla obrazovka na palubní desce. Když se opět ukázal obraz, hleděl Seborian do širokého zpoceného obličeje. "Tady Pradesh," hlásil major interkomem. "Dorazili jsme do cíle, jsme ve vnější koroně Thobenu. Kurz jsme stabilizovali. Jsem přesvědčený, že si našeho příletu nikdo nevšiml. Všem letkám: Zlomte vaz! Konec."
A'Mascer dal signál ke startu. Microstrikery byly odpáleny ze startovacích tubusů. Jejich ochranné štíty se zapnuly na maximum. Chvíli se zdálo, že v koroně shoří. Průměrný pilot by ten pohled nevydržel. Zdánlivě v ohnisku exploze, jen pár vteřin od smrti. Laurents je však necvičil zbytečně. Nastoupily automatické reakce. A'Mascer se nedíval ven, ale pouze na palubní desku.
Potom vyletěli z korony a slunce nechali za zády.
Na obrazovkách se ukázala soustava Thoben: Devět planet se pohybovalo na částečně excentrických drahách a ještě tu byly tři pásy asteroidů. Zvláště u Thobenu 6 vládl čilý dopravní ruch. A'Mascer pouze doufal, že nikomu nebude jejich přílet nápadný.
"Všechno probíhá dobře, pane," zabručel Keanogh. "Až podezřele dobře."
"To máte možná pravdu, Pate..."
A'Mascerovi dělal starost onen špion. Možnost číslo jedna: Ten chlap sedí v jednom z těch dvaceti strojů. Pak nemůže nic vysílat, jinak by si toho ostatních devatenáct všimlo. Možnost dvě: Je na palubě KHEERU a hledá možnost, jak by své lidi varoval. Dokud však Pradesh zůstane s lodí v koroně, není to technicky možné. Jedině s velkým vysílacím výkonem, ale to by musel obsadit rádiovou centrálu KHEERU.
V 18:23 se dostali na oběžnou dráhu kolem Thobenu 6. Zhruba v 18:30 vnikli do vzdušného prostoru kontinentu Ferenizy. A'Mascer předpokládal, že v této chvíli je zachytí lokátory základny. Vyslal kód, kterým se prokázal, že má právo k vletu.
Sto kilometrů, uvažoval. To je jenom skok.
"Přejít na rychlost zvuku!" zavelel. "Budeme předstírat, že jsme normální návštěvníci.

* * *

Nad cílovou oblastí visela těžká mračna. Na severním konci Ferenizy padal déšť se sněhem.
Řeka Pech Dahlia vyhloubila do skály hotové geologické muzeum. Dříve zde byla rekreační oblast, dneska využívala celou nížinu armáda.
Osmdesát kilometrů před cílem se ozval přijímač strikeru. Pozitronika zaregistrovala speciální kód eskadry. A'Mascer se ujistil, že ho Cevlington, Dunkersson ani další z pilotů neuslyší.
Byla to zpráva z KHEERU - od Aksaie Pradeshe. Musel mít pro to nějaký pádný důvod. Jinak by nevolal.
"Podplukovníku A'Mascere," ozval se hlas v praskající vysílačce. "Mateřská loď KHEER volá podplukovníka Seboriana A'Mascera. Příjem!"
"A'Mascer. Co se děje?"
"Tady Pradesh, pane. Právě jsme dostali zprávu od Alkanské rozvědky. Zachytili jsme ji jen náhodou. Zřejmě přišli na stopu tomu domnělému špionu."
"Okamžitě mi podejte zprávu!"
Pod nimi ubíhal horský masiv, pro déšť nebylo skoro vidět. A'Mascer každým okamžikem počítal, že se dostanou na dosah objektům Pech Dahlia.
"Radionavigační kluzák lowrivaské trivideové společnosti pracoval náhodou nad pobřežím. Zachytili signál a nechápali, odkud je. V daném směru však nebyl žádný objekt, který by mohl vysílat. Ani loď, ani létající stroj."
"No tak si pospěšte!"
"Alkanci ho tedy zaměřili a našli, odkud přicházel. Vylovili z vody použitý kapesník."
"Cože? Kapesník?"
"Přesně tak, pane. A použitý. V laboratoři v něm zjistili viry, sliny a zbytky jídla. S trochou trpělivosti půjde izolovat genetický otisk, který nám ukáže na jeho majitele. V kapesníku byl jen tak mimochodem miniaturní poziční vysílač a kus vodotěsné fólie."
"A co na ní bylo?"
"Nerozluštěný kód, pane. Pouze cifry nedávající smysl. Nedokážeme ho tak rychle dešifrovat. Ale byl to jednoznačně kapesník z KHEERU. V jednom cípu jsme našli v buničině vodoznak. To je vše. Doufal jsem, že vám toho řeknu víc, pane."
"Díky, Pradeshi. Odvedl jste dobrou práci."
Spojení se přerušilo. Ale stejně bylo zřejmě řečeno vše. Brzy se měli dostat k cíli a A'Mascer neměl čas uvažovat o eventuálních důsledcích.
Hnali se necelých padesát metrů nad zemí.
Mezi skalami se skrývaly lokační stanice objektu Pech Dahlia. Uvědomil si, že žádný z přístrojů nevysílá aktivní impulzy. Už je nikdo nevolal, nikdo se nepokoušel o komunikaci. Proč to ticho? Nížina v tom dešti se sněhem vypadala jako po vymření.
O dva kilometry dál se tyčily první budovy. A'Mascer snížil rychlost.
Současně se ozval příšerný výbuch přímo uprostřed nížiny a on si rázem uvědomil, co to ticho mělo znamenat. PACET sabotoval veškeré varovné systémy, proto to ticho. Druhá exploze. A'Mascer měl pocit, že se pod ním cosi mihlo, ale pak už nic neviděl.
V následující vteřině došlo ke třetímu výbuchu.
"Kurva, pane... Tedy, to přece není možný," vydechl Keanogh.
"PACET ostřeluje stanici Radianty III," řekl tiše A'Mascer.
Rovina se ztratila v mračnu ohně a kouře. Dole vypuklo inferno. Proud střel byl nekonečný. Automatické dělo hnalo do oblohy termické paprsky, ale jen pár vteřin, dokud nedopadla bomba. Nad areálem se rozprostřel energetický zvon. Pak vše skončilo prudkým padesátimetrovým zášlehem plamene z centra.
To vybuchl reaktor, který udržoval štít. Zbytky smetl jeden Radiant.
A'Mascer stáhl microstrikery do těsné formace. Jako pozici si vybral nedaleké mračno. Tam sice nebyli chráněni před zaměřením, ale aspoň před náhodným pohledem.
Ohnivé kouzlo. Smrtelný déšť. Tam dole umírali lidé a on tomu nemohl zabránit. Vyčítal si, že včas nevyslal varování. Vojáci se mohli schovat do krytů anebo stanici evakuovat.
Pak si však řekl, že jakýkoli odpor by jen zvýšil použití ničících prostředků. PACET by místo stanice klidně vyhodil do vzduchu půlku kontinentu.
Chyba byla v tom, že doletěli příliš pozdě. Nesmí se trápit výčitkami. Musí se snažit, aby zabránil hrozné katastrofě. Proti raketám jsou bezmocní. Potřebují konkrétního protivníka. A'Mascer si byl jistý, že se brzy ukáže.
Za dvě minuty bombardování skončilo. Všechny budovy byly zničeny.
Radianty IV se však neskladovaly na povrchu, ale v podzemí. A PACET to určitě ví. Zničením obránců se to nevyřídilo. A'Mascer očekával každou chvíli další fázi a nástup komanda PACETU.
"Létající objekty na okraji roviny!" hlásil vzrušeně Keanogh.
"Taky je vidím, Pate."
Napočítal nejméně šedesát stíhaček.
"Striker jedna všem!" promluvil na frekvenci eskadry. "Ještě nás nezpozorovali, protože se soustřeďují na zbytky stanice. Počkáme, až se seskupí. Jakmile půlka přistane a nebude se moct bránit, vyrazíme ze zálohy. Rozuměli všichni? Prosím potvrzení každého stroje."
"Striker 2 rozkaz obdržel."
"Tady Striker 3. Rozumím..."

Stíhačky PACETU se začínaly shromažďovat nad vojenským prostorem.
"Striker 9, pilot Farree..."
Vojenský komplex sestával původně z desítky nízkých budov. Z nich teď zbyly jen kouřící ruiny.
"Striker 11, rozumím..."
A'Mascer chvíli přemýšlel nad tím, co by se stalo, kdyby PACET použil skutečně těžké zbraně. V nejhorším případě by hlavice Radiantů IV pod zemí vybuchly. A tím by byla zničena nejen rovina, ale patrně i Ferenize, ne-li celá planeta.
"Tady Striker 16, rozumím, konec..."
Nepřátelské stíhačky se seskupily. Hluboko dole zavládlo hrobové ticho. Déšť a sníh požár rychle uhasily. Pouze tu a tam ještě čadil dým z hořícího plastiku.
Eskadra se skrývala v mlze. Co nevidět si jich někdo všimne.
Šedesát na dvacet, to je zatracená přesila. Ač nerad, musel uznat, že je to už výkon. Umístit šedesát kluzáků, a to v bezprostřední blízkosti vojenské základny... A'Mascerovi tím bylo jasné, že PACET se na tento úder připravoval léta.
Mezi šedesáti stroji bylo dvacet pět těžce vyzbrojených stíhaček NovaSheep, což byl ten nejhorší protivník. K tomu deset Super-Mercur, pět brouků Lo-2-3 a - patrně jako nejdůležitější součást - dvacet přepravních OG 101. Stroje s tlustým trupem mohly převážet až tři a půl tuny nákladu. Podle všeho měly přepravit Radianty IV.
"Striker 19. Rozumím...",
"Striker 20. Připraven."
A'Mascer už chtěl vydat povel ke startu, ale tu si uvědomil, že se mu neohlásila sedmnáctka. A sedmnáctka byl Kirjandor.
Z formace se prudce odpoutal jeden stroj.
Striker 17. Kirjandor.
Vysílač v oceánu u Low Rivy zabalený do použitého kapesníku. Pirostancův věčně zahleněný nos. Takže Topan Kirjandor je onen hledaný špion PACETU. V duchu si promítl situaci v Tuochu, kdy se už zdálo, že Kirjandorův Rorix je ztracen - a že ten ďábel stačil ještě nepříteli uniknout. Teď už věděl jak.
Striker 17 vysílal skoro na všech vlnách, které se daly přijímat. Adresátem byly nepřátelské stíhačky, které se snášely nad zničenou základnou.
"Striker l všem!" vyhrkl A'Mascer. "Jdeme na to! Ten, kdo mi přinese Kirjandorovu hlavu na talíři, dostane ode mě pusu! "

* * *

Microstrikery vyrazily z mlhy do deště se sněhem.
A'Mascer pověřil Htontase, aby převzal velení Kirjandorovy letky. Antiova letka tím sestávala pouze ze tří strojů.
"Palubní děla připravit!" zavelel A'Mascer. "Ochranné štíty aktivovat. Salvou pal!"
Nad vojenským objektem vypukl zmatek. Piloti PACETU byli skuteční profesionálové. Reagovali rychleji, než se A'Mascerovi kdy snilo. Ještě než vyšel první výstřel, stíhačky se obalily energetickými bublinami.
První útočné vlně strikerů padlo za oběť sedm stíhaček a čtyři dopravní OG 101. Ostatní se stáhly do bezpečí. Jejich úhybné manévry byly riskantní až sebevražedné.
Keanogh použil děla v křídlech. Těžké termodělo na přídi nebylo myšleno pro pozemní boj, ale pro boj ve vesmíru.
A'Mascerův Striker se dostal do křížové palby. Seborian jako ve zpomaleném filmu sledoval, jak stoupá přetížení štítu do červené oblasti. 90 procent... 100... 110... Strhl stroj dolů, hnal se k zemi a pronásledovatele setřásl.
Vyrazil za jednou nepřátelskou stíhačkou. Chvíli letěli stejným kurzem, něco, co se jen tak neopakuje. Keanogh poprvé použil příďové dělo. Štít NovaSheepu se nadmul, dosáhl dvojnásobného průměru a potom praskl. Striker l se prohnal žárem exploze.
"Vezměte je do křížové palby!" zavelel. "Potřebujeme vždy několik zásahů najednou. Pak je dostaneme."
Dva OG 101 se řítily k zemi, po nich dva "brouci". Chvíli mu na zadku visely tři NovaSheepy. Náhle A'Mascer pustil Striker dolů, na poslední chvíli se vyhnul zuhelnatělým troskám jedné budovy a pronásledovatelé ho minuli.
"Mám je!" zařval Keanogh.
Do nepřátelských štítů udeřila energetická smršť.
Doletěly další dva microstrikery, v jednom byl Cevlington a ve druhém Htontas. Tím NovaSheepy skončily.
Boj se postupně roztahoval na větší prostor.
A'Mascer měl náhle před sebou Striker 17. Toho zrádce Kirjandora. Na pár vteřin ho spatřil. Připadalo mu, že v kabině vidí široký pirostanský škleb. Bylo to samozřejmě jen zdání, na tu vzdálenost ho prostě vidět nemohl. Zdálo se mu, že prorazil Kirjandorův štít. Bylo však příliš pozdě, Striker 17 se ztratil v bitevní vřavě.
Před A'Mascerevýma očima vybuchl Striker 3. Mladý Pazuta. Dostaly ho LO-2-3 a NovaSheep, hned otočily a vzaly do kleští další Striker.
Nad Dunkerssonovým štítem se křižovaly dvě palebné linie. A'Mascer byl příliš daleko a zasáhnout nemohl.
"Dunkerssone!" vykřikl. "NovaSheep a brouk na šedesáti stupních!"
"O nich vím už dávno, šéfe."
Dunkersson přešel do vývrtky, kterou ostatní kvůli konstrukci strojů provést nemohli. Tím se dostal soupeřům do zad. Dostal je oba.
Dva další výbuchy, oba microstrikery. Dvanáctka a čtrnáctka, Ledroit a Meferos. Sbohem.
A'Mascer si přál, aby tu byl ještě Laurents a nesl odpovědnost. Každá vteřina, kterou váhal, stála někoho život.
Keanogh sestřelil další dva brouky. A'Mascer osobně dostal poslední OG 101.

Pak už viděl nepřátelské stroje pouze zezadu. Shluk nepřátel se rozptýlil. Někdo dal zřejmě rozkaz k ústupu. Bez těžkých dopravních strojů mohli na Radianty zapomenout.
"Prchají, pane podplukovníku!"
"Ano, Pate."
Seborian A'Mascer se vzpamatoval. Nepřítel zmizel. Přišel o osm microstrikerů. O osm pilotů a osm střelců. Zbývající stroje PACETU, bylo jich dvacet ze šedesáti, se rychle vzdalovaly na sever, pryč za hranici Ferenizy.
Moc jim to nepomůže. KHEER zatím vyrazil k Thobenu 6. O zbytek se tedy postará Aksai Pradesh a obranné síly soustavy. Velký plán byl zmařen. Rakety Radiant IV jsou v bezpečí, třebaže základna byla zničena.
"Pane podplukovníku...," zabručel najednou Keanogh zvláštním hlasem. "Podívejte se na lokaci. Není vám něco divného?"
A'Mascer se zahleděl na obrazovky. Hned pochopil, co Keanogh myslel. Pod prchajícími stroji byl reflex jednoho microstrikeru.
"Kirjandor! Ta svině je tu pořád! - Pate, my si ho podáme!"
"Jsem pro, pane!" Keanogh vydal bojový pokřik. A'Mascer předal velení kapitánu Cevlingtonovi. Quynglořan měl za úkol udržet postavení. Bylo třeba se postarat o eventuální přeživší. Jinak měli vyčkat do příletu pravidelných jednotek.
"A jde se na věc!"
Striker l vyrazil prudce vzhůru.

* * *

Nížinu nechali za sebou. Nepřátelské stíhačky mířily dál k severu. A'Mascer byl přesvědčen, že pro ně není úniku. Sám nevěděl proč.
Na oběžné dráze se shromažďovaly křižníky Thobenu 6 a KHEER.
Ozvala se vysílačka: "Aksai Pradesh podplukovníku A'Mascerovi. Příjem!"
"Tady A'Mascer. Co je, majore?"
"Zaměřili jsme transmiter, pane. Zdá se, že takových tři sta čtyřicet kilometrů severně od vás je maskovaná stanice."
A'Mascer zaťal pěsti. "Bezva!" vykřikl. "Takže už víme, jak chtěli dostat ty Radianty z Thobenu. Pradeshi, postarejte se o tu stanici. K transmisi nesmí v žádném případě dojít!"
"Rozuměl jsem, pane. Hodíme sebou."
A'Mascer se podíval nahoru. Pouhým okem už stíhačky PACETU nebylo vidět. Ale brzy bude. NovaSheepy a Lo-2-3 vyvíjely v atmosféře mnohem nižší rychlost než microstrikery. Tím zdržovaly i Kirjandora.
"Ještě dvě minuty, Pate, a máme je."
"Dovolil bych si podotknout, pane, že protivník bude v převaze."
"Zkusíme Kirjandora vytlačit."
V té chvíli se Kirjandor odloučil sám. Nebyl hlupák. Věděl, že společně s ostatními neunikne, a proto vyrazil na vlastní pěst. Striker 17 uháněl šílenou rychlostí pryč. A'Mascer korigoval kurz a hnal se za ním. Zdálo se, že Pirostanec má namířeno na ferenizské velkoměsto Amaega City.
"Chce se zašít, šmejd," řekl opovržlivě Keanogh. "Myslí si, že ho ve velkém městě nenajdeme!"
"Ale nemůžeme tam na něj spustit palbu. Na to je tam příliš lidí. A na to on hraje."
A'Mascer stále nechápal, proč zrovna Kirjandor. Toho by v životě nepodezříval.
Tři minuty letěli za ním. Kirjandor se nepokoušel o žádné úhybné nebo únikové manévry. Za další minutu se k němu A'Mascer přiblížil. Striker 17 dosahoval už jen 60 procent rychlosti v atmosféře, zatímco Striker l letěl stále na plný plyn.
"Teď to zkusí, pane. Nějakej trik!"
"Ne, Pate, vypadá to spíš na nějakou poruchu. Jeho stroj je poškozený. Takže jsme ho přece jen zasáhli."
A'Mascer usoudil, že Kirjandorův stroj dostal aspoň tečný zásah. Možná mu na vteřinu vypadl štít. V bitvě to mohlo být rozhodující.
Microstrikery se hnaly nad krasovou oblastí.
Striker 17 náhle sklopil dolů. Hnal se v dešti a sněhu mezi kaňony. Dal se sledovat už jen na lokátoru.
A teď bacha. Není to žádný blbec.
A najednou byla obrazovka prázdná.
"Co to je?" vydechl Keanogh.
"Kirjandor přistál," odvětil A'Mascer. "Všechno vypnul, anebo stáhl aspoň na minimum."
Zvažoval, jestli má oblast prozkoumat ze vzduchu, jenže to by ze sebe udělal snadný cíl.
Striker l vletěl do strže, kterou si Kirjandor vybral pro svůj poslední boj. Červené skalní stěny se tyčily dvě stě metrů od sebe. Bylo tam množství převisů, srázů, jeskyň a prohlubní.
Cosi se vzdalovalo na západ. Byl to jen mih.
"To je on!" A'Mascer strhl stroj a hnal se za Kirjandorem. A tu byla obrazovka opět prázdná. Místo se nedalo lokalizovat. Obezřetně letěl dál. Keanogh měl prsty na spouštích a vyhlížel za každý převis. Přesto však past zaklapla. A'Mascer spatřil jen záblesk termoděla. Striker l dostal zásah do štítu a rozezněl se jako zvon. Podplukovník vyhnal stroj nahoru a o pár metrů unikl dalšímu zásahu. Keanogh mířil křídlovými děly přímo do skalní stěny, kde Kirjandor číhal v záloze. Na zlomek vteřiny spatřili jeho stroj, přecházel do střemhlavého letu. Záď měl rozervanou.
A'Mascer ho měl přímo na lokátoru. Nehodlal ho hned pronásledovat. Kirjandor se zahnízdil na místě, kde byl kryt ze dvou stran. Aby se na něj dostali, museli by mu vletět přímo do zaměřovacího kříže.
"Chytrej...," zabručel A'Mascer. "Tady na něj můžeme zaútočit jedině frontálně. Takže buď on, nebo my. Je to fifty fifty.

To není dobrý. Ne, do toho nepůjdeme. Život riskovat nebudeme."
"Má poškozenej stroj, pane!"
"Jenom pohon, ale pořád má plnou palebnou sílu."
"A co teda?" vyzvídal Keanogh. "Počkáme na KHEER?"
"To ne. Nemůžeme vědět, co za sprosťárnu ho napadne. Pradesh vyřídí transmiter a my tady toho." Tohle je osobní záležitost, myslel si, ale netroufal si to říct nahlas. Keanoghovi to bylo tak jako tak jasné.
A'Mascer zapnul vysílačku. Zůstával na své frekvenci, protože věděl, že Pirostanec je na ní rovněž. "Haló, Topane!" řekl hlasitě. "Vypadá to pro tebe blbě."
Cvaknutí. "Haló, podplukovníku."
"Vzdej se, Topane."
Kirjandor se sarkasticky zachechtal. "To snad nemyslíš vážně. Proč bych měl zahazovat šance? Vypadni a bude pokoj."
"Víš, že tohle neudělám."
Znovu se ozval sarkastický smích a Kirjandor přerušil spojení.
A'Mascer se zahleděl na převis, který Striker 17 chránil před útokem shora. Viděl porézní horninu, zrnitou strukturu. A uvědomil si, že se Kirjandor dopustil chyby. V duchu viděl Laurentse, mladičká Pazutu, Ledroita a Meferose. A nesmí zapomenout na ty, kdo zahynuli v Tuochu.
Ne, nenechá ho uniknout. Přiznal si, že ho žene osobní nenávist, i když věděl, že bojový pilot by neměl propadat emocím. Bylo mu to jedno. Nechtěl s tím bojovat. "Patriku... Co vy na to... Risknete varovný výstřel z přídě?"
"Jaký varovný výstřel, pane? Nerozumím."
A'Mascer mu ukázal cíl. Keanogh se k němu vytočil a vykulil oči. Pak se opět vrátil do křesla.
"Ano, pane. Je to jen varovný výstřel."
A co nejsvědomitěji nastavil dělo.
"Pal, Pate!"
Vyšlehl záblesk čisté energie. Skála dostala plný zásah pár metrů nad stíhačkou. Striker 17 zásah nedostal, byl v hluchém úhlu. Kirjandor se nehnul ani o centimetr. Kolem stříkala roztavená hornina. Celá dávka vybuchla daleko pod microstrikerem. Zůstaň na místě, Topane... Tak je to dobře. Jen nám ukaž, jaký máš nervy. Tím ses přece vždycky chlubil. Kirjandor nereagoval. Termické výstřely ho podle něj neohrožovaly.
Hornina se rozžhavila do oranžova. Stěna žárem pukala. Hornina zapršela na Striker 17, než Pirostanec vůbec pochopil, co se stalo. Většina úlomků vážila tunu.
Kirjandorův štít se roztrhl. Měl jistou mez pro mechanickou námahu a tato mez byla nyní několikanásobně překročena. Něco vybuchlo. Z Kirjandorovy zádě vyšlehl plamen. Stíhačka se uvolnila a padala.
"Vzdej se, Topane!"
Kirjandor však nereagoval. To je konec. Prohrál jsi, bráško. Keanogh stiskl kontakt.
Striker 17 pukl, byl stržen z dráhy, jako ve zpomaleném filmu klesal k zemi. Nakonec se roztříštil ve skalách. Nevybuchl, ale vznítil se. A'Mascerovi bylo divné, co na něm může hořet.
"Krysa jedna," řekl Keanogh zhnuseně. "Dostal, co mu patří."
A'Mascer opatrně sestoupil níž. Ale skutečně bylo po všem. Kirjandor už nemohl být nikomu nebezpečný. Oheň planul stále jasněji.
A'Mascer přistál na jednom skalním výběžku. Vystoupili. Během chvilky byli promočeni a promrzlí. Pouze zepředu se jim do obličeje opíral žár.
Zblízka vypadal Striker 17 až neuvěřitelně zachovale.
V kouři bylo vidět zhroucenou postavu. V sedadle střelce visela mrtvola.
Toho muže si nikdy nevšiml. Určitě to byl někdo od PACETU. Hleděl na kraj kabiny a tu spatřil, jak se ven dere nějaká paže.
"To snad ne... To není možný..."
Přiskočil ke kabině. Kirjandor byl stále naživu! Za Keanoghovy pomoci ho vytáhl. O roztržené okraje kabiny si rozřízl ruku. Pirostanec byl ve velice špatném stavu. Ale že z něj vůbec ještě něco zbylo, hraničilo přímo se zázrakem. Neutralizátor přetížení zřejmě fungoval až do poslední chvíle. Po celém těle má spáleniny třetího stupně a střepiny v zádech. Zemře.
Hodil si až překvapivě lehké tělo na záda, poponesl ho pár metrů a co nejšetrněji položil mezi skály. Tu Pirostanec otevřel oči. Snažil se cosi říct, ale chrlil jen krev.
"Klid, Topane. Už to bude."
Kirjandor se pohrdavě ušklíbl.
"To... to jsi nečekal, co?" Bolestně zachrchlal. Každé slovo mu působilo neskutečnou bolest. "Tak to chodí, když člověk stárne, Seboriane. Jednoho dne na tebe přijde touha, abys byl taky bohatej..."
Topan Kirjandor se rozkašlal a prohnul se v poslední křeči. Vydechl naposled. A'Mascer mu už jen zatlačil oči.

8.

Padesát mužů v overalech eskadry utvořilo špalír. Rakev překrytou vlajkou Borghenhallu nesli Dunkersson, Farree, Htontas, Pradesh, Cevlington a A'Mascer. Někdo měl smuteční řeč za Canerona Laurentse - a pak se otevřela přechodová komora. Dekomprese vymrštila tělo do vesmíru. Časem je zachytí nějaká hvězda a Laurentsovy zmražené ostatky shoří v její koroně. A jeho tělo se pak vrátí do vesmíru jako světlo.

Byl to strašlivý okamžik, který bral všechny za srdce.
A'Mascer zamířil s KHEEREM na Alkan. Několik dní se absolutně nic nedělo. Opravovaly se škody a zbylé microstrikery se uváděly do bojeschopného stavu.
Počítače ze Zarkinu vydávaly denně nová data. PACET se prakticky rozpadal. Bojové lodě a policejní komanda vyrážely k posledním drtivým úderům.
Že se kdy takovou organizaci podaří plně rozprášit, v to věřili jedině nenapravitelní optimisti. Takoví jako Laurents.
A'Mascer hovořil s tisíci lidmi, kteří se považovali za důležité. Hodiny a dny trávil jednáními a byl stále zasmušilejší a nevěděl ani pořádně proč. Pak se na loď konečně vrátil klid.
Šel si lehnout, ale spánek nepřicházel. Převaloval se z boku na bok.
Z podřimování ho vytrhl teprve interkom. Byl to Aksai Pradesh.
"Co se děje, majore?"
"Pane podplukovníku, máte návštěvu. Ke KHEERU přilétá trajekt z Low Rivy."
"A kdo... ?"
A'Mascer nedořekl. Vyběhl z kabiny a interkomu si už nevšímal. Rázem věděl, kdo přilétá. Šachtou se dostal na přistávací palubu. Přišel ještě včas, aby tu podívanou viděl. Z trajektu vystoupila osamělá, dlouhonohá postava v plášti do deště. A'Mascer ji pozoroval celou cestu z přechodové komory. To je krok! Krásnější ženu neviděl.
"Orchido... Nevím, co říct. Chybělas mi."
"Ty mně taky. Ani bys nevěřil jak moc."
Přivinul ji k sobě a vdechoval její omamnou vůni.

SLOVNÍČEK

Akon
Modrý obr o průměru 250 milionů kilometrů, od Slunce vzdálen 45 000 světelných let. Má 18 planet. Pro sluneční spektrum a modrý energetický štít obklopující celou soustavu se nazývá rovněž "Modrá soustava". Pozemšťané ji objevili roku 2102.

Arkon
Velké bílé slunce se nachází skoro přesně uprostřed kulové hvězdokupy M 13. Doprovází je 27 planet. Až do roku 2329 starého letopočtu obíhaly kolem něj tři planety, které se pohybovaly stejnou rychlostí a na stejné oběžné dráze a vytvářely rovnostranný trojúhelník. Tyto planety byly od slunce vzdáleny 620 milionů kilometrů. Jeden z těchto tří světů planeta Arkon III, na kterém ukládali válečnou techniku, byla roku 2329 kompletně zničena útokem Bluesanů. Její zbytky vytvářejí prstenec trosek.

Bluesané
Ve východním sektoru Galaxie, kterému se říká Eastside, se vyvinuly různé národy Bluesanů, kteří dostali jméno podle modrého ochmýření, srsti, která jim až na hlavu a krk pokrývá celé tělo. Na obrovskou hvězdnou říši Bluesanů, kteří tou dobou vedli mezi sebou ničivé bratrovražedné války, narazili Pozemšťané ve 24. století. Došlo k velkým konfliktům mezi Bluesany na jedné straně a Arkonidany, Akonany a Pozemšťany na straně druhé. Bluesané v tomto konfliktu nakonec prohráli. V době děje tohoto příběhu se Bluesané stále ještě dělí na jednotlivé národy, existuje na 2500 samostatných říší. Ty nejdůležitější jako Gatasané a Apasané se připojili k Fóru Raglund, jednomu ze tří mocenských bloků Mléčné dráhy.

Borghenhall

Vzdálen od země 22 400 světelných let, je na okraji Mléčné dráhy a roku 2420 je považován za "zemi nikoho". Galaktické velmoci Země, Arkon, Akon a jiné galaktické bloky nemají nad touto oblastí vojenský vliv. A vzhledem k tomu, že tato hvězdokupa nemá žádný strategický význam, nezajímají se o ni ani vzdálené supermocnosti. Jakýkoli vliv by stál víc, než by vynesl.
K Borghenhallu patří třicet osídlených světů. Ty se sdružily ve volný svazek států, jaký nemá tou dobou v Mléčné dráze obdoby.
Obyvatel je 38 miliard a mnozí z nich zde žijí už ve třetí generaci. Borghenhall se brzy stal cílem kolonistů, kteří se chtěli zřeknout tradičního nepřátelství mezi národy. Hvězdokupa je považována za raný příklad kooperace, v níž se sjednotily jinak nepřátelské národy.
Sektor Borghenhall však funguje jen díky ekonomickému tlaku. Nesmírná vzdálenost od mateřských světů nutí všechny ke spolupráci. Vojenský konflikt se zdá vyloučen už z toho důvodu, že v této hvězdokupě neexistují lodě nad 200 metrů.

Gatasané
se po staletích bratrovražedných válek stali předním bluesanským národem. Jejich domovský svět Gatas je zárodkem bluesanské hvězdné říše. Vzhledem k tomu, že Gatasané jsou velice plodní, sužuje jejich svět beznadějné přelidnění.

Mistři ostrovů
Označení pro zpočátku třináct, později sedm relativně nesmrtelných Tefrodů, kteří na sebe strhli moc v Andromedě a vládli tam přes dvacet tisíc let terorem a díky špičkovým technologiím jako duplovojsky a časovými transmitery. Všichni Mistři ostrovů přišli za války se Solárním impériem v letech 2404 až 2406 o život. Jejich moc však byla zlomena teprve smrtí FAKTORU I, Mironou Thetin, která v době, kdy porážka Mistrů ostrovů už byla tak jako tak jistá, se ještě pokoušela zlikvidovat Solární impérium časovou manipulací.

Moskyt
je kosmická stíhačka torpédovitého tvaru, kterou s sebou vozí velké pozemské lodi. Poprvé byl představen roku 2404. Je to dvacet šest metrů dlouhý stroj pro dvoučlennou posádku s deltovitými křídly, vhodný pro let v atmosféře, v kosmu a lineárním prostoru, v přídi má jako hlavní zbraň napevno zabudované transformační dělo. Technicky vylepšený pokračovatel se jmenuje Lightning Jet a má mikrokompenzační konvertor s maximálním doletem 300 000 světelných let.

Pirosta
slouží za životní prostor především potomkům bývalých arkonských kolonistů. Je to průmyslový svět.

Pont Selimor
produkuje jako nejdůležitější exportní zboží drogy, takzvaný jed. Tento svět nemá funkční vládu.

Svaz tří planet
Na třech planetách soustavy (nejdůležitější je Alkan s hlavním městem Low Riva) žije v míru pestrá směsice národů. Alkan je považován za vojensky "nejsilnější" svět Borghenhallu.

Thoben 6
byl osídlen před dvěma sty lety Pozemšťany. Je to jeden z nejstarších borghenhallských světů, který si Seborian A'Mascer a Caneron Laurents zvolili za vlast.

Whaan
je osídlen bývalými Gatasany. V enklávě Sleit Kerüm žijí však i bývalí Latosané. Tradiční nepřátelství mezi Gatasany a Latosany se na Whaanu považuje za překonané.